

Glasnik

Online tjednik za javna pitanja

Broj 46

Izlazi subotom

Zagreb, 21. veljače 2009.

Sadržaj

Dom	2
Urednikovo slovo	3
Hrvatska knjižara	4
Za dug spremni	5
Terećenje	11
Jugo tajne	13
UDBA	16
U ime odricanja	19
Europa	20
Bilo je	28
Zlo-duh Ante Markovića	29
Izložba	32
Terećenje	34
Jugoslavenstvo	35
Zgodopis	36
Bosno moja	44
Protiv korupcije	51
Osvrti	53
Hrvatske pravice	56
Bog nas je stvorio	57
Ustaški hitrozov	62
Kolači	63

Glasnik je
besplatan

Prijaviti se možete
na hitrozov

hrvatska.uljudba@gmail.com

Uspio je dokazati svoju nevinost

Kardinal Vinko Puljić: **HRVATSKI LOVCI NA BLAGO
JEDINSTVENA BOSNA I HERCEGOVINA
LOPOVI, VRATITE BRANITELJIMA
I PROGNAICIMA NJIHOVE MILIJARDE
BRIJUNSKI AUSCHWITZ**

prof. Niko Šoljak: **PISMO IZ ROVINJA
PROMJENAMA DO PRAVEDNIJE HRVATSKE
AMERIČKE TAJNE SLUŽBE O UDBI**

U idućem broju:

IDEMO NA IZBORE

BALADA VOLUJSKIM ROGOVIMA

Vladimir Jurčić

Na zidu par mrtvih rogova visi
Okovanih sjajem metala;
Nekad su pod njima dva modra oka
Od života sjala.

Nekad su oni odavali snagu
Na paši usred dola ...
A sada mrtvi vise na zidu
Široki, divni i puni bola.

I ko da će u tišini odjednom
Prošlu ljepotu i snagu si vratit
Pa će ih opet rosno sunce
Životom pozlatit.

U sobi mrtvi rogovi vise
Na njima je rosa nekada sjala;
Po divnim širokim rogovima
Sada je prašina pala.

LOPOVI, VRATITE BRANITELJIMA I PROGNA- CIMA NJIHOVE MILIJARDE

Što sve Oni ne će smisliti da bi se domogli nečije stečevine, nečije imovine, tuđeg novca. Kažu nježno: likvidnosti.

Sruši se komunističko carstvo. Rekoše: „Dosta nam je općenarodne imovine. Dosta nam je laži partijskih profitera.“ Čujemo. Dobro. Jako dobro. Svakome pojmljivu i jasnu poruku. Tako je to je Njima njihova borba. Neka i naša da nama.

Privatizacija. Naravno. Do kraja.

Razumljivo i prihvatljivo. Odmah. Kakav otpora. Slažemo se. Želimo to. Uništiti zauvijek carstvo Zla. Čim prije, to bolje. Bez izuzetka i rezerve.

Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća.

Nego? To smo i čekali. Idemo.

Onda tek vidjesmo ono što nam je, kao vješto postavljena zamka, promaklo od početku. Na prijevaru nismo niti pomišljali. Zašto bi? Nismo li mi dobili Domovinski rat?

Privatnik, to će reći vlasnik. Kupac, pa vlasnik. Novac i kupac. Oduvijek. Jedino moguće.

Malo, Sutra!

Gdje je novac za privatizaciju? Hrvatsku. Nema ga. Kako privatizirati „općenarodnu imovinu“? Zakon ga izostavlja. Ne govori o novcu. Kako su to Franjo, Franjo i Franjo zaboravili? Banke mimoilaze pretvorbu. Ili još bolje. Pretvorba zaobilazi banke. Dakako, i osiguravajuća društva.

Novac u bankama? Da. Što je s njim? Nema ga u pretvorbi. U našoj pretvorbi. Gdje je, čiji je? Naš očito nije. Znači Njihov je. Opet. Oni su pak ... Shvatili smo tko su i odakle su. Kasno!

Ponovo vladaju. Pretvorbe. Privatizacije. Njihovo novo pomagalo. Alat. Stroj. Sredstvo „za rad“. Oprema. Mi? Mi robujemo. Kao i prije pretvorbe. Prije privatizacije.

Hrvatski fond za privatizaciju. Menadžerski krediti. Skrbnički računi. Sposobni menadžeri: Ante Vlahović, Ivica Mudrinić, Milan Artuković, Dragutin Drk, Anđelko Leko, Nadan Vidošević, ... Uspješni. Dobro plaćeni. Bogatuni. S novcem i na novcu. Kojim novcem? Onim. Našim!

Banke. Osiguravajuća društva. Točno. I fondovi. Dodatak i dopuna. Nuždan slijed. Svaka kaca ima svoje dno. Malo Im je bilo onda. Ništa ne smije ništa ostati, ništa Ih ne smije iznenaditi.

Hrvatski domovinski fond. Dionice Tiska. Dionička prava braniteljskih udovica. Grmljavina stada. Nemilosrdna paša raspojasanih bikova. Likvidacija Hrvatskog domovinskog fonda. Braniteljska sirotinja. Sve po starom i preko istih leđa. Na kraju 1.650 ucviljenih braniteljskih udovica i njihovih obitelji ostade na suhom. Kao ribe. Tisak s novim vlasnikom. Agrokor. Globalni igrač.

Pa kuponska privatizacija. Preračunano u ovaj tren: 34 milijarde kuna. Vizionari napuniše džepove: Darko Ostojica, Milan Horvat, Georg Eltz, Jako Andabak... Oh, oh, ima ih još. Znaju znanje, imaju umijeće. Vještinu. Naglo narasle prste. Glupih li 230.000 hrvatskih branitelja i prognanika.

Neka nam bude, kad smo tupavi i podatni. Izvolite guzu. Novac je za samo Njih. Onaj novac? Da. Oni uvijek znaju. Uz pomoć Državnog odvjetništva i Ministarstva pravosuđa.

Da. I kraj. Kraj? Ah, ne!

Nova zamisao. Ideja. Imaju ideju! Drugi mirovinski stup.

Svake godine na poznato odredištu, i okretište. Novih, svježih, besplatnih 5 milijardi kuna. Svake godine. Odsad, pa dovijeka. Veći dio namah (60 do 70 %), uz dobre kamate i uz punu sigurnost hrvatskog državnog jamstva, na pravom je mjestu: u Državnom proračunu. Ostatak? Dečki se igraju brokera. Usput dižu Crobex kupujući dionice od prijatelja.

Opet Oni. Da. Samo Oni.

Tko bi rekao? Hm. Kriza. Gospodarska kriza. Jedino ona. Upravo kao oseka. Pokazuje dno. Sve postaje vidljivo. I bez Ivana Šukera. Slaba nam utjeha. Bačve su prazne.

Dokle?

Zauvijek? Možda. Šutljivi smo i strpljivi. Ne grmimo, ne hvatamo palije. Ne čuje se:

„Lopovi vratite ...“

Dobro. Neka nam novih fondovi i novih privatizacije. Na Njihov način. Takva nam je sudbina. Nevolja, jad i tuga također su za ljude.

Što, ako ipak nije tako?

*General Ljubo Česić Rojs:
„Očistiti mega-lopove!“*

T. Dragan

HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam upravo izašlu iz tiska knjigu

Saše Radovića:
TKO JE JAMIO, JAMIO!

Cijena 30,00 kuna + poštarina

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

<i>Gabriele D'Annunzio: TRIUMF SMRTI</i> , Zabavna biblioteka, knjiga br. 318, 373 str., 1923. godina	35,00 kuna
<i>Serge Jacquemardi: MAFIJA U PARIZU</i> , str. 247, 1978. godina	35,00 kuna
<i>Joe Lederer: TRI DANA LJUBAVI</i> , str. 251, 1971. godina	40,00 kuna
<i>Petar Šegedin: NA ISTOM PUTU</i> , str. 331, 1963. godina	45,00 kuna
<i>Geza Gardonyi: EGERESKE ZVIJEZDE 1-2</i> , str. 303+295, 1983. godina	70,00 kuna

HRVATSKI LOVCI NA BLAGO

Lasa Šukilo, Zagreb, uz poticajni izvor: **BANKARSKA TAJNA – KOČNICA U ISTRAGAMA**, „Novi list“, Rijeka, 2. veljače 2009.

Manjak novca u blagajni. Blagajnik ga mora razdužiti. Inače u zatvor. Manjak žita u silosu. Skladištar ga mora razdužiti. Inače u zatvor. Svugdje i svagda, osim u Hrvatskoj kad je riječ u opljačkanim gospodarskim poduzećima tijekom pretvorbe i privatizacije.

Tu vrijede pravila lovaca na blago, ali ne uz 10 %-tnu proviziju, nego uz primjenu one narodne „pola pije pola Šarcu daje“.

„Bankarska je tajna jedna od najvećih prepreka u 'financijskim' istragama u kojima se pokušava ući u trag pronevjerenom novcu ili onom koji je zarađen, primjerice, švercom droge ili cigareta. Istražitelji ne mogu na jednom mjestu pitati u kojim bankama u Hrvatskoj netko ima račune i koliko novca ima na tim računima da bi dokazali da on nije stečen zakonitim poslovima.“

Ima još jedna narodna na ovu temu. Jedan krade, drugi vreću drži. Treći lovi kradljivce, a Boga moli da ih ne nađe. Kako bi ih, uostalom i mogao naći, kad skupa s njima krade. Traži ih, ali samo tamo gdje ih nema, nikada tamo gdje bi se mogli pojaviti. Ignorira vreću i kad mu stoji pred očima, a traga za zrcima prašine koja su s nje pala. Daka, ako ih vjetar nije već otpuhnuo, a što najčešće i biva.

„Kako bi se sačuvala privatnost svakog građanina, zakon je propisao da se zahtjev za otkrivanje bankarske tajne mora potkrijepiti s dosta argumenata i nalogom

suca ako se želi doznati stanje na njemu. Bankarsku tajnu je kao jednu od kočnica u istragama označio i glavni državni odvjetnik Mladen Bajić na sastancima Vijeća za nacionalnu sigurnost na kojima se razgovaralo o borbi protiv organiziranog kriminala i korupcije, otkrivaju sudionici tih sastanaka.“

Umjesto provjere izvora, a što nikada nije odveć teško, briga se tobože što se događa na ušću. Iako to dobro zna.

Na ušću smo Dunava u Crno more. Koliko li u sebi nosi savske vode? Kako ju odvojiti? Nitko to još nije učinio. Lakše bi bilo kad bismo se vratili na njeno ušće u Dunav. Isto je i vodama rijeke Bosne u Savi. Što smo bliže izvori točniji su nam i precizniji podatci i zaključci.

Državno odvjetništvo RH ne zanimaju izvori. Draža su im ušća. Bogatija su. Izvore prepuštaju „pretjeranim“ lju-biteljima istine i pravde. Onima poslanim na psihijatriju zbog svog čistunstva.

„Banke u Hrvatskoj manji su problem USKOK-a i Državnog odvjetništva priznaju naši sugovornici iz tih institucija, ističući kako je puno teže 'probiti' bankarsku tajnu u inozemstvu gdje je svaki kriminalac koji „drži do sebe“ sklonio novac i sada traži način da ga vrati u Hrvatsku i legalizira ulaganjem u neke poslove. Kad dobiju dobro potkrijepljen zahtjev, domaće banke obično daju podatke i nekom računu. No, zna

se dogoditi, otkrivaju nam sugovornici iz tužiteljstva, da se u provjeri nekog kredita vrijednog desetke ili stotine milijuna eura kojeg je pojedina banka odobrila klijentu koji po svojoj zaradi nikako ne može dobiti toliku pozajmicu, banke brane bankarskom tajnom iako je zapravo riječ o poslovnim podacima.“

Nije teško otkriti tko je prebacio novac iz Hrvatske na bankovni račun u Villachu. Zna to Radovan Smokvina iz Švicarske, ali je svejedno ustuknuo pred Hrvojem Šarinićem. Nije shvatio što se traži. Imao je podatke o potpisnicima bankovnih računa, bez čijih potpisa ne bi ni bilo novčanog starta. Nu, nije mu poznato, a i kako bi, gdje se nalazi ostatak novca.

To je ono, zapravo, što privlači hrvatske lovce na blago. Razgrnati bankovni računi po cijelom svijetu.

Stjepan Mesić

Njihova bol i briga.

Pod „sve je pod kontrolom“ Državnog odvjetništva RH.

„Istražitelji pokušavaju otkriti je li 'veliki ulagač' za kredit jamčio novcem kojeg je odavno spremio u inozemstvo ili možda na taj način vraća novac u Hrvatsku, a banke ne žele otkriti što je bila

osnova za davanje kredita. U takvim slučajevima, jer je riječ o poslovnoj odluci banke, a ne o čuvanju poslovne tajne, tužiteljstvo pokušava utjerati podatke preko Hrvatske narodne banke."

Gremij Državnog odvjetništva RH

Stjepan Mesić, veliki hrvatski tražatelj za blagom.

Prije nekoliko i više godina najavio je potragu za u inozemstvo iznesenih 16 milijardi kuna. Bio je na izvoru, ali nije obznanio imena „blagajnika“ i „skladištara“.

Onda je ipak „urbi et orbi“ objavio. Našao je u Švicarskoj veliki dio toga novca. I ništa više. Nema vijesti s ušća.

Nu, tad je krenula poslovno-trgovačka zona Jankomir. Pouzdana Nevenka Marković, bivša predsjednica Trgovačkog suda u Zagrebu, i njen prijatelj Marinko Pajić, stečajni upravitelj, odradili su svoje. Nije se osramotila niti Hypo Alpe-Adria-Bank. Ne samo radi pomoći u osvajanju Slavonske banke. „Ispod žita.“

Mjesečne najamnine prelaze milijune eura. Lijepo. Da se živjeti. I ulagati, recimo, u Istri. Ostalo pak, zna se, kako je oduvijek bilo na ušću.

„Novac koji završi u inozemstvu nikada ne ostaje na prvom raču-

nu na koji je prebačen, pa ako u nekoj zemlji i udovolje zahtjevu iz Hrvatske i daju im podatke o traženom računu iz tih podataka može se doznati da je novac otišao na nova tri ili četiri računa.“

Božo Čulo, vlasnik „Partner banke“ iz Zagreba, bio je suvlasnik trgovačkog društva „Diona“ d.d. Miroslav Kutle, drugi ortak, galantno ga je otpremio s 15 milijuna DEM na leđima „Dione“. Kredit? Pustimo to, netko će ga već vratiti.

Zar ne policijski inspektore Branko?

Doznata iz „Dubrovačke banke“ na bankovni račun Bože Čule u Švicarskoj. Onda s tog bankov-

Vladimir Zagorec

nog računa na njegov drugi bankovni račun, opet u Švicarskoj. I tako dalje. Porezi i doprinosi? Okanite se toga Radovane. Švicarski zakoni vrijede samo za Švicarce.

„Tako naši sugovornici ističu primjer računa u Villachu s kojeg je financirana obrana Hrvatske i na koji novac uplaćivan i iz Hrvatske, primjerice onaj kojeg je država zaradila prodajući stanari-

ma njihove stanove, ali i iz inozemstva. S tog računa, oko 800 milijuna dolara, isplaćivano je na 90 računa u dvadesetak zemalja.

I da se može prihvatiti da je to do završetka rata bio način na koji se kupovalo oružje, sve bi u Hrvatskoj, a ne samo tužitelje, sigurno zanimalo što se to s tog računa, koji je zatvoren tek 2002. godine, plaćalo u godinama nakon rata.“

Hoće li Vladimir Zagorac podnijeti zaključni račun svojih poslovnih aktivnosti*

Taman posla. Nisu to učinili ni imatelji skrbničkih računa kod Zagrebačke banke, pa zašto bi i on?

Javnosti su oni, naime, tek djelomice poznati vlasnici Tvornice duhana Rovinj, sada preimeno-vane u Adris grupu, poslovnog poduhvata koji i dalje, kao perspektivne, promiče i dalje pušačke navike posebno mladih Hrvata. Ante Vlahović: 12 %. Drugi poznati vlasnici: 28 %. Ukupno: 40 %. Što je s ostalih 60 %? Upravo se oni kriju iza tih skrbničkih računa uglavnom smještenih kod barba Franje Lukovića.

Mladene Bajiću, kad ćeš prema izvoru. Osalit ćeš se!

Spor ne mora biti spor!

27. - 31. 10. 2008.

TJEDAN SUDSKIH NAGODBI U TRGOVAČKIM SUDOVIMA

KOMUNISTIČKI KADROVI UŠLI U HDZ POSLIJE IZBORA 1992.

Lasa Šukilo, Zagreb, uz poticajni izvor: *Dražen Ciglenečki*, „*Novi list*“, Rijeka, 15. veljače 2009.

Znali smo to svi, ali šutimo. Zna to i Ivan Miklenić, glavni urednik „Glasa Koncila“, ali je i progovorio. Slušamo ga.

Josip Manolić

Pita ga Dražen Ciglenečki:

„Što ste mislili kad ste u svojem redovitom uvodniku napisali da su u hrvatskom društvu bivši komunistički kadrovi ušli i preuzeli sve, gotovo potpunu kontrolu u svim relevantnim političkim strankama, zauzeli zauzeli skoro sve ključne pozicije u društvu i gospodarstvu te da oni svojim interesima podrđuju Hrvatsku i njenu budućnost?“

Evo odgovora:

„Samo sam podsjetio na našu stvarnost koju se inače trajno zamućuje.“

I tako dalje:

„Zastupaju li ti kadrovi o kojima govorite i danas komunističke vrijednosti?“

„Mnogi su samo promijenili ka-

pute i retoriku i ostali isti u svemu osim u onome što su zbog novih formalno pravnih okolnosti morali promijeniti. Nitko od njih danas javno ne zastupa revolucionarnost, klasnu borbu, jedностраначje ili dogme komunističke ideologije. A gotovo svi po partijskom modelu čuvaju svoje povlastice. I sektaški isključuju gotovo sve koji se ne uklapaju u njihov koncept. Hrvatsko društvo još nije normalno pluralno društvo.“

Josip Boljkovac

„Zašto je takva situacija u Hrvatskoj?“

„Puno je faktora utjecalo da je tako. Navest ću samo dva. Nakon drugih višestranačkih izbora 1992. na kojima je SDP dobio sa-

mo 5 posto glasova mnogi komunistički kadrovi, osobito direktori, prešli su u vladajuću stranku. U HDZ-u oni su pripremili i proveli nemoralnu pretvorbu poduzeća i potisnuli hrvatske entuzijaste bez iskustva tehnike vladanja. Koristeći se hrvatskom retorikom, pojedinci čak na granici ekstremizma, na gotovo sve važnije položaje doveli su podobne, a ne sposobne ljude. I drugi faktor koji bih istaknuo je da, po uvjerenju brojnih znalaca, jugoslavenske obavještajne službe nikada u Hrvatskoj nisu raspuštene i da djeluju u novim okolnostima štiteći svoje interesne skupine i pojedince.“

I zaključak:

„Je li kod nas, kad je u pitanju nasljeđe komunizma, gore nego u drugim tranzicijskim zemljama?“

„Svakako je u Hrvatskoj gore nego u zemljama koje su provele lustraciju.“

Hvala lijepo, velečasni.

Ivan Fumić

PROMJENAMA DO PRAVEDNIJE HRVATSKE (1)

Ivana Perkovac, Glas Hrvatske, program Hrvatskog radija

Poštovani slušatelji,

Današnju emisiju smo posvetili nedavno održanom skupu u Poreču u organizaciji Hrvatskog Svjetskog Sabora, na kojem su sudjelovali domovinski i izvandomovinski Hrvati s američkog, australskog i najstarijeg kontinenta na svijetu. Prve, konkretne ideje rezultirale su programom PROMJENAMA DO PRAVEDNIJE HRVATSKE, kojim se naši Hrvati izvan Domovine žele uključiti u aktualne izbore za predsjednika Republike Hrvatske 2010. Čut ćemo danas u emisiji njihova razmišljanja.

Moj gost u MOSTOVIMA je predsjednik Hrvatskog Svjetskog Sabora prof. Niko Šoljak, koji ovom prigodom poziva sve Hrvate u svijetu da se uključe u izbor čovjeka koji će povezati Iseljenu i Domovinsku Hrvatsku po uzoru na Irsku i Izrael, da stvore uvjete za povratak Hrvata koji danas žive diljem svijeta i zajedničkim snagama stvore temelje za modernu i demokratsku Hrvatsku, te je pripremiti za ulazak u društvo naprednih zemalja Europe. Vrlo jednostavno rečeno, stvoriti državu koja će služiti na čast svakom Hrvatima ma gdje on bio.

Njegovim se razmišljanjem pridružuje i predsjednik Hrvatskog Svjetskog Sabora Kanade i koordinator za sjeverno-američki kontinent gosp. ing. Ivo Jolić.

Iznijet ćemo konkretne probleme s kojima se naši iseljenici susreću s povratkom u Domovinu, od administracije koja ih najviše zabrinjava do prepreka pri uključivanju u gospodarski i politički život

svoje Domovine. Nismo zaobišli ni konstruktivna rješenja u tom pitanju, ali ni zanimljivu priču gospodina Jolića, čovjeka koji je prije 40 godina napustio Domovinu i iselio se u Kanadu.

Svih 40 godina pomagao ju je duhovno i materijalno, a učinio bi i više kada bi mu Hrvatska spremnije pružila ruku, a znamo što u civiliziranom svijetu znači rukovanje. Dok je u političkom svijetu poželjno skinuti masku, u kulturnom upravo obrnuto vrijeme je karnevala. Sanja Ivković šalje nam razglednicu iz Rijeke.

Prof. Niko Šoljak

Pitanje:

Poštovani slušatelji direktno iz Poreča na telefonskoj liniji je prof. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog Svjetskog Sabora, jedinstvene organizacije koja povezuje Domovinu i Iseljenu Hrvatsku diljem svijeta. Povod našeg razgovora je nedavno održani skup u Poreču, točnije 17. i 18. siječnja održan je skup Hrvata iz Hrvatske i iz svijeta. Tu su bili i naši Hrvati s američkog i australskog kontinenta, te iz europskih zemalja. Profesore Šoljak bilo bi dobro za sam početak da nam kažete koji je bio povod Vašeg susreta?

Odgovor:

Povod našeg susreta je bio da kušamo vidjeti pitanje realizacije programa izbora predsjednika Republike Hrvatske 2010. g., da vidimo što to Hrvati iz Hrvatske s Hrvatima u svijetu mogu napraviti i pomoći, da izaberemo čovjeka koji će istinski zastupati Hrvatsku i hrvatske interese kako u Hrvatskoj, tako i u svijetu.

Pitanje:

Možete li nam reći kakva su razmišljanja izvandomovinskih Hrvata, dakle naših ljudi koji žive u svijetu. Kakvog bi oni htjeli predsjednika?

Odgovor:

Pa vidite, njihova razmišljanja se ne razlikuju od mišljenja ljudi u Hrvatskoj. Oni bi htjeli predsjednika države koji će štiti nacionalne interese Hrvata u Hrvatskoj i u svijetu. Interesi države Hrvatske, u kojeg će narod imati povjerenja, kojeg će prihvatiti kao svog istinskog predstavnika i da se bori za Hrvatsku i boljitak hrvatske države i njezinu samostalnost, neovisnost i prosperitet života i rada u Hrvatskoj svih ljudi, a ujedno koji će prihvatiti Hrvate izvan Hrvatske kao sastavni dio hrvatskog naroda, da to bude kao jedna jedinstvena cjelina, jer to u stvari jeste jedan duh, jedan narod, jedne želje, jedne misli, da se u hrvatskoj državi dobro živi, i da im Hrvatska bude na ponos gdje god oni bili.

Pitanje:

Vi ste intenzivno i u kontaktu s našim Hrvatima izvan Domovine, čini li Hrvatska dovoljno da stvori jedno plodno tlo za povratak naših ljudi, i možda i ovako nešto konstruktivno, što bi Hrvatska

trebala činiti?

Odgovor:

Što Hrvatska danas čini i kakav je odnos, nažalost, ne možemo se pohvaliti, jer nakon onog entuzijazma u svezi s dobivanjem svoje države i svega, Hrvati izvan Domovine su na neki način otuđeni, te je nastao čak veći jaz između Domovine i Iseljeništa, nego što je bio prije Domovinskog rata. Nažalost to je veoma teško, praktično to ljudi teško prihvaćaju, jer se smatraju odbačenim od svoje vlastite države za kojom su toliko čeznuli i za koju su ginuli i za koju su dali sve što su mogli dati. U stvari postavlja se pitanje da li bi se moglo ostvariti slobodnu Hrvatsku bez njih i bi li danas Hrvatsku imali i kolika bi Hrvatska bila? Što bi Hrvatska trebala učiniti?

Prvo, da aktualna Vlast Hrvatske zajedno s Predsjednikom države prihvatiti da su oni sastavni dio hrvatskog naroda, i da zajednički po uzoru na Židove traže način kako da našu mladu državu osposobimo za život, gdje će moral i moralne norme biti osnovne i temeljne vrijednosti čovjeka.

Pitanje:

Kada kažete da postoji jaz između Hrvata u Domovini i onih izvan Domovine, što o tom konkretno mislite, u kojim su oni segmentima života u Hrvatskoj razočarani? Što bi htjeli da se popravi?

Odgovor:

Vidite oni su razočarani na više načina. Kao prvo mi u Hrvatskoj od dobivanja svoje države nismo otvorili vrata Hrvatima iz svijeta da se vrate, da investiraju u Hr-

vatsku, da se vrate na ognjišta i da ih se prihvati. Mi smo im praktično ta vrata debelo zatvorili.

Čovjek povratnik treba da to osjeti, da je on dobro došao od prelaska granice, tamo od prvog čovjeka na granici s kojim se susreće, pa do institucija sustava da mu služe i daju uslugu. Nažalost naša je birokracija toliko toga otuđila, da danas gro ljudi koji su s poštenim namjerama došli u Hrvatsku, donijeli novac, htjeli ulagati, za par godina sve su to izgubili i vratili su se nazad, jer praktično nisu bili primljeni, nisu bili upućeni kako treba, tj. nije im se pružila prilika kao što se to

Korijeni i stabla

pruža drugima koji nisu Hrvati. Hrvati su jako osjetljivi na povratak u svoju Domovinu. Kada oni trebaju bilo što plaćati mimo institucija, mimo legalnih sredstava plaćanja (korupcija), tu su oni izgubili bitku u odnosu na druge investitore i investicije koje dolaze u Hrvatsku. To treba otvoreno reći i mi taj odnos moramo mijenjati, ja se nadam da smo na putu da se taj odnos promijeni, a posebno izborom predsjednika koji će to shvatiti i prihvatiti, taj odnos će se ubrzati u korist povratku Hrvata iz cijelog svijeta.

Pitanje:

Možete li nam možda navesti naše Iseljenike koji su prisustvovali ovom sastanku u Poreču ?

Odgovor:

Prvo, gro ljudi je prisustvovao duhom i pripremom tog sastanka, gdje su dali materijale prije, jer je taj sastanak pripreman nekoliko mjeseci, a fizička prisutnost je tu manje bitna. Nismo očekivali da njih više prisustvuje zbog daljine i troškova, no ja mogu navesti imena.

Pitanje:

Možda ovako da nam kažete, iz kojih zemalja, da malo približimo našim slušateljima sliku tog susreta i koje zemlje su tu aktivne?

Odgovor:

Nema zemlje u svijetu koja tu nije bila uključena. Ovdje je bio iz Australije g. Branko Čubelić, iz Kanade predsjednik Hrvatskog Svjetskog Sabora za Kanadu i koordinator za Ameriku ing. Ivo Jolić, iz Švicarske je bio prisutan g. Dražen Kozić, koji vodi naš portal u Švicarskoj. Ujedno koji je se javio, a

nije bio prisutan je Dr. Davor Pavuna, koji je poslao video pozdrav cijelom skupu i stavio se na raspolaganje.

Međutim, neke druge nisam nabrajao kao g. Ranogajca iz SAD i neke druge, da ih ne nabrajam, jer bi možda nekome učinio nepravdu, ako ga ne spomenem. Svi su prihvatili taj program, i zahvaljujem svima koji su do sada prihvatili taj program i program je krenuo, te mislim da ćemo taj program uspješno realizirati.

Pitanje:

Voljela bih se još osvrnuti na jedan skup koji je održan u Zagre-

bu u mjesecu svibnju prošle godine, kada ste dali jedan prijedlog upućen Hrvatskom saboru, a to je bilo ako se ne varam 2006. godine. Radi se o prijedlogu kojim bi se cijela Hrvatska proglasila ekološki zaštićenim područjem, a time bi se osigurali uvjeti za realizaciju jednog programa koji ja smatram vrlo zanimljivim. Voljela bih da nam to malo razjasnite?

Odgovor:

Pa vidite Hrvatska s obzirom na geografski položaj i prirodne ljepote, koje nema niti jedna zemlja Europe, na položaju gdje se nalazi, ima sve uvjete da bude proglašena ekološki zaštićenim područjem, gdje je taj program u interesu i cijele Europe. Praktično Hrvatsku treba pretvoriti u jedan vid zdravstvenog turizma, gdje bi ljudi iz cijele Europe i iz svijeta mogli uživati blagodati i ljepote koje Hrvatska pruža, a to ćemo moći jedino ako sačuvamo te prirodne resurse i ukoliko te investicije vode u tom i pravcu i ukoliko smo mi sami svjesni koliko bogatstvo i koliku vrijednost samoj državi Hrvatskoj i svom narodu mogu pružiti prirodne ljepote, koje nažalost - moram napomenuti - devastiraju se, uvode se tehnologije koje će danas sutra zatvoriti vrata turizmu, a poseb-

no zdravstvenom turizmu.

Pitanje:

Smatrate li da je upravo turizam taj sektor kroz koji bi se trebali spajati s našim izvandomovinskim Hrvatima i svijetom uopće?

Odgovor:

Naša osnovna koncepcija razvoja Hrvatske kao države i društva se mora bazirati na čistoj i zdravoj ekološkoj proizvodnji, što znači

Radovan Smokvina

da damo akcent na zdravstveni turizam, odnosno da bi zdravstveni turizam bio drugi dio turizma, poljoprivreda i sport, što bi veoma bitno utjecalo, potom da radimo na tome da se brodogradnja preorijentira na sportske brodove i da Jadran bude praktično živio od sporta i turizma, cijelu godinu. Za to imamo uvjete i mislim da je krajnje vrijeme da se okrenemo budućnosti, jer za to imamo sve uvjete. Čak možemo s naglaskom reći da niti jedna država na svijetu ne postoji, koja ima uvjete koje mi u Hrvatskoj imamo.

Pitanje:

Svi će se složiti s Vama; evo da zaključim program Hrvatskog Svjetskog Sabora, to je jedan hrvatski nacionalni program u kojeg su uključeni ljudi dobre volje, pripadnici hrvatskog naroda u Hrvatskoj i u svijetu. Gospodine Šoljak Vi imate oko tridesetak nacionalnih timova po djelatnostima. Koji je najvažniji sa zadaćom Hrvatskog Svjetskog Sabora?

Odgovor:

S današnjeg gledišta to je informiranje. Tako smo loše informirani u Hrvatskoj i u svijetu. Čak su Hrvati izvan Domovine bolje informirani nego hrvatski narod u Hrvatskoj i mislim da tu treba puno uložiti truda, edukacije i informacija, jer bez toga nemamo šanse da bi promijenili funkcioniranje države Hrvatske, kako politički tako i gospodarski. Mislim da tu treba puno raditi. Mi smo izdavali list „KORJENT“, koji nažalost zbog financijske situacije nije nastavio izlaziti, ali ja se nadam da ćemo nastaviti u ovoj godini i da ćemo izdati nekoliko brojeva, tako da krenemo s tim informacijama. Jedino što sada imamo od informacija je portal, a naši listovi (novine) u Hrvatskoj su praktično tu obvezu i zaboravili.

VELIKE TAJNE UKLETE ZGRADE (1)

Hrvoje Petrić, Zagreb

Zgrada s adresom Ksaverska cesta 13 i 15 u Katastru se vodi na Vladu Republika Hrvatske. Ovdje je živio Ivo Perišin, Josip Vrhovec i Jure Bilić. Danas žive njihove udovice. Na prvi pogled vidi se skromnost drugova, neki imaju po dva, a neki „samo“ tri stana. Tu su još Georg Gavrilo-

vić, Ema Derossi Bjelajec, Aleksandar Broz i veliko ime zagrebačke udbe Josip Drpić. Hodajući jednom Ilicom osamdesetih godina ispred mene se isprijedio automobil u kojem sam na stražnjem dijelu vidio druga Josipa Vrhovca, ostalih drugova se ne sjećam.

Širina pogleda prema Medvedni-

ci, i zrak koji dolazi s nje, odmah do Zvijezde (nekoć Gupčeve) učinilo je ovo područje omiljenim drugovima. Na obližnjem Radićevu šetalištu stanovala je „onih“ dana „jaka“ partijska ekipa: Ivo Latin, Gordana Grbić, Ljubomir Kapor, Ivo Družić, Štefa, Mika i Višnja Špiljak, Stipe Šušar (Radićevo šetalište 22).

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB

Zagreb, na dne 16. veljače 2009.

TEREĆENJE

Terećenici:

REPUBLIKA HRVATSKA, putem VLADE RH
te osobe

dr. sc. Ivo Sanader, Zagreb, Trg Sv. Marka 2

Luka Bebić, Zagreb, Trg Sv. Marka 6-8

Stjepan Mesić, Zagreb, Pantovčak 241

Vincent Degert, Zagreb, Trg žrtava fašizma 6

Ivan Šuker, Zagreb, Katančićeva 5

Ivan Šimonović, Zagreb, Dežmanova 6-8

Mladen Bajić, Zagreb, Gajeva 30.a

Teretimo Vas solidarno za štetu nanесenu hrvatskim braniteljima i prognanicima tijekom kuponske privatizacije, koja - glavnica i kamate - na dne 16. veljače 2009. godine iznosi

34.026,963.757,59 kuna

Slovima:

tridesetčetirimilijardedvadesetšestmilijunadevetstotinašezdesettirit
isućesedamstotinapedesetsedami59/100kuna

Ovo terećenje podloga je za sudske postupke na europskim sudištima.

Izostanak Vaše reakcije na ovo terećenje tijekom sljedećih 15 dana smatrat ćemo Vašom bezpogovornom i bezuvjetnom suglasnošću glede naplativosti predmetnog novčanog iznosa za koji Vas teretimo.

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB, Gajeva 30.A

Primljeno: 16-02-2009

16-02-2009
REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
Zagreb, Katančićeva 1

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Primljeno: 16-02-2009

REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 16-02-2009

Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
Uredbeni broj:	Pril. Vrij.

50 - VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno:	Org. jed.
Uredbeni broj:	Pril. Vrij.

16-02-2009

2

Naime,

Državni ured za reviziju RH u svom Izvješću o obavljenoj reviziji „Kuponske privatizacije“ iz veljače 2002. godine utvrdio je da je kuponska privatizacija provedena nezakonito, na štetu hrvatskih branitelja i prognanika. Pljačka je izvedena preko privatizacijskih investicijskih fondova, a u režiji Ministarstva privatizacije RH i Hrvatskog fonda za privatizaciju.

Hrvatski uljudbeni pokret pokrenuo je sudske postupke na Trgovačkom sudu u Zagrebu i na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, kojima traži utvrđivanje ništavnosti ugovora o zamjeni dionica u kuponskoj privatizaciji. Dotični sudski postupci, međutim, zasad su osujećeni, budući hrvatski politički vrh u suradnji s izaslanicima Europske Unije u Republici Hrvatskoj na poznati mafijaško-banditski način sprječava sudsku dostupnost predmetnih ugovora proglašujući ih tajnim.

Velika je vjerojatnost da će poznati voditelji privatizacijskih investicijskih fondova, među kojima se posebno ističu Darko Ostoja, Milan Horvat, Jako Andabak i Georg Eltz, umaknuti s plijenom, tako da za pogođene branitelje nimalo ne će biti koristi od - otegnuto - dobivenih sudskih presuda. Terećenici navedeni u ovom terećenju, stoga se čine, trenutno, jedinim istinskim jamstvom naplate predmetno navedene štete.

Analitički okvir za obračun iznosa u ovom terećenju su: nominalna vrijednost portfelja kuponske privatizacije (3.429,546.732,16 DEM), datum objave Pravilnika o dodjeli dionica bez naplate (17. prosinca 1997.) i aktualne stope zateznih kamata.

sc. Tomislav Dragun
predsjednik

BRIJUNSKI AUSCHWITZ

Potresno svjedočenje Marka Pleića, uznika u Lepoglavi i na Brijunima

Vlado Čutura, „Glas Koncila“, 25. siječnja 2009.

Poznatim popularnim osobama kao i brojnim turistima hrvatski otoci Brijuni samo su u lijepom sjećanju. Mjesto je poput onih iz bajke, od prirodne ljepote do drugih raskoši što ih je ljudska ruka svojim umijećem utkala. Posebno lijepe uspomene nose oni koji su imali priliku posjetiti rezidencijsku palaču Bijelu vilu na Brijunima, zdanje uklopljeno u raskošnu prirodnu ljepotu.

Dok se mnogi dive ljepoti toga kraja, okoliša i arhitekture, malo tko promišlja kako je to sve nastalo, posebno rezidencijske kuće koje su građene poslije Drugoga svjetskog rata. I ondje je utkan rad žrtava, robova, hrvatskih i talijanskih zatvorenika, robova ništa manje nego onih u vremenu Dioklecijana, Nerona, Kaligule. Tako je i Bijela vila koja je pretežno izgrađena rukama zatvorenika, i to onih koji su mislili drukčije od ideologije Komunističke partije. Tako su oni ljepotu Brijuna doživljavali u sasvim drugom ozračju.

Među njima bio je Marko Pleić, koji je rođen 23. listopada 1926. u Cisti Velikoj kod Imotskoga kao deveto dijete od oca Jakova i majke Anice rođene Šimić iz Golubića kod Knina. Po zanimanju je umirovljeni građevinski radnik. Dolaskom samostalne Republike Hrvatske Pleić je upozoravao na to što su komunističke vlasti činile na Brijunima i otkrivao komunističke zločine za koje je on znao. Nije želio da određeni zločini ostanu komunistička tajna, štoviše Pleić je govorio i o pozadini određenih događaja. Tako je u objavljenoj knjižici „Kamen na srcu“ napisao: „Teški hladni kamen nosio sam punih 57 godina, od

onog dana kad sam pošao u prvi razred osnovne škole. Taj teški teret stavi mi na srce učo Petar Ristić. U prvom razredu sa školskom klupom, učo postavi pitanje nama mališanima iz prvoga razreda koje smo nacije. Djeca pogledaše u pod zamišljeni, ja se na brzinu javih za odgovor želeći da prvi dobijem pohvalnu riječ od uče. Sa svojim kreštavim dječaćkim glasom naglasih da smo Hrvati. Ali odmah zapazih po izrazu našeg uče da sam se prevario u svom iščekivanju. Opazih strašan pogled uče. Pozva me da iziđem iz klupe, oštro naredi da ispružim ruke pa me počne udarati šibom po dlanovima, ponovi nekoliko puta. Osjetih strašnu bol, ali stisnuh zube bez glasnog plača. Valjda ga je to još više razljutilo pa tada dreknju psujući mi majku...”

Pleić je otišao u hrvatsku vojsku sa 17 godina, i to u Omiš. Po svršetku rata bio je u logoru 1945. Nakon izlaska iz logora bio je svjedokom ubojstva mještanina Šarića, što ga je kasnije moglo stajati glave. „Rekao sam samo istinu jer sam bio naivan u tim svojim godinama“, kaže Pleić. „Njega su ubili tu u jednoj gostionici, a Nediljko Bartulović iz Blata na Cetini dao ga je ubiti. Kako sam to znao, dolazili su dva puta po noći, razbijali crijep, izazivali da iziđem van kako bi me likvidirali. Smetalo im je što sam znao za njihove zločine. Pozvali su me 1946. na saslušanje ti koji su ubili tog mladića Šarića. Ondje je bio meni dotada nepoznat čovjek Nediljko Bartulović. Uvijek sam imao dokaze o onome što govorim. Želio sam u zatvor jer tamo bih bio

najsigurniji. Navodili su razna imena kako bih ja nasjeo i kako bi me likvidirali. Znao sam, ali sam šutio, jer mi je prijetila likvidacija kao svjedoku. Petar zvani Atletu stavljao mi je cijev od pištolja u usta s prijetnjom da govorim istinu. Kako sam šutio i nisam htio ništa reći, pustili su me kući. Uvečer mi je došao predsjednik mjesnog odbora Krsto Pleić i tajnik odbora Vice Mandarić. Pleić mi je donekle pomogao jer smo bili prijatelji po tome što je njegova sestra bila žena moga brata. On me nije dao odmah likvidirati. Znao sam da je Vice Mandarić udario kolcem Šarića po glavi da mu je pukla lubanja. Ponovno su dolazili mojoj kući pa su uvečer naišli na moju pokojnu mamu. Bila je nepismena i hrabra. Mog brata koji se krio mama je čuvala po noći. Opet su me pozvali i pitali poznajem li onoga u civilu. Rekao sam da ne znam. Kazali su da je to Nediljko Bartulović. Shvatio sam: Veliki su i snažni, spašavaj se kako znaš.”

SRBIN MILE SPASIO GA OD SMRTI

„Pobjegao sam dva dana prije Bo-

Ostaci ljudskih kostiju među brijunskim bambusima

žića 1946. Htio sam otići u šumu, a mama mi je zrelije mislila, pa mi je rekla da idem k starijem bratu u Slavoniju. Ona mi je savjetovala da odem k bratu i da se odmah uputim, samo da sačuvam glavu. Našli

smo se brat i ja u Zagrebu. Rekao sam mu da bježim, a on mi je kazao da odem, ali ne u njegov stan nego k susjedu u Strizivojnu. Nakon desetak dana i ondje je bila potjera za mnom. Došli su provjeriti jedno jutro k bratu jesam li ondje, a mi smo upravo bili za doručkom. Komandir milicije, Srbin po narodnosti, Ličanin Mile, rukovao se s mojim bratom Stipom, jer je moj brat radio na željeznici pa su ga poznavali. Pitao je tko ti je taj, pokazujući mene. Brat je znao da sam pobjegao, a ja sam odmah rekao da smo braća. Rekao je mom bratu: 'Stipe, što ćemo sad?' Imam nalog da ti brata sprovedem u Cistu Veliku. Brat mu je rekao 'možemo li se mimoići'. Komandir je kazao 'neka se izgubi'. Zahvaljujući njemu i još jednom čovjeku koji je dobar bio s mojim bratom ja sam ostao i u toj situaciji živ. Dobio sam iskaznicu s udarenim pečatom i neispisanu. Tako sam napravio osobnu kartu pod lažnim imenom. Koristio sam muslimansko ime i prezime iz Blagaja. Živio sam tako do lipnja 1948. dokad je afera prošla. Poslije mog bijega pretresali su kuću. Uzeli su maminu postelju i prevrnuli joj sve i pitali: „Gdje kriješ ustašu?“

Veliki zločin napravo je i Ivan Šodan koji je ubio više ljudi nego je imao vlasi na glavi. On je u Cisti ubio moga susjeda Jakova Mlikotića. Čovjek nije nikad bio ni u kak-

voj vojsci, a iza njega je ostalo šestero djece. Izveli su ga iza kuće i Šodan mu je iz automata sasuo cijeli rafal u glavu. To bi mene sve čekalo da sam se vratio“, kaže Pleić.

ZATVORENICI GRADILI BIJELU VILU

„Starija braća s još desetoricom bližih rođaka iz Ciste Velike i Golubića ubijeni su nakon završetka Drugoga svjetskog rata a za mjesto njihova stradanja nikad se nije saznalo“, svjedoči Pleić. „Bili su svi mlađi od 30 godina i stradali su po klasičnom partizanskom, odnosno tada već po komunističkom receptu bez suđenja, bez bilo kakvog obrazloženja. Na zvjerski način ubijeni su i izgubili su živote kao i mnogi mladići iz Ciste Velike. Poučen brojnim komunističkim zlodjelima, ja sam se uspio spasiti od njihove ruke tako što sam pobjegao u ilegalu 1946. te sam se skrivao pod tuđim imenom. Preko izdajnika ipak otkriven g. 1948. osuđen sam na Okružnom sudu u Rijeci na četiri i pol godine.“ Optužnica ga je teretila da je pripadao hrvatskoj obitelji s još svoja dva brata koja su služila vojsku u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Upućen sam na izdržavanje kazne u zatvor u Lepoglavu.

Izdržavajući kaznu u kaznionici Lepoglava 1949. proveden sam na prisilni rad na otočje Brijuni. Prvu godinu zatočeništva u Lepoglavi završio sam tečaj za građevinarstvo, pa sam tako po premještanju na Brijune postavljen za pomoćnika poslovođa, bivšem partizanskom majoru Anti Široli. On je bio Istranin koji je tada bio na izgradnji Bijele vile koja je kasnije postala predsjednička rezidencija. Izvodili smo radove na tada zvanoj Titovoj a kasnije Bijeloj vili. U to

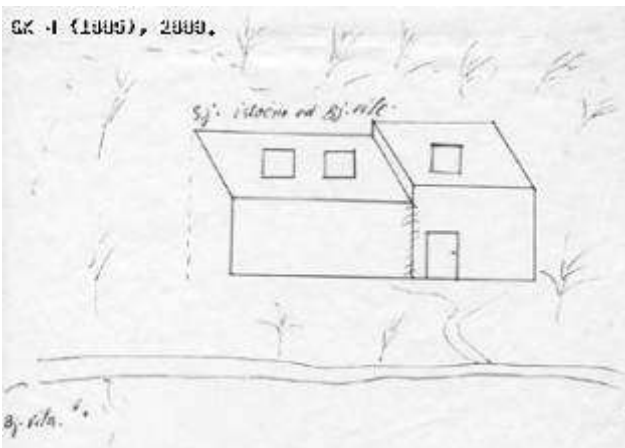
vrijeme bilo nas je oko 120 kažnjениka iz kaznionice Lepoglava i Stara Gradiška koji smo radili na toj gradnji. Mnogi su se čudili kako sam ja tako mlad postavljen na takvo radno mjesto, dakle na mjesto pomoćnika poslovođe.

Moji prijatelji u dogovoru sa mnom proglasili su me Srbinom, pa mi je i to pomoglo. Među njima su bili Drago Bjelomarić iz Šibenika, Vjencislav Prlić sa Širokog Brijega i Vid Lauc iz okolice Gruda. U našem međusobnom dogovoru najjednostavnije je bilo to, dakle proglasili me Srbinom, jer smo znali da je među nama Srbin Dušan Šimić koji je bio komandir milicije. Kako je moja majka imala djevojačko prezime Šimić, a bila je Hrvatica iz Golubića, isto prezime imao je taj komandir, dakle Šimić, koji je bio Srbin, pa smo se počeli zvati rođacima. Ostao sam čvrst u dogovoru s prijateljima kako ćemo šutjeti i nećemo otkriti da sam i ja Hrvat.

Kako sam bio zamjenik poslovođa, jednom prigodom mi se povjerio Dragoljub Pejić, koji je bio negdje iz Srijema i imao prezime slično mome. Nije provjeravao tko sam i odakle sam. Rekao mi je otvoreno: „Marko, kad će doći naše vreme da koljemo Hrvate?“

Jednog dana bio sam sa skupinom zatvorenika na čišćenju jednog objekta koji je bio pun pepela. U njemu je po mojoj procjeni bilo između 700 i 800 kubičnih metara pepela. Taj objekt služio je prethodnom vlasniku otoka, Austrijancu koji se ubio u blizini današnje vile 1946, najvjerojatnije kao pomoćni objekt. Nas je tada vodio Dušan Šimić koji je mene zvao rođakom. Kad smo došli do tog objekta, zatvorenici su dobili zadaću prosijavati pepeo i razvoziti ga po brijunskim otocima i posipati ga po livadama.

Taj objekt iz kojeg je izvožen pepeo nalazio se u jednoj dolini sjeveroistočno oko 350 do 500 metara od Bijele vile. Tada sam s Dušanom Šimićem sjeo po strani pa mi je

Objekt iz kojeg je čišćen pepeo ljudskih žrtava nalazio se sjeveroistočno od Bijele vile

tzv. moj rođak rekao: „A što će rasti trava na ovom hrvatskom dubretu!“ Nakon tog njegova iskaza počeo sam prilaziti bliže ljudima koji su prosijavali pepeo. Među njima bili su i moji prijatelji koje sam već spomenuo. Oni su mi pokazivali ostatke prosijanog, a u tome je bilo najviše najtvrdih ljudskih kostiju među kojima su bile koljenice, zglobovi te žice i lanci. U blizini izlaznih vrata objekta iskopana je rupa veličine tri metra sa tri i ostatke su u nju zatrpali“, kaže Pleić.

NAJVJEROJATNIJE - PLINSKA KOMORA

Po dolasku demokratske države osobno ga je primio i saslušao dr.

Franjo Tuđman i određena je komisija koja se uvjerila u istinitost njegova svjedočenja. „Tada zbog viših interesa to nije izišlo u javnost, što sam saznao naknadno.

I danas se svega sjećam. Taj objekt nalazio se otprilike od 350 do 500 metara sjeveroistočno od Bijele vile. Krivudavim putem do te udoline najviše su stradavali istarski Talijani koji su tada optirali za Italiju. Nisu mogli izići van pa je tako po procjeni stradalo oko 30.000 Talijana i Hrvata od zloglasne Komunističke partije po diktaturi Josipa Broza Tita. Ondje je najvjerojatnije bila jugoslavenska partizanska i komunistička plinska komora. Uz Talijane ondje su spalji-

vani i Hrvati. Mnogi su nestali ondje, a za njihov se grob ne zna. Objekt se nije mogao vidjeti sa strane, tj. zapaziti dok se ne bi potpuno njemu približilo jer se nalazio u udolini okružen brežuljcima i šumom skoro sa svim strana osim jednoga uskog prolaza s južne strane, i to u krivudavim pristupnim putem.“

TITO JE POSTAO „BRIJUNSKI BREND“

Hina, Zagreb, 8. ožujka 2008.

Nacionalni park Brijuni imat će licencirano pravo korištenja imena Josipa Broza Tita, a tim su povodom ravnatelj NP-a Brijuni Ratomir Ivičić te opunomoćenica obitelji Broz, Saša Broz potpisali danas na Brijunima Ugovor o pravu na korištenje licence, odnosno korištenje imena, žiga i lika Josipa Broza Tita u komercijalne svrhe.

Po riječima ravnatelja Ivičića, Brijuni su još prije šest godina prvi započeli priču o Titu, odnosno korištenju Titova imena u komercijalne svrhe tako da je ono danas, kako je kazao, "brijunski brand".

„Mi smo legalisti i nakon što je obitelj Broz zaštitila ime, lik i potpis Josipa Broza Tita stupili smo s njima u kontakt i ubrzo dogovorili način korištenja suvenira koje na otoku prodajemo“, istaknuo je Ivičić.

Ustvrdivši kako je to od iznimne važnosti za obitelj Broz, Titova unuka i opunomoćenica obitelji Saša Broz kazala je kako obitelj

nikada nije dvojila da Brijunima dopusti korištenje imena, žiga i lika Josipa Broza jer je on, kako je rekla, "za ovo otočje bio posebno vezan".

"Brijuni su i do sada na primjeren način Tita koristili u komercijalne svrhe i jedino je to mjesto gdje se još i dan danas njeguje i čuva sjećanje na njega", poručila je Saša Broz. Dodala je da dok obitelj Broz ne osnuje zakladu za mlade i nadarene ljude kojoj će na čelu biti Titov sin Mišo Broz, deset posto prihoda od prodanih suvenira idućih će se godinu dana uplaćivati Domu za nezbrinutu djecu u Nazorovoj u Zagrebu. Tim su povodom danas na Brijunima poseban ugovor potpisali ravnatelj Nacionalnog parka Brijuni, Saša Broz i ravnateljica Doma Jasna Ćurković Kelava.

"Upravo zahvaljujući Brijunima i obitelji Broz nastavljamo čuvati uspomenu na Tita jer su i ranije u Dom dolazile mandarine s Brijuna", kazala je Ćurković Kelava.

Kako se danas čulo, Brijuni će prodavati suvenire kojima se cijena

kreće od 20 pa sve do 1.500 kuna, koliko stoji najskuplji suvenir-zlatna igla s Titovim potpisom. U ponudi su šalice s Titovim slikama, knjižice te mandarine od keramike s Titovim potpisom.

Odgovarajući na pitanje novinara hoće li obitelj Broz dati dozvolu Antunu Vrdoljaku za snimanje dokumentarnog filma o Titu, Saša Broz je rekla kako je čudi što je bez natječaja potpisan ugovor o snimanju takvog filma koji je tek nedavno izašao u javnost bez znanja Vijeća HRT-a, a upravo je HRT izdvojio gotovo osam milijuna kuna za snimanje filma o Titu.

"Vrdoljak je posljednja osoba koja bi trebala snimati film o mom djetu jer je izjavio kako je na vijest da je umro Tito pio pjenušac. Takve izjave moja obitelj i ja smatramo gadjljivima i stoga sumnjamo u objektivnost jednog takvog dokumentarnog filma", rekla je Saša Broz dodajući kako se boji krivih i tendencioznih interpretacija povijesnih činjenica iz Titova života.

AMERIČKE TAJNE SLUŽBE O UDBI

Izješće o "dočeku" i čuvanju kardinala Stepinca u Krašiću

dr. sc. Ante Čuvalo, Chicago

INTRODUCTORY REMARKS

In June 2000, a number of US intelligence reports, memoranda, interviews and other materials dealing with post-World War II Europe has been declassified. Some of them deal with Croatians and other peoples in the region. Materials we have on hand will be made available on this site so that scholars, and the public at large, may read them, analyze them, and reach their own conclusions. The information gathered by the intelligence agents gives us an opportunity not only to learn more about the lives of the individuals and groups they were after, but also about the agents' attitudes and -set of their governments.

The US Government saw it fit to declassify these and similar documents and we are doing a service to the public at large by making them available. We hope they will be useful in our search for understanding of the post-World War II world.

These and similar documents are deposited in the National Archives and Records Administration (NARA) in Washington, D.C.

Special thanks to our friend Michael Allen for his interest in the subject and for making the documents that will be posted available to us.

The first files from NARA that we are posting on www.cuvalo.net deals with the infamous Yugoslav secret police UDBA and also with the transfer of Alojzije

cardinal Stepinac, Archbishop of Zagreb, from the prison to the village of Krasic and surveillance of the cardinal while under the house arrest.

* * *

UVODNE NAZNAKE

U lipnju 2000. godine američke su vlasti za javnost otvorile mnogobrojne dokumente prikupljene od strane američkih (i drugih) tajnih službi koji se odnose na vremena poslije Drugog svjetskog rata. Neki od tih dokumenata tiču se Hrvata, ali i drugih u tom dijelu svijeta. Dokumenti koji se odnose na Hrvate mogu se uglavnom svrstati u dva dijela. Jedan broj njih govori o NDH, posebice o traganju za Pavelićem odmah iza rata, a drugi o UDBI i komunističkoj Jugoslaviji. Preslike dokumenata koje imamo donositi ćemo na ovom portalu na uvid povjesničarima i javnosti.

Napominjemo, kod povijesnih prosudba sve se mora uzimati s oprezom, posebice izvješća tajnih službi, jer u njima ima previše nepoznatog (tko su izvori, motivi suradnje, objektivnost izvora itd.), kao i činjenica da su informacije prikupljane i izvješća pisana s određenim zadacima. Dakle, ovi i ovakvi dokumenti nam mogu dati nove podatke i spoznaje o ljudima, skupinama i prilikama tog vremena, ali također i o suradnicima tajnih službi, agentima koji su informacije prikupljali i pisali izvješća, njihovim osobnim motivacijama i svjetonazorima, pa i o vladama kojima su ta izvješća služila. Zato, naše je danas ne osuđivati, nego proučavati i prosuđivati, da bismo došli do što bolje spoznaje i razumijevanja prošlosti.

Dokumenti koje budemo donosili (www.cuvalo.net) nalaze se u National Archives and Records Administration (NARA) in Washington, D.C.

Posebna zahvala ide prijatelju Michaelu Allenu za suradnju i za preslike dokumenata koje ćemo objavljivati na ovom portalu.

Prvo izvješće koje donosimo na www.cuvalo.net iz NARA dokumentacije odnosi se na ustroj zloglasne UDBAe te na „doček“ i život Alojzija kardinala Stepinca u Krašiću (51B-D-14492-D) nakon dolaska iz lepglavskog zatvora.

* * *

Za one koji ne čitaju engleski, slijedi sažetak na hrvatskom. Nadamo se da će netko od čitatelja u skorijoj budućnosti prevesti cijeli tekst.

Air Intelligence Information Report
Report 51B-D-14492-A
Subject:Yugoslav Secret Police
From (Agency): 7050 AISW (USAFE)
Date of report: 13-20 Oct 54
Date of Information: Jul 49 –

May 52

Reported by: W. L. Van Meter,
Major, USAF

Source: 219536

Osoba koja je informirala Amerikance bila je visoko pozicionirana u policijskim, odnosno kontraobavještajnim redovima u Hrvatskoj.

Struktura jugoslavenske tajne policije – sažetak iz izvornika

(51B-D-14492-A; B; C)

Jugoslavenska tajna služba počinje 1942. osnivanjem postrojba „PPK-a“ Pisku izvješća nije poznato što predstavlja skraćenica PPK, ali koliko znamo PPK je stajalo za „Protiv pete kolone“, takozvani „pepekovci“. Svaki partizanski korpus imao je po jednu „PPK“ bojnu/bataljun. Iz redova PPK osnovana je OZNA (Odjeljenje zaštite naroda) 1943., a ime je promijenjeno u UDBA (Uprava državne bezbjednosti) 1946. godine. Udba je bila pod kontrolom Ministarstva unutarnjih poslova.

Izvješće veli da u Jugoslaviji postoji politička, gospodarska i vojna tajna služba. Vojna služba je pod kontrolom vojske i odvojena je od civilne tajne službe, koja se bavi političkom i gospodarskom špijunažom. Gospodarska tajna služba je u okviru Ministarstva vanjskih poslova. Postojale su dakle dvije posebne kontraobavještajne službe; jedna vojna (KOS), koja ima dva dijela (KOS vojske i KOS milicije), i druga civilna kontraobavještajna služba, to jest Udba.

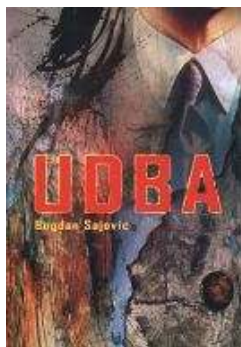
Uloga Udbe je borba protiv političke i ekonomske špijunaže, subverzivnih djelatnosti, sabotaža i sličnih štetnih djelatnosti: agitacije i propagande, revolucionarnih organizacija, sovjetskih „kominformista“, te borba protiv

klera. Rad Udbe uključuje također vojnu kontra-obavještajnu službu ako su osobe koje se bave takvom špijunažom iz civilnih redova. Djelatnost Kosa uključuje samo one osobe koje su aktivne u vojsci i miliciji.

Središnja Uprava državne bezbjednosti za cijelu Jugoslaviju, zvana „Udba Beograd“ nalazi se u Beogradu u ulici Miloša Velikog.

Svaka Jugo republika i autonomna pokrajina imala je svoju Upravu državne bezbjednosti. Sve su one podređene središnjoj Udbi u Beogradu. Svaki glavni grad, osim Titograda i Prištine, ima gradsku Udbu, koja je podložna republičkoj. Udba za grad Zagreb nalazi se na uglu Trga Zrinski i Đorđevićeve ulice.

Svi drugi gradovi u Jugoslaviji imaju Odjeljenja Udbe. Osječka Udba se nalazi na Zagrebačkoj ulici.

Centralna Udba, kao i one na nižim razinama, imaju sljedeće odjele/sekcije: špijunaža, subverzija, sabotaža, štetne djelatnosti, agitacija i propaganda, revolucionarne organizacije, Inforbiro, kler, ekonomsko-financijska sekcija, kartoteka, sekreterijat.

Šef središnje Udbe u Beogradu je general s naslovom ministra. Generali su šefovi i na republičkoj razini, a na gradskoj razini su pukovnici ili niži oficiri. Svaki odjel/sekcija ima svog šefa.

Djelovanje

„Residents“ (Stalni suradnici? - Nismo sigurni u službeni naziv na hrvatskom) su pomoćnici operativcima, uvijek provjereni i odani komunisti. Njihov zadatak je susresti se s doušnicima, prenijeti im zadatke koje su primili od operativnih oficira, primati pisana izvješća i predati izvješća operativcima. Nisu smjeli imati više od 6 doušnika na vezi, niti manje od 3 doušnika. Stalni suradnici su se uzimali samo tamo gdje je bio veći broj doušnika pa operativci nisu mogli biti u vezi sa svima.

Agenti su osobe koje su primorane raditi za Udbu i nikad ne rade dragovoljno. Agenti primaju specifične pismene naredbe od operativaca i moraju izvijestiti operativce pismenim putem.

Doušnici su osobe koje rade za Udbu dragovoljno i uvijek moraju biti izvan Partije, to jest „nekompromitirane“ u očima naroda, jer u suprotnom, narod im ne bi vjerovao. Oni moraju davati pisana izvješća operativcima ili stalnim suradnicima potpisana krivim imenom. Kod sastanka s operativcima ili stalnim suradnicima doušnici moraju dati kratko usmeno izvješće o predmetu istrage i odmah dobiju novi zadatak. Operativci se nikad ne služe krivim imenima.

Svi suradnici Udbe su nagrađivani za svoj rad, ovisno o važnosti zadatka i kvaliteti rada.

Udba razlikuje 6 vrsta tajnih agenata: agenti razrade, agenti veznici, putujući agenti, agenti za prepoznavanje, agenti za pratnju i agenti za provjeravanje. (Nastavlja se detaljno tumačenje svake od tih vrsta.)

Osim gore navedenih, postoje još dvije vrste agenata: „agenti

dvojnici" i „agenti dvoličnjaci". Dvojnici su oni koji rade za dvije tajne službe, ali koji daju prave informacije samo jednoj strani, a lažne drugoj. Dvoličnjaci rade za dvije tajne službe i daju prave informacije na obje strane. Ako Udba uhvati „dvoličnjaka", onda takav mora nastaviti raditi za nju kao „dvojac" i provjeravan je od strane drugih agenata. Udbino pravilo je da svaki agent ima „paralelnog agenta" koji prima iste zadatke i treba provjeravati rad paralelnog agenta.

Izvešće dalje govori o meto- dama ispitivanja, vođenju evidencije, sistemu komuniciranja, regrutiranju, plaćanju tajne policije i suradnika, sigurnosnim mjerama unutar Udbe itd.

Drugi dio (51B-D14492-D) izvješća govori o Udbinim pripremama za „doček" kardinala Stepinca iz leopoglavskog zatvora u Krašić (5. prosinca 1951.) i detaljno opisu-

je kardinalovo „osiguranje". Tu se spominju imena raznih Udbaša, kao na primjer Jože Drpića i sličnih, te nekih doušnika, uključujući neke i iz Stepinčeve obitelji, ljude koji su vjerojatno bili ucijenjeni surađivati s Udbom. Ipak je najzanimljivija činjenica da je čovjek koji je bio zadužen za „osiguranje" u isto vrijeme je bio izvor informacija za ovo američko izvješće. Zasigurno će oni iz nekadašnjih/ današnjih tajnih službi željeti pronaći tko je bio taj čovjek. Vjerojatno je već pokojni, a ako i nije, što mu mogu?!

Treći dio (51B-D-14492-E) ovog izvješća opis je nekih vrsta oružja u tadašnjoj Jugo-miliciji. Ništa novog ni zanimljivog.

UDBA

hr.wikipedia.org

UDBA je kratica za Uprava državne bezbjednosti (srp.). Ona je bila tajna policija za vrijeme druge Jugoslavije, nastala je 1946. i prestala je djelovati pod tim imenom raspadom SFRJ u 1990-ima. Danas u Srbiji djeluje reorganizirana agencija pod imenom Bezbednosno Informativna Agencija (BIA)

UDB-a je nastala u ožujku 1946., i to nakon reorganizacije OZNE, službe pod čijim su nadzorom i koordinaciji učinjeni stravični zločini nad hrvatskim civilima i ratnim zarobljenicima nakon Drugog svjetskog rata. 1966. UDBA je preimenovana u Službu državne bezbednosti (srp.). Ona se kao civilna kontraobavještajna služba nalazila u sastavu SSUP-a, sastojala se od četiri glavna od-

jela koja su se bavili:

- unutarnjim neprijateljima (hrvatsko domoljublje, nacionalizam, Crkva,...)
- emigracijom (hrvatska, albanska,...)
- stranim obavještajnim službama
- tehnikom praćenja i prisluškivanja

UDBA je od svog samog početka bila instrument Titovog terora. Glavna joj je zadaća bila praćenje i prisluškivanje osoba koje su predstavljale prijetnju za tadašnji režim, bilo u tuzemstvu ili inozemstvu. Nerijetko je pribjegavala i krajnjoj soluciji - ubojstvu - i to mahom disidenta - emigranta iz bivše Jugoslavije, neovisno o nacionalnoj pripadnosti, koji su

Jugoslaviji bili ozbiljna prijetnja.

U vremenskom razdoblju od 1946. do 1990 UDBA je ubila 69 hrvatskih disidenta, osmorica su nestala. Izvršila je 24 neuspjela atentata na hrvatske emigrante, žrtve su se izvukle s lakšim ili težim tjelesnim ozljedama. Trojica su oteta, a daljna četvorica su se uspjela spasiti od otmice. Najpoznatiji zločin te jugoslavenske službe je ubojstvo hrvatskog emigranta i vođe Brune Bušića 16. listopada, 1978 u Parizu.

1960. je u Buenos Airesu u dvorani Hrvatskog doma aktivirana bomba u čijoj je detonaciji poginula i trogodišnja Dinka Domanćinović. Ta akcija je bila ciljano usmjerena protiv djece, s obzirom na to da se u spomenutoj dvorani slavio posljedni dan školskih praznika.

O POKLEKNUĆU BENEDIKTA XVI

PRIOPĆENJE ZA OPĆILA

Ana Lučić, Zagreb*

Kao katolkinja moram dići glas u obranu vlastita integriteta te javno priopćiti kako se ne mogu poistovjetiti s najnovijom prožidovskom kampanjom iz Vatikana. Sramim se izjava pape Benedikta XVI

(vjerujem da ih je doista izrekao, demantije nisam imala prigode čitati). Do kuda je dospjelo, kako je nisko palo službeno katoličanstvo, do koje je mjere ono prožeto procionizmom i projudaizmom, kada je i sam sv. Otac prisiljen otvoreno pristati na obmanu, pače na laž?! A katolici dobro znadu da je, po Isusovim riječima, otac laži – Sotona! Dakako da Papa nije Sotona; nijedan čovjek to nije. Ali njegovo kukačko dodvoravanje jednoj notornoj demokratskoj ateistici/agnostici poput Angele Merkel, udruženom zboru trećekoncilaških njemačkih lijevih biskupa, te rulji obskurnih američkih židovskih kolovođa – ostavlja nas katolike u posvemašnjoj zabuni i zapravo nas prepušta nemilosti.

Pitamo se gdje je ostao Duh Sveti, ako ga je Papa izdao pristajući na nagovor duha vremena (ili, kako ga je netko nazvao, zlođuha nevremena). Pitamo se, što je još i strašnije, kakve su to moćne i mračne sile koje ga na to prisiljavaju. Za katolike, papa je Kristov namjesnik na zemlji, Petrov nasljednik; pa tko to onda može biti jači od njega?! Čudna, čudna vremena...

Biskup Richard Williamson, kojemu je Papa prvo povukao izopćenje, da bi već za par dana, pod pritiskom, neuvjerljivo ustvrdio kako tobože nije znao za njegove izjave, i pred licem svijeta bez ikakve potrebe po tisućiti put osudio takozvani „holokaust“, -

nije tu stvar zanijekao, kako tvrdi Benedikt XVI. Williamson je tek količinu holokaustiranih s mitskih „šest milijuna“ smanjio do razmjerno razumne znamenke od kojih 300 tisuća. Također Papa netočno ustvrđuje da je Williamson „negirao postojanje Auschwitz“. Takvo što zdrav čovjek ne će učiniti, jer se svatko, ukoliko se odluči na putovanje, može vlastitim očima uvjeriti da mjesto „Auschwitz“ na zemljovidu i na europskom tlu postoji. Williamson je samo konstatirao da tamo, kao ni drugdje, nije bilo nikakvih „plinskih komora“. To je istina koju su, u već vrlo bogatoj povijesno-revizionističkoj literaturi, dokazali deseci ozbiljnih znanstvenika, o čije se rezultate niti Papa ne bi smio ignorantski i oportunistički oglušiti.

Svojim najnovijim nastupom, papa Benedikt otvoreno se stavio na stranu onih koji teroriziraju europske države drakonskim kaznama za promicatelje povijesne istine, te time niječu tako glasno proklamirane liberalno-demokratske slobode govora, mišljenja, ili znanstvenog istraživanja. Pritom se on služi jeftinom koncilaškom floskulom o nedodirljivosti Židova kao naše „starije braće“.

Na taj način, Židovima može biti dopušteno bilo što, sve u ime odricanja od „antisemitizma“ i ispaštanja zbog „holokausta“. No, ako su nama kršćanima Židovi uistinu starija braća, onda iz toga proizlazi da ih moramo slušati i u svemu im se pokoravati, kao što se i trogodišnjak ima pokoriti svojem petnaestgodišnjem bratu. Tako katolička Crkva postaje pukom filijalom judeomasonske internacionale, židovske subverzije i cionističkog terora. Isus Krist nije to naučavao. On je za Židove svojega vremena uvijek nalazio pravu riječ, sve do one iznimno oštre: „Vama je otac đavao“ (Iv VIII; 44). Je li onda i nama kršćanima otac đavao, ako nam je Židov stariji brat? Isus Krist nadvladao je Židovstvo, i žalosno je kada mu se Crkva danas pokorno i bezpogovorno vraća u naručaj. Dakako, dakle, da se ne odričem Sina Božjega, niti se odričem Crkve kao mističnog tijela Kristova. Ali imam pravo temeljem zdravoga razuma, što mi je usađen po Duhu Svetom, kritizirati poteze i izjave Crkve kao zemaljske institucije, koja je, skupa sa svojim pontifexom maximusom, i po vlastitoj doktrini, podložna grijehu te je pogrešiva (i sam je Papa pogrešiv, osim – prema većinskoj i nipošto jednoglasnoj odluci Prvoga vaticanskog koncila – kada govori izričito ex cathedra o dogmatskim i čudorednim pitanjima).

* Ana Lučić, Predsjednica Poticajnog odbora za osnutak Udruge štovatelja Svećeničke bratovštine sv. Pija X

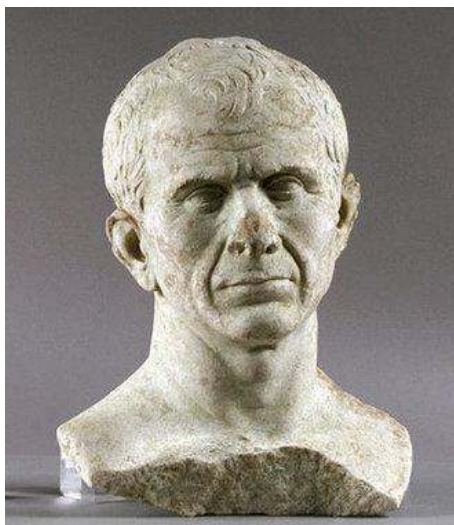
ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (1)

Eugen of Savoia

UVOD / INTRODUCTION

1S vremena na vrijeme nailazim na usporedbe Europske Unije i Rimskog Carstva. Većina njih nije posebno umješna, ali evo jedne koju nalazim intrigantnom. Julije Cezar je ubijen zbog toga što se poželio okruniti za kralja, čime je izazvao i otvoreno ugrozio uspostavljeni poredak u Rimskoj Republici. Među moćnom senatskom elitom to nije bio popularan potez, pa je ona Cezara podsjetila na to da je Rim postao Republika upravo zbog toga jer se pobunio protiv "tiranskih" kraljeva prošlosti.

Njegov nasljednik Oktavijan, poz-

Julije Cezar - bista

natiji kao Cezar August, vidio je što se dogodilo Juliju Cezaru. Iako nije bio manje ambiciozan, bio je pametniji od Cezara. Shvatio je da bi otvoreni pokušaj zbacivanja starog poretka kod već uspostavljene elite pokrenuo veliki otpor. On se smatra prvim i jednim od najvažnijih rimskih careva (27 pr. Kr. do 14 po. Kr.), ali je namjerno umanjio svoj položaj, radije uzevši tradicionalni oligarški naslov principa, koji se

obično prevodi kao "prvi građanin". Također je očuvao vanjsku formu Rimske Republike. Tako je formom umirio staru elitu Republike i zamaskirao promjene, kako bi ih i javnosti predstavio manje prijetećima i uznemirujućima. On je po svemu bio kralj, ali se nije prozvao kraljem.

Neki će ovdje možda povući paralelu s današnjom Europskom Unijom. Do 80% nacionalnih zakona dolazi iz Brüsselsa, a mnogi od njih su doneseni u tajnosti, kao u diktaturama Sjeverne Koreje i Kube. Kakvu onda svrhu ima održavanje nacionalnih izbora i je li zapadna Europa još uvijek demokratska? Kao i u Oktavijanovom Rimu, prava moć je premještena drugdje, ali je stari poredak zadržan, poput smokvinog lista demokracije, kako se javnost ne bi previše uznemirila.

Naravno, ovo je mjesto gdje sličnosti prestaju. Oktavijanova vladavina je označila početak jednog od najmoćnijih i najdinamičnijih razdoblja u Rimskoj povijesti. Teško da je to slučaj s EU danas. Džihad-pobune u Francuskoj više nalikuju na pad Rimskog Carstva nekoliko stoljeća kasnije, kada su se barbari doselili u velikim broju i prouzrokovali da se u velikim dijelovima zapadne Europe oslabljena civilizacija uruši. Pokreti stanovništva kojima sada svjedočimo najveći su i najbrži u ljudskoj povijesti. U Europi oni se mogu usporediti jedino sa razdobljem koje se često naziva Velike Seobe, a koje je slijedilo raspad Rimskog Carstva. Međutim, tijekom 4. i 5. stoljeća, ukupno stanovništvo svijeta brojalo je oko 200 milijuna ljudi. Danas je taj broj 30 puta veći te još uvijek brzo raste. Također, mi posjedujemo prometna sredstva koja unutar samo nekoliko sati mogu prebaciti ljude na bilo

koje mjesto na zemlji, dok mediji običnim ljudima prikazuju koliko je u drugim zemljama život bolji. Povrh toga, Rimljani nisu imali odvjetnike ljudskih prava, koji su zagovarali ulazak milijuna barbara u njihove zemlje. Je li samo slučajna podudarnost to što su, zadnji put kada smo imali ovakve migracije, veliki dijelovi Europskog kontinenta pretrpjeli potpuni civilizacijski slom? Je li to ono čemu sada svjedočimo? Drugom padu Rima?

Situacija postaje još gora kada uzmemo u obzir još jedan čimbenik: islam. Islamski svijet je u stanju rata s gotovo svima, posvuda. I Tajland i Filipini, zemlje čija populacija muslimana nije mnogo veća od one u nekim zapadnim zemljama, suočene su s ratom. Zemlje poput Francuske, Nizozemske i Švedske bi uskoro mogle doći do točke u kojoj će muslimanska populacija pokrenuti nešto što će nalikovati građanskom ratu, kao što se u prethodno navedenim zemljama već počelo događati. Čak i ako bi ovaj sukob mogao početi kao građanski rat u nekolicini zemalja, mogao bi se oteći kontroli i proširiti se na većinu kontinenta, uvodeći u sukob strane borbe iz arapskog svijeta. Islamski svijet je sada istovremeno u ratu s gotovo svim velikim silama na planetu, od SAD-a do Indije i od Rusije do Zapadne Europe. Stvarna je mogućnost da ćemo zbog ovih događaja dobiti opći svjetski rat. Ako će to biti slučaj, ne mislim da će se dogoditi 50 godina od danas, nego već u sljedećoj generaciji.

Kako Mark Steyn ističe, džihad na ulicama Francuske sve više nalikuju ranim sukobima nadolazećeg Eurabijskog građanskog rata, uzrokovanog ogromnim useljavanjem muslimana i multikulturalnom glupošću. To ni u kojem slučaju nije ograniče-

no samo na Francusku. Zakon i red polako se slamaju u svakom većem, pa čak i manjem gradu

Jizya

europskog kontinenta, a ulicama vladaju agresivne bande muslimanske mladeži. Istovremeno, Europljani plaćaju neke od najviših stopa poreza u čitavom svijetu. Trebali bismo podsjetiti svoje vlastite vlade kako je najvažniji zadatak jedne države - neki će reći i kako bi to trebao biti njen jedini zadatak - da održi vladavinu zakona. Budući kako postaje prilično očito da to u Eurabiji više nije slučaj, moramo se zapitati jesu li ti porezi još uvijek legitimni, ili su samo prerusena Jizya, plaćena u obliku socijalne pomoći muslimanima i našoj novoj eurokratskoj aristokraciji. Iako to i ne bi bila Bostonska čajanka, možda je došlo vrijeme za paneuropsku pobunu protiv poreza: Nećemo plaćati poreze sve dok vlasti ponovo ne uspostave zakon i red i zatvore granice muslimanskoj imigraciji.

Povjesničarka Bat Ye'or, koja je skovala pojam "Eurabija", misli kako su veze Europe sa arapsko-islamskim svijetom sada tako čvrsto uspostavljene, da je Eurabija nepovratna činjenica. Europa će prestati biti zapadni, demokratski kontinent te će postati privjesak arapskog svijeta, civilizacija podložnosti (dhimmitude) u službi daljnjeg širenja džihada i nastavljanja islamskih ciljeva na globalnoj bazi, dok će prvotna, nemuslimanska populacija u svojim vlastitim zemljama biti držana poput taoca, u

strahu od muslimanskog nasilja.

Moram priznati kako se pojedini djelovi Europe doista čine izvan nade ili barem blizu toga. SVI među najvećim nizozemskim gradovima imaju projiciranu muslimansku većinu unutar jedne generacije, kao i nekoliko engleskih, francuskih, belgijskih, skandinavskih i španjolskih gradova. Predviđam nekoliko mogućih scenarija:

1. Eurabija

EU nastavlja svoju transformaciju u organizaciju kontinentskih razmjera, s jasnim totalitarnim naginjanjima i izrazito proislamskim stavom. Europska sudbina je zapečaćena kada se Turskoj dozvoljava ulazak u Uniju, čime ona time postaje njezin najveći član. Sloboda govora se gasi, a svaka kritika islama zabranjuje. Kako nevjernici plaćaju porez, a nevjernička zapadna tehnologija daje naciji islama (Ummah) dodatnu snagu, Eurabija postaje globalno središte džihadskih aktivnosti. Iz ovog će razloga Amerikanci, Izraelci, Indijci, Rusi, a možda čak i Kinezi, biti prisiljeni zdrobiti Eurabiju sirovom silom, budući da će im ona predstavljati smrtnu opasnost.

Muslimani će biti izrazito koncentrirani u velikim gradovima, a podloženo domorodačko stanovništvo će se povući na selo. Vjerujem kako se nešto slično dogodilo na Balkanu, tijekom vladavine Otomanskih Turaka. Stare narodne države će dakle polako umrijeti, kako će njihovi veliki gradovi, koji čine mozak i "glavu" njihove kulture, bivati odrubljenima od ostatka tijela. Europski pad u Eurabiju bit će ubrzan činjenicom što će se milijuni obrazovanih domorodaca, kojima to bude u mogućnosti, preseliti u SAD ili u druge države. Vlasti će eventualno usporiti ovaj potocić Eurabijskih izbjeglica, budući da će on prijetiti smanjivanju njihove baze za opozivanje. Do-

maćim Europljanima odlazak će jednostavno biti zabranjen. U zapadnoj Europi neće biti rata, budući da je njezina civilizacija već mrtva te će biti vrlo malo onih spremnih na borbu za nju. Europu ne uništava islam, Europa je uništila samu sebe. Jednako kako oboljeli od AIDS-a formalno umiru od gripe ili čak od obične prehlade, pravi razlog je dugo, polagano odumiranje imunološkog sustava. To odumiranje nalikuje eutanaziji cijele civilizacije: Europa je umorna od života. Islam joj samo skraćuje muke.

Jedino nasilje bit će sporadični islamski teroristički napadi u svrhu izazivanja straha te povremeni ulični napadi muslimanskih bandi, kako bi se potlačeno stanovništvo podsjetilo na to tko je tu gazda. Moguće je zamisliti da će se središte europske civilizacije premjestiti iz zapadne Europe u istočnu Europu, ali će čak i istočna Europa biti pod jakim muslimanskim pritiskom, kako sa srednjeg istoka, tako i sa zapada. Islam je besmislen te je nesposoban ostvariti stabilno i civilizirano društvo, ali je iznimno učinkovit kao ratnički kodeks, specijaliziran za pljačkanje drugih. Osnovni uzorak je taj da područja koja muslimani zauzmu ostaju u

Bat Ye'or

islamskim rukama, sve dok se domaća populacija i kultura polagano ne izbrišu. Ako se to pokaže točnim, onda su dijelovi zapadne Europe već izgubljeni te će, kako to Bat Ye'or predviđa, zaista postati Eurabija. Nema mnogo slučajeva

koji su mi poznati, a u kojima su područja koja su jednom došla pod utjecaj islama vraćena od strane nevjernika. Najočiti primjer je naravno Španjolska i ibernski poluotok, gdje je Rekonkvista potrajala nekoliko stoljeća. Poznato mi je i da su Sikhi izbacili muslimane iz Punjaba u Indiji. Dijelovi današnjeg Izraela bi se mogli ubrojiti u ova područja, iako Arapi i ostali muslimani čine sve da Izrael zbrišu s mape svijeta. Možda se ovdje mogu ubrojiti i neke od zapadnih kineskih provincija. Islam tamo nije istisnut, ali je vidljivo da se povlači, kako kineske vlasti suzbijaju sve znakove pobune i šalju u područje velike brojeve kineskih Han imigranata.

Ovi primjeri imaju zajedničko to što su se i kršćani u Španjolskoj, i Sikhi u Indiji i Židovi u Izraelu, borili protiv islama sa snažnim vlastitim religijskim uvjerenjima. Kinezi uglavnom i nisu posebno religiozni, ali posjeduju jednako snažni, čak i nemilosrdni nacionalizam i vjeru u svoju civilizaciju. Ako za vodiča uzmemo povijest, današnja dekadentna, udošana, postreligiozna i postnacionalna Europa neće biti dostojan protivnik islamu, osim ako ponovo ne otkrije vjeru u svoju vlastitu kulturu i volju da je obrani. Međutim, ovo će se morati dogoditi uskoro, jer će islamsko demografsko osvajanje većine kontinenta postati nepovratna činjenica. Rezultat toga će biti ili Eurabija ili pakistanizacija Europe, uzorak čiju primjenu na Balkanu gledamo već generacijama. Ovo nije paranoja, nego samo osnovno shvaćanje onoga što islam jest i pažljivog isčitavanja lekcija povijesti.

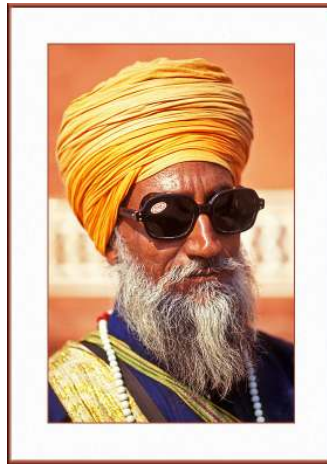
2. Rat

Osobno, mislim kako je ova alternativa barem jednako toliko vjerojatna kao i gornji "Eurabija" scenarij. Također, ona sadrži nekoliko pod-scenarija, koji djelomično ovise o tome kada će rat početi, a

djelomično i to tome je li ostalo nešto od zapadnog ponosa i otpora, u ovoj Europi koja se guši pod samosablažnjavanjem i multikulturalizmom.

2.1 Pakistanizacija Europe

Muslimani nisu dovoljno brojni da bi mogli kontrolirati cijeli kontinent. Kada rat počne, dogodit će se obostrana etnička čišćenja te će muslimani zauzeti dijelove zapadne Europe. Na primjer, pojas koji se proteže od dijelova Njemačke, kroz Belgiju i Nizozemsku do Francuske, ali možda čak i regije unutar pojedinih narod-država. Neće sve biti izgubljeno, ali neki dijelovi

Proud Sikh

hoće, a mnoga područja će biti jako pogođena borbom. Mnoga od naših kulturnih blaga će gorjeti. Kako će se otuda stvari razvijati, teško je predvidjeti. Možda će ovaj novi "Pakistan" u srcu Europe postati izvor stalnih nestabilnosti i polazno uporište za džihadske upade na područja nevjernika, jednako kako je to sada Pakistan prema Indiji. Možda ćemo svjedočiti polaganom ponovnom osvajanju ovog područja, moguće i kroz generacije ili čak stoljeća.

Naravno, moguće je da će biti više od jednog muslimanskog područja. Kosovo i dijelom Bosna u ovom su trenutku funkcionalni islamski mostobrani u Europi. Iz britanske Indije stvorena su dva Pakistana,

Zapadni Pakistan (današnji Pakistan) i istočni Pakistan (današnji Bangladeš). Postojao je i pokušaj stvaranja južnog Pakistana (današnja država Andhra Pradesh - tada se zvala država Hyderabad), ali taj pokušaj je zaustavljen vojnom silom. Moguće je da će posvuda nastati mnoštvo malih Pakistana. "Zone" u Francuskoj zvuče sumnjivo slično muslimanskim "mohallama" u Indiji, iako tamo situacija nije tako loša kao u Francuskoj. Pola milijuna kašmirskih hindusa živi u izbjegličkim logorima u New Delhiju, blizu vladinih kompleksa i svi ih ignoriraju. Glasovi 150 milijuna muslimana su važniji od pola milijuna kašmirskih hindusa, koji nemaju političke moći. Možda ćete vidjeti sličnu situaciju u Europi - na primjer, Francuze koji žive u izbjegličkim logorima u Parizu blizu gradskog centra i političare vođe koji idu naokolo i melju arapsku/urdsku poeziju - a onda i običan francuski narod koji se pravi da sve to ne vidi, jer mu je previše neugodno pogledati stvarnosti u oči.

2.2 Rekonkvista - Drugo progonoštvo Maura

Muslimani napadnu prerano, prije nego što su stvarno spremni uzeti pod kontrolu veća područja Europe. U ovom svjetlu je moguće sagledati džihad-pobune u Francuskoj. Oni precjenjuju svoju vlastitu snagu, a podcjenjuju snagu koja je, unatoč svemu, još uvijek preostala u Europi. Počet će, kao što ove stvari uvijek počinju, prije nego što itko bude spreman. Svi, islamisti, protodhimmiji, neonacionalisti, spavajuća srednja klasa, misle kako imaju više vremena nego što je to stvarno slučaj. Možda će sve započeti više ili manje neizgledno, kao Prvi Svjetski Rat, kroz čin marginalnog igrača nesvjesnog uloga koji su u igri. Jednako kako je Prvi Svjetski Rat započeo atentatom na Franca Ferdinanda,

Kosovo

nanda, ovaj rat (koji će biti jednako toliko važan i kulturno destruktivan) možda će početi ubojstvom simbolične, ali politički nevažne figure. I suprotan scenarij je moguć. Nacionalisti ili desni ekstremisti ubiju istaknutu islamsku figuru i tako pokreću val islamskog terora koji se širi cijelom Europom. Još jedna mogućnost je meganapad, kemijskim oružjem ili jednostavno velikom samoubilačkom bombom ili valovima takvih bombi, koje uspijevaju iznad svih očekivanja svojih planera te pobiju tisuće ljudi i/ili unište simbolički važne mete, katedralu, muzej ili čak Kanal. Prestrašena javnost tada zahtijeva strogu vladinu akciju. Neke vlade djeluju, dok su druge nesposobne nešto poduzeti, zbog čega se njihovi građani sami obrambeno organiziraju. Islamisti nisu centralizirani. Oni ne mogu uvijek kontrolirati djelovanje svojih raznolikih ćelija ili usamljenih fanatika. Prije ili kasnije, netko će otići predaleko.

Jednom kada se građanski rat rasplamsa u jednoj zemlji, može se, a vjerojatno je da hoće, proširiti i na druge zemlje. Upravo sada svjedočimo tome, kako se manji "solidarni neredi", slijedeći nemire u Francuskoj, uprizoruju od strane muslimana u Belgiji, Nizozemskoj, Njemačkoj i Danskoj. Uzevši u obzir nedostatak pravih granica u Europskoj Uniji, nije vjerojatno da će se rat ograničiti na samo jedan narod. Ovo će stvoriti domino efekt te će muslimani još jednom biti izbačeni iz Europe, nakon velikog krvoprolića i milijuna mrtvih preko cijelog kontinenta. Počet će poput

jugoslavenskog scenarija, s nekoliko gradova koji će postati nalik na velika Sarajeva. Muslimani će postati, kao u Srbiji, žrtve nacionalizma i ponovo oživjelog fašizma. Moguće je da će neka područja biti potpuno očišćena od Europljana

na te će funkcionirati po talibanolikim načelima, ali neće dugo izdržati među kontinentom zahvaćenim bijesom rata i nacionalnim/religijskim strastima. Nedostajat će im ekonomska baza za vođenje uspješnog rata. Njihove linije opskrbe iz islamskih zemalja bit će u najboljem slučaju slabašne. To će rezultirati raspadom Europske Unije, a možda i Ujedinjenih Naroda. Arapski svijet će podržavati muslimane te će tako produžiti rat, ali neće pobijediti u njemu. Turska će možda pokrenuti rat protiv nekoliko Europskih zemalja i/ili Rusije, ali će i ona izgubiti.

Ova situacija bi mogla pokrenuti rast neofašizma i neonacionalizma, a moguće i pad europske demokracije. Snage koje islamofašizmu osiguravaju uspjeh protiv lomljivih, liberalnih demokracija, bit će od malo koristi protiv oživjelog europskog nacionalizma. Ovo su, naravno, loše vijesti one među nama koji su odrasli i vrednuju liberalnu demokraciju te uživaju u slobodi i napretku koji ona pruža. Europski neonacionalizam će vjerojatno biti neprijateljski raspoložen prema interesima Sjedinjenih Država i otvoreno antisemitski. Ništa od toga neće lijepo izgledati. Nasilje će biti blizu i bit će vrlo osobno. Europska neonacionalistička budućnost će biti ispunjena paranojom i fanatizmom te slijepom, očajničkom borbom. Bit će izgubljeno mnogo od vrijednosti.

2.3 Globalni građanski rat

Europa je bila glavno bojno polje jednog hladnog i dva vruća svjetska rata. Mogla bi postati i najvaž-

nije bojno polje u Islamskom svjetskom ratu. A možda bismo to mogli nazvati i Multikulturalnim svjetskim ratom, jednako kako je Drugi svjetski rat bio Fašistički rat, a hladni rat Komunistički rat. Svjetski rat već sada lagano krčka, kako se muslimani sukobljavaju s Rusijom, Europom, Izraelom, Kinom, Indijom, SAD-om i jugoistočnom Azijom. Kada jednom počnu borbe u Europi, mogle bi se proširiti izvan kontinenta i izazvati svjetski rat. Ovo je scenarij "Globalnog građanskog rata". To bi postao najgori i najdestruktivniji rat u ljudskoj povijesti, a mogao bi uključivati upotrebu nuklearnog oružja na obje strane. Mogao bi potpuno uništiti Srednji Istok i Sjevernu Afriku, jako oštetiti Europu, Indijski podkontinent i dijelove jugoistočne Azije te prouzrokovati velike žrtve SAD-u, Australiji i Africi. Njegove sekundarne i ekonomske posljedice će se osjećati na svim dijelovima planeta, uključujući i one najmanje uključene u stvarnu borbu, poput Latinske Amerike i Istočne Azije.

Ovo što danas možemo vidjeti na zapadu samo su pozdravni topovski hici nastavka džihada protiv kršćanstva, zaustavljenog pod Bečom 1683. godine. Ovaj novi juriš

Hyderabad

Hyderabad

došao je kao izravna posljedica dopuštanja muslimanima da se dosele na zapad. Muslimani su obvezani na džihad i budalasto je očekivati da će se od toga ustegnuti. Naša vlastita budalaština im je pružila priliku da djeluju iznutra. Muslimani i njihova religija još nisu spremni prihvatiti pluralizam, demokraciju i slobodu mišljenja. Zapravo, demokracija nije spojiva s islamom, kako su mnogi muslimanski imami izjavili. To je njihovo tumačenje Kurana. Dakle, ne bi nas trebalo iznenaditi što će muslimani pokrenuti džihad protiv nas. U njihovim očima, ako mi nismo vidjeli da će se to dogoditi, greška je na nama. I u pravu su.

Držim kako naša društva, prilagođena slobodnoj i otvorenoj misli, ne mogu nastaviti trpeti ovaj stalni napad na slobodu. Ako se ovaj napad ubrzo ne zaustavi, slobodno društvo će početi nestajati, a s njim će otići i ekonomija. To možda neće biti odmah vidljivo, ali s vremenom će se zaista dogoditi. Ako se trend pojačanog sukobljavanja nastavi, tada neopozivo idemo u smjeru velikog oružanog sukoba sa islamskim svijetom. To će u Europi također voditi građanskom ratu nezamislivih razmjera. Ne može se reći da Europski građanski ratovi (Prvi i Drugi svjetski rat) bili šminkerski sukobi. Svaki novi dan donosi novosti o događa-

jima za koje se čini kako nas vode tom neizbježnom cilju. Mi se ne želimo boriti za religiju, ali smo svejedno uvučeni u religijski sukob, protiv naše volje. Naši političari ne mogu zamisliti da se nalazimo u religijskom sukobu. To je tako démodé - stvar je izašla iz mode još negdje u srednjem vijeku. To je sve tako besmisleno, to se može izbjeći. Vremena ima malo, a mi trebamo djelovati sada, kako bi smo izbjegli veliku ljudsku tragediju.

Kako komentator DP111 kaže, mi ćemo lako dobiti otvoreni rat sa islamom. Ono što me zabrinjava je što ćemo, u slučaju nuklearnog napada na Zapad, vrlo brzo posegnuti za opcijom TREĆE PRETPOSTAVKE. Tijekom protekle dvije godine sam na LittleGreenFootballs i na Jihad/Dhimmi Watch izjavljivao kako će naš neizbježni žestoki nuklearni odgovor protresti i temelje naše vlastite civilizacije. Naša judéo-kršćanska civilizacija ima ugrađeni kompleks krivnje, a mi nećemo moći podnijeti šok cijene naše pobjede. Ovo je razlog zbog kojeg opcija rata nije dobra opcija, osim ako budemo u stanju redefinirati svrhu ovog rata. Međutim, ako rat neprijatelju NE dovedemo sa ispravno definiranom moralnom i političkom svrhom, nećemo imati podršku javnosti za taj rat. Džihad će se u međuvremenu nastaviti, jer džihadisti i muslimanski svijet u svojim vlastitim očima imaju jasnu moralnu i religijsku svrhu, koja im je odobrena sa najviše, božanske instance.

3. Druga Renesansa - Obnova zapada u Europi

Iako moram priznati da mi se ovaj scenarij trenutno čini najmanje vjerojatnim, treba raspraviti mogućnost da islamska prijetnja natjera zapad da promisli o svojim vrijednostima i tako vrati svoju snagu. Može li se to napraviti i kako bi to izgledalo? Je li moguće izbjeći i veliki rat i Eurabiju, ili su

to već sada puste želje? Rast Eurabije je tijesno povezan s rastom Europske Unije. Možda bi Eurabiju mogli zaustaviti rastavljanjem Europske Unije? Postoji li nešto što možemo učiniti kako bismo izbjegli raspad Europske demokracije, bilo od strane sve totalitarnije Eurabije, bilo od oživjelog neofašizma?

Džihadisti imaju jasnu moralnu svrhu, dakle i mi moramo definirati čak još moćniji moralni argument o tome kako je naš cilj pravedniji, moralniji i bolji - ne samo za našu javnost, čiju nepokolebljivu podršku trebamo, već i za mnoge muslimane širom svijeta. Hugh Fitzgerald iz Jihad Watcha preporučuje opciju sprječavanja širenja: islam ne može biti pomiren sa zapadnim vrijednostima, što znači da trebamo fizičku razdvojenost, koliko god je to moguće. Razdvajanje prepoznaje kako su, u ovom trenutku, islam i demokracija nepomirljivi. Tako razdvajanje svima ostavlja nadu za budućnost. Rat, prema kojem sada idemo, zaustavit će napredak i prouzrokovati rascjep u čovječanstvu koji će biti teško popraviti. Osnovni impuls islama je širenje na područja nevjernika. U nemogućnosti tog širenja, islam će, u povijesnim mjerilima, brzo propasti te tako osloboditi 1,2 milijarde ljudi od svog ropstva i donijeti im istinsku slobodu. Što više možemo tražiti. Da bismo vratili našu moralnu svrhu, možemo dakle iskoristiti borbu protiv islama kao emancipaciju milijarde robova od fašističke ideologije. A upravo je to ono što islam jest.

2Europa je umirući kontinent. Ovo nije kritika, već jednostavna izjava činjenice. Očit europski neuspjeh u stvaranju slijedeće generacije uzrokovao je prijetecu demografsku krizu.

Prema istraživanjima i CIA-e i UN-a, svaka članica Europske Unije ima stopu rađanja značajno ispod zamjenske stope od 2,1 djeteta po

Wien

ženi. Prema CIA World Factbooku, Njemačka je u 2007. godini imala stopu rađanja od 1,39 djece po ženi, dok su Španjolska i Italija su imale stope rađanja od 1,29 djece po ženi. Na tako niskim razinama fertiliteta, te tri nacije će unutar 100 godina imati 80% manje stanovništva nego što ga imaju danas. A Njemačka, Italija i Španjolska nisu same: Svaka industrijalizirana zemlja u Europi ima stopu rađanja ispod 1,9 djece po ženi. Prosječan broj rađanja u Europskoj Uniji je 1,5 djece po ženi - ali taj broj je umjetno napuhan prisutnošću milijuna visoko plodnih ne-europskih useljenika u velikim urbanim centrima Europe.

Čak i ako zanemarite statistički šum uzrokovan prisutnošću milijuna došljaka, Europa je pred ozbiljnim problemom. Bez značajnog pomaka u trenutnim kretanjima stope fertiliteta, industrijalizirana Europa će kroz 21. stoljeće doživjeti pad broja stanovnika od tri četvrtine. Ni jedna civilizacija ikad nije se oporavila od takvog pada, osim toga nikad prije takav pad nije bio potpuno dobrovoljan.

Uzevši u obzir reakciju muslimana na Papino zadnje spominjanje islama, dužnost upozoravanja na ono što se događa zapala je njegovog osobnog tajnika Georga Gänsweina:

Osobni tajnik Pape Benedikta XVI upozorio je na islamizaciju Europe i naglasio potrebu da se kršćanski korijeni kontinenta ne ignoriraju.

“Pokušaji islamizacije Zapada ne mogu se zanijekati,” izjavio je monsinjor Georg Gänswein za ovtjedno izdanje Sueddeutsche Magazina.

“S tim povezanu opasnost za identitet Europe ne treba ignorirati zbog pogrešno shvaćenog poštovanja,” citirao ga je tjednik. Gänswein je također stao u obranu Benediktovog govora prošle godine, u kojem je on povezo islam i nasilje, rekavši kako je to bio pokušaj “djelovanja protiv određene naivnosti.”

Muslimani širom svijeta protestirali su protiv Benediktovog govora, pri čemu su palili crkve na Zapadnoj obali, a tvrdolinijaški iranski vjerski vođa izjavio je kako je papa u savezu s predsjednikom SAD-a Georgeom Bushom kako bi “ponovili Križarske ratove.” Također, talijanska redovnica ustrijeljena je u Somaljskoj bolnici u kojoj je radila, a Vatikan je izrazio zabrinutost da je napad bio reakcija na Papine izjave.

Utjecajni kölnski nadbiskup Joachim Meisner nedavno je u intervjuu na Deutschlandfunk radiju rekao kako je “useljavanje muslimana stvorilo pukotinu u našoj njemačkoj, europskoj kulturi.”

3Primio sam neke kritike zbog svog pokušaja shvaćanja ideoloških i povijesnih korijena Multikulturalizma. Kritičari tvrde kako se radi samo o mržnji, želji razbijanja Uspostavljenog Poretka pod svaku cijenu. Mnogi od zagovornika sami ne vjeruju u doktrinu Multikulturalizma, pa tako po njima ne bismo trebali gubiti vrijeme na analizu logike iza te pojave, budući da logike nema. Želja za razbijanjem Zapadnog društva zasigurno jest prisutna, ali ja vjerujem i kako postoje zamisli o željenom rezultatu ovog procesa.

S jedne strane, od nas se očekuje da “slavimo” naše međusobne raz-

like, a istovremeno se prepoznava nje postojanja bilo kakvih razlika između grupa ljudi smatra tabuom i rasizmom. Teško da je to logički koherentno, što je jedan od razloga zbog kojih je Multikulturalizam moguće nametnuti samo totalitarnim sredstvima. Možda se sve može svesti na činjenicu kako nema velikih razlika, samo sitnih uvrnutosti, koje trebamo slaviti dok ih u istovremeno brišemo.

4Ponekad previše kompliciramo stvari. Ovaj članak je pokušaj objašnjavanja, korištenjem što manje riječi, razloga zbog kojih je Europa posebice, a općenito cijeli Zapadni svijet u dubokoj krizi. Ovo objašnjenje pratit će kratka rasprava o nekim mogućim prigovorima, nakon kojih je pruženo nekoliko otrežnjujućih činjenica i citata. Članak je upotpunjen nekim završnim mislima i primjedbama.

Moj pesimizam glede Zapadne civilizacije počiva na slijedećem jednostavnom promatranju: Negdje, nekako, mora postojati ograničenje raznolikosti koje društvo može podnijeti, a da ne postane disfunkcionalno.

Neću se pretvarati da znam gdje točno to ograničenje jest; ja jednostavno tvrdim da takvo ograničenje nužno mora postojati. S ovom osnovnom pretpostavkom, možemo zaključivati kako slijedi:

MULTIKULTURALIZAM

EUGEN OD SAVOIE NASTOJI POZVATI HRVATSKU I HRVATE NA OBRAČUN „S MUSLIMANIMA BALKAMA“! (1)

Prijatelj Bošnjak, Sarajevo

Gospodine Dragun,

Primio sam attachment fajl nazvan „ANTI“, i ovlaš ga u petnaestak minuta „pregledao“. Na takva djela nemam potrebe da odgovaram iz nekoliko razloga, a oni su slijedeći, ukratko:

1. Izneseni stavovi autora, potpisnog kao Eugen of Savoia, bazirani su na najekstremnijem rasizmu, šovinizmu i morbidno-genocidalnom nagonu, kojemu je svaki otpor metodom razumne, akademske, humane kontraargumentacije, potpuno uzaludan. Naime, moja je teza dugo godina, da one osobe i grupacije u Evropi koje mrze muslimane u Evropi, ne baziraju svoju mržnju doista na religiji, tj. na protivljenju islamu (protivljenje religiji, tj. islamu je tek sekundarno), koliko su one ustvari izraz mržnje na RASNOJ osnovi koju ti Evropljani imaju prema Turcima, Arapima, i ostalim „obojenim ljudima“, tj. ljudima koji nisu „bijele rase“. Slažem se da je Evropa kontinent koji doista pripada „bijelim ljudima“, i da „bijeli ljudi“ imaju pravo braniti svoj kontinent kao svoj životni prostor, i ne ustupati ga doseljenicima iz Azije i Afrike u onoj mjeri u kojoj bi ti doseljenici dominirali Evropom. Nastojim razumjeti te argumente i mislim da ih mogu saslušati. Uostalom, i ja sam bijeli čovjek, autohtoni Evropljanin. I stoga dozvoljavam i razumijem to da neki ljudi i grupacije u Evropi pokazuju i promoviraju tendencije i želje da se smanji broj azila, ulaznih viza, dodjeljenih državljanstava i tomu slično. To je politika svake vlade, i svaki parlament u svakoj evropskoj državi ima pravo donijeti odgovarajuće zakone po pitanju imigracije u svoju državu. Ali, mišljenja Eugena od Savoie, autora ovog teksta, daleko su premašila taj nivo protesta. Naime,

autor je mogao zatražiti striktniju politiku po pitanju imigracije, i ja bih to razumio u onoj mjeri u kojoj bih razumio svaku evropsku državu i svaki evropski narod koji želi biti ubjedljivo dominantan u svojoj domovini, kao što je to bio stotinama, pa i hiljadama godina. Međutim, kao što sam naglasio, Eugen od Savoie poziva na pogrom, na pokolj, na mržnju, na genocid. I ne samo protiv doseljenika iz Afrike i Azije, nego čak poziva Hrvate i Hrvatsku na genocid protiv autohtonog evropskog naroda na Balkanu, čija jedina „nesreća“ je to što je ujedno i muslimanski. Naravno, riječ je o mom narodu - Bošnjacima.

2. Autor obrće teze, i piše o tome „da su muslimani svugdje u svijetu u ratu protiv judeo-kršćanske civilizacije odnosno Zapada“. Kojeg li drskog, ciničnog, morbidnog obrtanja teza i činjenica. Koja je to muslimanska država napala neku evropsku ili sjevernoameričku državu? A pogledajte evropske i sjevernoameričke vojne snage šta rade po Iraku, Afganistanu, Pakistanu, itd., već dugi niz godina! „Zapad“ je u ratu protiv muslimana u Africi i Aziji već par stotina godina, a ne obratno. Ali, kada sam naglasio da racionalni argumenti ne piju vode kod autora kao što je Eugen od Savoie, onda sam ujedno sve rekao, tako da je nepotrebno ići od rečenice do rečenice, od paragrafa do paragrafa ovog teksta, koji je bremenit tolikim lažima, prevara-

ma, polu-istinama, podvalama itd., da ne zaslužuje gubljenje vremena. Da vam pravo kažem, ja niti sam muslimanski politički aktivista, a niti sam advokat bilo koje muslimanske zajednice ili grupe u Evropi, poput Turaka, Arapa, i ostalih - izuzev Bošnjaka, čiji sam branilac, naravno - tako da mi ta komponenta ovog teksta nije toliko bitna koliko mi je bitna ona komponenta, tj. poduži segment teksta, u kojem autor poziva Hrvatsku i Hrvate „da se obračunaju sa muslimanima na Balkanu“. Time ustvari autor poziva Hrvatsku i Hrvate na pokolj Bošnjaka i Albanaca, jer su to jedine dvije veće grupe muslimana na Balkanu, a ujedno i dva stara, autohtona evropska „bijela“ naroda, Bošnjaka i Albanaca! Ako vaš Glasnik Hrvatske Uljudbe bude objavio ovaj tekst Eugena od Savoie, to će biti moment kada ga ja više nikada niti ću čitati, a pogotovo ne pisati za nj, jer će time vaš Glasnik za mene postati moj krvni neprijatelj koji poziva na ubojstvo mene, mojeg djeteta, moje supruge, mojih sunarodnjaka Bošnjaka, mog bošnjačkog muslimanskog naroda kojemu pripadam, čiju sudbinu dijelim i kojega branim!

3. I još nešto, dvije male napomene. Al Qaidu je stvorila CIA - to zna i zadnji balavac koji se bavi proučavanjem ovih stvari, a to možete pročitati na najmanje hiljadu (na hrvatskom - tisuću) veoma respektabilnih Web stranica i blogova na Internetu. To vam je uostalom priznao i Jezuitski agent Zbigniew Brzezinsky, koji je stvarni osnivač Al-Qaide u cilju ratovanja protiv SSSR-a u Afganistanu i oslobođenja katoličkih zemalja Evrope od Sovjetske okupacije tj. oslobođenja od Varšavskog pakta. Druga mala napomena je da su sve prevode Kurhana sa arapskog na engleski jezik načinili prevodioci čiji maternji jezik NIJE arapski, a ujedno su i iz

nekim drugih razloga netačni. Jedini čovjek kojemu je arapski jezik maternji jezik a koji je preveo Kurhan na engleski jezik, je Rašad Khalifa, čije sam učenike preko interneta poznao prije skoro dva desetljeća i čiji sam Kurhan na engleskom jeziku imao u posjedovanju. Ovi citati na engleskom jeziku nisu prevodi Rashada Khalife, i nisu tačni. Ali, kao što sam već par puta naglasio, to autori poput Eugena Savoiskog ne uzimaju u obzir, jer fašisti ne mare za tačnost, nego im je jedino važan njihov morbidni, ubilački naum.

Na kraju, postavlja se pitanje šta ćete vi dobiti time što ćete ovo zločinačko, fašističko, rasističko štivo prenijeti u svojem Glasniku? Ne znam šta ćete dobiti, ali znam šta ćete izgubiti - izgubiti ćete svakog muslimana kao suradnika, zavisno od vas. Vi ćete moći svojevolutno prenijeti svaki tekst kojega piše, na primjer, Online glasnik NK R BiH,

kojemu je portparol Dr. Muhamed Borogovac, i čiji sam ja jedan od osnivača i u kojemu sam pisao punih 15 godina, ali to će biti u sklopu dugogodišnje prakse na Internetu da svako može objavljivati tekstove koji se javno distribuiraju na internetu. To vam Online glasnik NK R BiH neće „zabraniti“. Ali, ćete dobrovoljnu i dobronamjernu suradnju autora poput mene, potpuno izgubiti, jer ja u ovim tekstovima poput teksta Eugena od Savoie ne vidim ništa drugo nego poziv na odstrel, mene, mojeg djeteta, moje supruge, moga bošnjačkog muslimanskog naroda. Ponavljam i naglašavam - Eugen od Savoie nastoji pozvati Hrvatsku i Hrvate na obračun „sa muslimanima Balkana“!

Vi ste do sada nastojali ostvariti most razumijevanja, komunikacije, suživota, pa čak i prijateljstva sa Bošnjacima. Ako taj krhki most kojega ste donekle sagradili

(unatoč nekih propusta koje razumijem i toleriram) sada želite jednim potezom srušiti, onda je siguran put da ga srušite upravo objavljivanje teksta Eugena od Savoie (Ko je on? Je li on neki Hrvat, možda?).

Izbor je na vama, jer vi ste Hrvat koji most prema Bošnjacima muslimanima možete i graditi, ali i rušiti. Mi smo otpjeli rušenje Mosta u Mostaru, pa možemo otpiti i rušenje mosta u Glasniku Hrvatske Uljudbe. Nije nikakav problem. Ja sam na mnogo toga navikao, pa me ništa ne može iznenaditi.

Sav izbor je na vama, jer to je vaš Glasnik, vi ste urednik, vi donesite odluku po vašoj savjesti, isto kao što ću i ja donijeti odluku po mojoj savjesti. Ujedno, zahvaljujem na dosadašnjoj suradnji, a skora budućnost će pokazati koja je vaša odluka.

EUGEN OD SAVOIE NASTOJI POZVATI HRVATSKU I HRVATE NA OBRAČUN „S MUSLIMANIMA BALKAMA“! (2)

Dragi prijatelju,

Moja su stajališta uvijek vrlo jasna i za njih se vazda otvoreno i beskompromisno borim. Vrijedi to posebno glede moje braće Bošnjaka.

U tom smislu, kad je baš ova tema u pitanju, spomenut ću istodobno (vjerojatno po mene zloban trač) da su me svojedobno znali zvati albanskim ambasadorom u Hrvatskoj. Družio sam, naime, se naveliko upravo s Albancima, muslimanima po vjeroispovijesti, a koje bih kao sada htio - uništavati.

Dakle, u mene se ništa ne događa slučajno.

Međutim, ja Vam ne običavam bježati od problema, niti se baš dam zaplašiti.

Za primjer ću Vam reći kako ćemo uskoro u "Glasniku Srijedom" objaviti jednu knjigu srpskog auktora iz

1944. godine, a s predgovorom Zmage Jelinčića! Možemo samo zamisliti kakva je to knjiga. Nije isključeno da za nju i znate, pa ne ću duljiti. Reći ću samo

Da ju Hrvati imaju pravo upoznati, a u tome ću im i ja pomoći.

Zašto? Na nju trebaju odgovoriti, pa i učiti iz nje, a ne zavaravati se. Imamo susjede oko sebe. Dobro. Ali, moramo točno i na vrijeme znati što od svakog od njih možemo (i trebalo) očekivati. Bez zavaravanja. Inače, nema nas više.

Zato smatram kako je nužno objaviti ovaj antiislamski manifest. Mnogo toga će biti jasnije. Zašto se bojati istine? Istina, kao što to dobro znamo, uvijek nas oslobađa. I priprema.

Dobro ću, zacijelo, proučiti rečeni manifest. I reći svoje mo njemu. Na to sigurno imam pravo. Kao

čovjek i kao društveno biće. Sugrađanin i suvremenik.

Nadam se da ćete barem pročitati što ću u svezi s tim reći. Ponavljam: otvoreno i jasno. Ne i neprijateljski. Ni prema kome. Jedino s pozivom ostati dosljednim Stvoriteljevim bićem.

Usput: Upravo radim na jednom tekstu radnog naslova "Tajni zapisnici partizanskih komesara", koji je inspiriran "Tajnim protokolima si- onskih mudraca". Zašto i na to ne bih imao pravo? Radi toga, jer bi me mogao zaskočiti neki Ephraim kojemu nije po čudi moje razmišljanje? Misao kao misao.

Smatram kako je prorocima je sve dopušteno. To smo pak svi mi, nekad Mali, nekad i Veliki, uvijek kad nismo upregnuti u nekakvu, posebno bezbožnu, „mašineriju“. Čak i sa samo pokojom besjedom.

OVAKO SU PROIZVODILI SRBE U HRVATSKOJ (5)

Izvor: **Petar V. Krestić**, www.srpsko-nasledje.co.yu

ŠEGRTI, "PRIVREDNIKOVİ" PITOMCI

Od samog osnivanja, Privrednik je razvio veoma široku aktivnost. Pre svega, bilo je potrebno pronaći slobodna mesta, u raznim zanatima i trgovini, gde bi se šegrti obučavali. Privrednik je sa poslodavcima sklapao posebne ugovore po kojima su se oni obavezivali da će svom budućem šegrtu, Privrednikovom pitomcu, obezbediti pristojan stan, hranu, odeću i obuču, da će ga učiti zanatu, odnosno trgovini, da će brinuti o redovnom pohađanju stručne škole i uspehu u njoj. Takođe, zahvaljujući mreži pododboru širom Monarhije, Društvo je razvilo akciju sa namerom da se poveže sa učiteljima, sveštenicima i drugim vidljivim ljudima, koji su dobrovoljno radili kao Privrednikovi poverenici na pronalaženju i odabiranju dečaka, kasnije i devojčica, koji su bili spremni da krenu na učenje zanata i trgovine, objašnjavali njihovim roditeljima sis-

tem rada i pružali im sva potrebna uputstva pred polazak deteta u grad.

Svi budući Privrednikovi pitomci morali su svojeručno da napišu molbu, uz koju je bila prilagana saglasnost roditelja ili staratelja. Uslovi prijema bili su prilično strogi: budući šegrti morali su da budu između 12 i 15 godina starosti, potpuno fizički i mentalno zdravi, visine najmanje 1,30 m, prijatne spoljašnosti, dobrog vladanja, pismeni i "dobri iz računa". Svaka molba, čiji podnosilac nije ispunjavao postavljene uslove, bila je odbacivana.

JEDAN ZAGREBAČKI VINOGRAD

Pošto je Matijević izdejstvovao posebno odobrenje od državnih vlasti u Monarhiji da Privrednikovi pitomci dobijaju besplatne karte za železnicu, deca su bez novca, sa nešto malo ličnog prtljaga, pristizala na stanicu u Zagrebu, gde su ih dočekivali predstavnici Društva i odvodili do njihovog privremenog smeštaja, u adaptirane barake sa spavaonicama, trpezarijom i osta-

lim pratećim objektima, u vinogradu nadomak grada, koji je Privredniku ustupio Nikola Čuk. Tu su obavljani lekarski pregledi i proveravana prethodno stečena znanja kao i sklonost pitomaca prema određenim zanimanjima. Odatle su, posle izvesnog vremena, dalje upućivani izabranom poslodavcu, kod koga su učili zanat, odnosno trgovinu.

Uslovi pod kojima su živeli šegrti na prelasku iz XIX u XX vek nisu bili laki. Kod pojedinih poslodavaca, oni su radili teške poslove i po 12 do 14 sati dnevno, u lošim uslovima, uz nekvalitetnu ishranu i neodgovarajući smeštaj. Da bi sprečili da se takve stvari događaju pitomcima Privrednika, poverenici su najmanje jednom godišnje, a u većim mestima i češće, obilazili svoje štićenike, kako bi nadzirali tamo smeštenu decu i postupanje poslodavaca sa njima. U slučajevima kada bi utvrdili da poslodavac nije ispunio svoje ugovorom preuzete obaveze, ugovor sa njim je raskidan a dete je premeštano na drugo mesto.

PODNIJETA KAZNENA PRIJAVA ZA RATNI ZLOČIN PROTIV Dr. HARISA SILAJDŽIĆA

CROATIA LIBERTAS

NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, E-1, 88000 MOSTAR,
00387/(0)63/459-191, Bosna i Hercegovina
NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

U nastojanjima da prijavimo sve ratne zločine nastale tijekom nesretnih previranja u razdoblju 1992-1995. došli smo do materijalnih dokaza i iskaza svjedoka o sudjelovanju dr. Harisa Silajdžića u osnivanju koncentracijskih logora u BiH kroz koje je prošlo na tisuće nebošnjačkih civila i žrtava rata. Dr. Haris SILAJDŽIĆ, u svojstvu visokog dužnosnika u Vladi tadašnje RBiH, po svjedočenju i prema dokazima Ethema Ede Žilića, upravnika koncentracijskoga logora Musala u Konjicu, potpisao je zapovijed o osnivanju koncentracijskih logora za nebošnjake u kojima je tzv. ARBiH skupljala isključivo civile s

namjerom da budu radna snaga, predmet zlostavljanja i predmet razmjene za eventualne zarobljene pripadnike ARBiH. Isti civili su služili kao živi štit u namjerama ARBiH da zadrže ili osvoje neko područje. Zna se za postojanje najmanje 200 koncentracijskih logora za nebošnjačke civile na području cijele BiH u dijelu pod kontrolom ARBiH, od toga oko 50 na području Hercegovine u kojima su držani civili protivno pravilima Ženevske konvencije i suprotno zahtjevima ICRC da se isti logori raspuste. U ovim koncentracijskim logorima civili su mučeni glađu i iscrpljivani su radnim obvezama te korišteni kao živi štit. Događala su se svirepa mučenja, torture, nehumana postupanja i ubojstva. U ovim logorima se nasilno vadila krv za potrebe ratne bolnice u općini Konjic. Dodatni dokazi se nalaze u zapisnicima ICRC-a koji bez odobrenja dr. Harisa Silaj-

džića nije mogao pristupiti niti jednom od preko 200 koncentracijskih logora u čitavoj BiH.

Još jednom upozoravamo domaću i svjetsku javnost kako Tužiteljstvo i Sud BiH nisu pokrenuli niti jednu jedinu istragu u slučajevima ratnih zločina počinjenih nad Hrvatima i ostalim nebošnjačkim stanovništvom što se može samo objasniti ogromnim utjecajem bošnjačke politike u pokušaju zataškavanja ratnih zločina. Ocjenjujemo rad Tužiteljstva i Suda BiH kao najlošiji rad pravosudnih institucija u svijetu jer je pod utjecajem paraobavještajne bošnjačke službe AID koja djeluje paralelno s legalnim postojećim državnim institucijama i bošnjačkih političkih stranaka čime je u inozemstvu i Europskoj Uniji narušen bh pravosudni sustav za dulji vremenski period o čemu smo izvijestili sve relevantne organizacije.

PISMA IZ ROVINJA (1)

Silvano Zilli, Rovinj

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovanom Predsjedniku, dr. sc. Ivo Sanader
Trg sv. Marka 2, 10000 Zagreb

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovanom Ministru, dr. sc. Ivan Šimonović
Dežmanova ulica 10, 10000 Zagreb

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovanom gl. državnom odvjetniku,
gosp. Mladen Bajić
Gajeva 30a, 10000 Zagreb

**Poštovani Predsjedniče Vlade,
Poštovani Ministre,
Poštovani glavni državni odvjetniče,**

Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješavajući zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske od 18. lipnja 2001. godine (broj: G-DO-607/01, u prilogu) protiv pravomoćne presude Trgovačkog suda u Rijeci od 22. ožujka 2001. godine (posl. br. P-473/2001-12, u prilogu), na svojoj sjednici održanoj dana 3. prosinca 2002. godine (broj: Gzz-359/01-2, u prilogu) prihvatio je zahtjev za zaštitu zakonitosti, ukinuo presudu Trgovačkog suda u Rijeci i predmet vratio na ponovno suđenje.

Rovinj

Zahtjev za zaštitu zakonitosti je prihvaćen zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka, to jest zbog nenadležnosti suda za postupanje. Naime, u ovom postupku Trgovački sud u Rijeci je utvrđen kao stvarno nenadležni sud, dok je Općinski sud

u Rovinju utvrđen kao nadležan za postupanje obzirom da se radi o nekretninama na području mjesne nadležnosti tog suda.

Presuda Vrhovnog suda predstavlja veliki uspjeh Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i Grada Rovinja koji su poduzeli sve moguće zakonske mjere radi zaštite općih i javnih interesa, radi zaštite državnog, županijskog i gradskog vlasništva, radi zaštite

vrijednih prirodnih resursa koji su na uporabi svih građana (a radi se o atraktivnim lokacijama – zemljištu unutar kampova, otocima Šturago, Maškin, Sv. Ivan, morskoj obali, šumama i cestama, znači o dobrima u općoj uporabi, to jest javnom dobru, pomorskom dobru, i sl. u sveukupnoj površini od cca. 200 hektara zemljišta), te se tako spriječilo otuđivanje te imovine na nezakonit način.

Presudom Vrhovnog suda dokazalo se i pokazalo da je Trgovački sud u Rijeci postupio protuzakonito, a što je bilo i za očekivati pošto je kao nenadležan sud u rekordnom roku od 28 dana donio presudu kojom se „besplatno“ dozvolila uknjižba nad cca. 200 hektara atraktivnog zemljišta a na štetu države, županije, grada i svih građana grada Rovinja.

O navedenom postupku, vezano uz takozvano „sporno turističko zemljište“ u Rovinju dostavljamo Vam u prilogu i Kronologiju događaja.

Od dana 12.06.2001. godine pri Općinskom sudu u Rovinju u tijeku je parnični postupak tužitelja Republike Hrvatske i Hrvatskog fonda za privatizaciju protiv tuženika Jadran trgovine d.o.o. i Jadran turista Rovinj d.d. radi utvrđivanja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave te predaje navedenih nekretnina u posjed. U veljači 2003. godine Trgovački sud u Rijeci (na osnovu presude Vrhovnog suda) dostavio je sporni predmet Općinskom sudu u Rovinju na nadležno rješavanje, te su vjerojatno postupci za oba predmeta objedinjeni.

Obzirom da je Vrhovni sud svojom presudom predmet vratio na ponovni postupak ovaj put pred stvarno i mjesno nadležnim Općinskim sudom u Rovinju, vjerovali smo da će se konačno u jednom otvorenom i zakonitom postupku donijeti meritorna odluka glede prava na navedenim nekretninama, u kojem postupku će Državno odvjetništvo i Grad Rovinj održati svoju aktivnu ulogu u zaštiti te imovine, interesa građana i općeg interesa, kao i zakonitosti u postupanju.

Nažalost do današnjeg dana predmet nije okončan i po našim saznanjima još se nije uspjelo brisati pro-

Rovinjki otoci

tuzakonitu uknjižbu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rovinju!!!!???

Postavlja se vrlo logično pitanje: Općinski sud u Rovinju ipak ste ukinuli u cilju racionalizacije sudova, ili?! Jer, Općinski sud u Rovinju od mjeseca veljače 2003. godine, kada mu je dostavljen predmet od strane Trgovačkog suda u Rijeci na nadležno rješavanje, ništa do danas efektivno nije pomaknuo s mjesta.

Postavlja se nadalje i sljedeće pitanje: kako je moguće da se Tvornica duhana Rovinj (odnosno Adris grupa) uspjela protuzakonito uknjižiti nad 200 ha atraktivnog zemljišta u rekordnom roku od 28 dana pri nenadležnom Sudu a da od Presude Vrhovnog suda RH (od 3.12.2002.) do danas, odnosno nakon 6 godina predmet nije još okončan pri nadležnom Općinskom sudu u Rovinju?!

U ovom slučaju očigledno je da su se protuzakoniti postupci proveli

velikom brzinom, dok za „zakonit“ postupak, u koji se Pravda i Zakon trebaju osjetiti u svoj svojoj snazi, trebaju godine i godine.

Cijeli je slučaj vrlo neobičan. Školski primjer nepostojanja „pravne države“? Školski primjer pogodovanja „krupnom kapitalu“ od strane državnih i inih institucija?

Zar je moguće, a priča se tako među građanima, da se nitko od mjerodavnih organa, institucija ne želi zamjeriti „krupnom kapitalu“ to jest Tvornici duhana Rovinj (odnosno Adris grupi), te se stoga cijeli postupak odugovlači u beskonačnost s nadom da „prije ili poslije“ ipak stekne „na bilo koji način“ vlasništvo nad tim atraktivnim zemljištem???

**Poštovani Predsjedniče
Vlade,
Poštovani Ministre,
Poštovani glavni državni
odvjetniče,**

radi zaštite općih i javnih interesa,

radi zaštite državnog, županijskog i gradskog vlasništva, radi zaštite vrijednih prirodnih resursa koji su na uporabi svih građana grada Rovinja, molimo Vas da se zauzmete kako bi se navedeni predmeti (vjerojatno u objedinjenom postupku) pri Općinskom sudu u Rovinju okončali čim prije, da utvrdite pojedine odgovornosti u svezi cijelog slučaja kako bi obični građani mogli i dalje vjerovati u pravnu državu i neovisnost sudstva, te da nam odgovorite na upite i izvijestite nas o poduzetim mjerama, radnjama u navedenom slučaju.

S poštovanjem – con stima,

Na znanje:

Vrhovni sud Republike Hrvatske, predsjedniku gosp. Branku Hrvatinu, Trg Nikole Šubića Zrinskoga 3, 10000 Zagreb.

MALI ISTARSKI RAZGOVORI

www.forum.hr

ŠTO ZAPRAVO ŽELI CUCCURIN I ISTRI I ZAŠTO?

Jedan od najbogatijih menagera bivše Tvornice Rovinja Rovinj, Plinio Cuccurin, oformio je Udrugu građana i odlučio kandidirati se za župana Istre.

Teze i argumente koje tijekom kampanje, spretno marketinški zagovara i politički propovijeda, prepune su snažnih fraza o svjesnim i demokratskim građanima kojima on, u ulozi Mesije, nudi neku još "bolju" Istru.

Osim stolice istarskog župana, na koju dotični osobno pretendira, dvorska svojta navedene Udruge raširila se po cijeloj Istri, plete se mreža za svaki od istarskih grado-

va i traže Cuccurinovi gradonačelnici "po mjeri naroda".

Moje bi pitanje bilo, što bi vi rekli da u vašem kraju, najbogatiji čovjek okruge odluči zauzeti neku od važnijih političkih pozicija?

Bi li vjerovali da on to radi, jer mu je stalo samo do vašeg dobra ili bi pomislili da on to želi jer se sprema u neke velike poslovne poduhvate i trebaju mu njegovi ljudi na pozicijama?

POLAKO, POLAKO ...

Iz ovog tvog govora je očigledno da nisi njegov pristalica. Nisam niti ja (ne još). Ali zašto ga odmah u startu toliko napadati?

Plinio Cuccurin, član uprave Adris Grupe

Jakovčić i Kajin su prodali pola Istre! Oh, ispričavam se – i kupili, dakako. Sebi sela!

Pa ne vidim onda razlog zašto se nekome novomu ne bi pružila šansa?

Pa što ako je on "najbogatiji čovjek okruge" kako ti kažeš?

On bar ima i kuću i stan, vjerojatno i jahtu... Dok bi neki "crkveni

miš" trebao brižan dosta šoldi uzeti da dosegne tu razinu, pa tek onda dalje... I ne vidim zašto mu to spočitavaš?

Ima šolde, pa? Želi u politiku, pa?

"Dvorska svojta" kažeš? Zanimljiv naziv za članove neke stranke, zbilja. Ali mi se ne dopada.

Da je Cuccurinu/Ladonji stalo prvenstveno do narodnog boljitka, to su priče za malu djecu. Prioritet su, kao i svugdje, osobni interesi. Ali da donosi svježinu, nadu u nešto novo u Istri - to stoji.

Jer nam je dosta knezova s vlastitim selima i prolupalih kao Kajin!

DOBIT STVORENA NA TROVANJU LJUDI

Sve što su Adris (Cuccurin i Vlahović) napravili u Rovinju učinili su isključivo u svoju i za svoju korist.

Ulažu dobit od prodaje duhanskih proizvoda u nekretnine (hotele i kampove) koje su jeftino kupili kako bi u budućnosti cijeli taj posao mogli skupo prodati.

Godišnja dobit od prodaje duhanskih proizvoda stvorena je na trovanju ljudi. Samo u Hrvatskoj gdje TDR (Adris) pokriva skoro cijelo tržište godišnje, od posljedica konzumacije duhanskih proizvoda umire oko 12.000 ljudi, odnosno jedan grad kao Rovinj ili Poreč nestaju.

Što se tiče radnih mjesta u turizmu sve je vrlo jasno, zapošljava se jeftina radna snaga (sezonci) od bilokud, dok se u upravi nalaze podobni i poslušni ljudi.

Što se tiče Konzuma u Rovinju, njega je doveo Adris dajući mu u dugogodišnji najam Jadrantrgovinu koju su kupili u kompletu s Jadranturistom (danas Maistra).

Prema tome ne znam što su tako dobro i plemenito navedeni nap-

ravili za grad Rovinj i građane, osim što su se 2001. godine pokušali bespravno uknjižiti na oko 200 ha obalnog turističkog zemljišta u Rovinju (u tome se nalazi i dio rovinjskih otoka), koje je državno i gradsko vlasništvo, pri čemu je Vrhovnom sudu Republike Hrvatske trebalo je tri godine da poništi uknjižbu.

Iz navedenog vidljivo je kolika je interesna i novčana pozadina iza tih ljudi odnosno koje su namjere g. Cuccurina i njegove Ladonje glede obnašanja političke vlasti u Rovinju, Istri pa i šire.

P.S. Veliki dio visokopozicioniranih članova Ladonje radi u Adrisu (ili sestrinskim firmama) i/ili ima nekakav poslovno-vlasnički odnos.

ZAR JE BITNO?

Čim glasaš za IDS, HDZ ili nekog trećeg... Svatko ima pravo glasati za koga hoće... Mislim da je vrijeme za malo promjena u Istri... IDS je imao dovoljno vremena pokazati svoju očitu nesposobnost, pohlepnost, korumpiranost itd. i da više moj glas definitivno ne dobije... pogotovo nakon njihovog novog projekta prodaje atraktivne rovinjske bolnice radi izgradnje bolnice u Puli. Nadam se da im to prije izbora neće uspjeti... kao ni njihov projekt od 28 golf igrališta "koji su Istri toliko nužno potrebni".

Ladonja je u Balama pokazala kako bi vlast trebala funkcionirati... Građani tog mjesta su iznimno zadovoljni... Veliki plus im je taj što se ne zalažu za prodaju strancima svega što nam je ostalo... jer kako je IDS počeo s rasprodajom, na kraju će stranci ovdje i zavladatai...

Moj glas na izborima dobiva onaj tko NE ĆE prodati bolnicu niti je dati u koncesiju strancima u svrhu obavljanja turističke djelatnosti... Bolnica je zdravstvena

ustanova koja je nekad bila jedna od najboljih ustanova na području ortopedije i rehabilitacije, a danas opstaje zahvaljujući ugovoru koji je potpisan s austrijskom osiguravajućim društvom AUWA... jer HZZO je za vrijeme Andrije Hebranga i vladavine njegove poslušnice Količke odustao od bolnice i od tada pokriva samo 39 pacijenata čime se želi prikazati da je bolnica u velikim gubicima kako bi je prodali kao atraktivnu nekretninu strancima (u stilu HDZ-a naravno). Ortopedska kirurgija je iz ortopedске bolnice Rovinj tada prebačena u Pulu s istim ciljem. Gdje je tada bio IDS kada se ovo događalo. Što točno Sponza može napraviti za bolnicu kada je sam član Upravnog vijeće bolnice Valerio Drandić rekao da se daje u koncesiju. I to se već zna kome. Međunarodni natječaj je samo farsa, jer je napravljen po mjerilima onih kojima je bolnica obećana, da ne kažem kako je njegov plan da se bolnica podijeli na 2 dijela: veći dio u koncesiju, manji će obavljati djelatnost kao i dosada. Nisu priče Cuccurina (ako želiš reći da sam nasjela na njegovu priču), već se i ja krećem među određenim krugovima i jednostavno mi se više gadi kako u Istri, ali i ostatku Hrvatske vladaju nesposobni ljudi koji gledaju jedino vlastiti interes. Možda je i Cuccurin takav, to još ne znamo, ali novima treba uvijek pružiti šansu, jer se trenutno s ovime što IDS radi na lokalnoj razini, a HDZ na nacionalnoj, nikako ne slažem i treba im reći NE. Dosta je rasprodaje. Što će nam ostati kada sve prodamo, pa opet potrošimo. Otkud će se onda proračun i političari hraniti? Iz nepresušne zlatne koke poreza na dohodak. Povećat će stope, a mi ćemo i dalje šutjeti, jer je takav hrvatski mentalitet. Jadna nam država s ovakvom vlašću.

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA (2)

Dragutin Šafarić, Velenje, Republika Slovenija, predstavlja Vam vječnu izložbu fotografija pod nazivom:

KRVAVI TRAGOVI JOSIPA BROZA

MACELJSKE ŽRTVE U MEDIJSKOJ ŠUTNJI

amac.hrvati-amac.com

Macelj je najveće masovno gubilište i grobište nakon Drugog svjetskog rata na području Republike Hrvatske. Zašto o tome mediji šute?

Smatra se da je na Maclju strada-

lo više od 12 tisuća žrtava. U kolovozu 1992. Državna komisija je prekinula daljnje istraživanje grobišta. Zašto o tome mediji šute?

Kosti 1.163 mučenika ležale su 12 godina na patologiji medicinskog fakulteta u Zagrebu. Zašto su to mediji prešutjeli?

Kosti 1.163 maceljskih mučenika 22. listopada 2005. pokopane su u novoizgrađenoj grobnici. Bio je to najveći zajednički pokop ikad zabilježen u Hrvatskoj i izvan Hrvatske. Zašto su to mediji prešutjeli?

Crkva Muke Isusove i grobnica Maceljskim žrtvama trajno su spo-

men-obilježje mučenicima koji su protivno Ženevskoj konvenciji okrutno pogubljeni. Moralno je nedopustivo da za ove zločine nikada nitko nije odgovarao. Zašto o tome mediji šute?

Macelj je danas najveće poznato gubilište i grobište u Republici Hrvatskoj koje svjedoči o komunističkom zločinu nad hrvatskim narodom. Šire područje Maceljskog gorja treba istražiti i obilježiti sva grobišta. Područje maceljskog gorja treba proglasiti spomen-područjem. Zašto o tome mediji šute?

Spomen crkva maceljskim žrtvama

Macelj ANNO 2005.g.: Ubojica ovih svećenika živi na Pantovčaku

Macelj: Ekshumiranih 1.163 tijela pohranjeno je u zajedničku kosturnicu ispod križa

PISMA HVIDRA-i

HRVATSKI ULJUBBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB
00385-91-33-88-431, 091-33-88-432,
091-33-88-433
hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr (internetska TV)

Zagreb, na dne 18. veljače 2009.

ZAJEDNICA ŽUPANIJSKIH ZAJEDNICA UDRUGA HVIDR-a RH

Galovićeva 10
10000 ZAGREB

ZAJEDNICA UDRUGA HVIDR-a GRADA ZAGREBA

Slovenska 21
10104 ZAGREB

MINISTARSTVO OBITELJI, BRANITELJA I MEĐUGENERACIJSKE SOLIDARNOSTI

Trg hrvatskih velikana 6
10000 ZAGREB

Cijenjena gospodo,

Oko 230.000 hrvatskih branitelja i prognanika ostvarilo je pravo na besplatne dionice sukladno odredbama Pravilnika o dodjeli dionica bez naplate (Nar. nov. br. 21/96) Vlada RH i Svjetska banka dogovorile su se da se na njih vlasnički prenese kvalitetnih dionica u vrijednosti 5 milijardi DEM. Preneseno je ukupno 3.429,546.732,16 DEM.

Što su od toga imali hrvatski branitelji i prognanici?

Isto ono što su dobili putem Hrvatskog domovinskog fonda, odnosno Fonda branitelja Fond hrvatskih branitelja iz Domovin-

skog rata i članova njihovih obitelji.

Dakle: Ništa.

Ne slažući se s tim Hrvatski uljudbeni pokret pokrenuo je sudske postupke na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu i Trgovačkom sudu u Zagrebu protiv Hrvatskog fonda za privatizaciju i svih privatizacijskih investicijskih fondova za utvrđivanje ništavnosti ugovora o zamjeni dionica u kuponskoj privatizaciji. Naime, Državni ured za reviziju još je u veljači 2002. godine utvrdio kako je taj postupak bio nezakonit.

I nikom ništa! Naravno. Zna se!

Navedeni sudski sporovi su zapeli, budući je Hrvatski fond za privatizaciju ugovore o zamjeni dionica u kuponskoj privatizaciji proglasio poslovnom tajnom. Dakako, to nas ne će spriječiti, prvo, jer utvrđivanje ništavnosti ugovora ne podliježe zastari, drugo, jer postoje još neki oblici pravne zaštite (na primjer: utok na Europski sud za ljudska prava), treće ...

Pokrenuli smo postupak za naknadu štete. Prvi korak u tome je Terećenje dano sa 16. veljače 2009. godine, koje Vam priloženo dostavljamo.

Molimo Vas: Pridružite nam se.

Voljni smo u svakom trenutku i bilo gdje doći na razgovor s Vama.

Sa štovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

Prilog:

Terećenje, 16. veljače 2009.

P.S.

Ovo pismo bit će objavljeno u Glasniku br. 46 (21.2.2009.) Hrvatskog uljudbenog pokreta, online tjedniku koji se svake subote šalje na 27.000 e-mail adresa u zemlji i svijetu

JUGOSLAVENSTVO DANAS (6)

Predrag Matvejić,

„Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984. – izvadi

Rečeno je mnogo puta da protivrečja iz prošlosti ne prestaju da žive i u našoj sadašnjosti ...?

PROTURJEČJA

Problem je u tome koja protivrečja ostaju djelatna i zašto ostaju. Za stvarnu analizu, hoću reći onu kojoj je stalo da nešto otkrije a ne samo potvrdi svoje pretpostavke ili dokaže ono što „unaprijed zna“, nisu, naravno, u pitanju neke konstitucionalne nacionalne osobine, nego prije svega historijske prilike u kojima su se stvarale i uobličavale (i još se uvijek stvaraju i uobličavaju) određene nacije, svijesti i ponašanja na našem tlu.

Možete li navesti neke primere u vezi sa samim jugoslovenstvom?

DRŽAVNA MISAO

Prije svega, ne smijemo zaboraviti da „jugoslovenstvo zadugo nije prodrlo u narodne mase“ (to je utvrdio već Jovan Cvijić) i „upotrebljavalo se samo u književnim, naučnim i umetničkim krugovima“.3 U takvim krugovima u Hrvatskoj (gdje su nazivi jugoslavenski ili južnoslavenski zapravo zamijenili ilirsko ime, koje je zabranjeno pod Austrijom 1843), jugoslavenstvo je poprimilo manje ili više utopijska obilježja. Uzmite npr.

upornost s kojom su hrvatski filolozi maštali o zajedničkom jeziku svih Južnih Slavena, uključujući Bugare, čak i u vremenu kad su između bugarske i srpske države započeli teški međusobni obračuni!

Tu su proturječja između ideala i stvarnosti posve očevidna. Srbija međutim postoji kao država: srpska državna misao, koja se kao takva razvija u toku više decenija (barem od Garašaninova „Načertanija“ nadalje) ne može prihvatiti jugoslavensku ideju u njezinom izvornom ili idiličnom obliku, i to je posve prirodno. Državna se ideologija na razne načine širi i banalizira posredstvom institucija i svega čime raspolaže, zahvaća svijest činovnika i podanika, razne vrste patriota, utječe na njihova uvjerenja, ponašanja itd. (Tako će se javiti i ona famozna razlika u shvaćanjima prisajedinjenja Srbiji ili ujedinjenja južnoslavenskih zemalja kao državnosti i kao državne nacionalnosti i sl).

A na hrvatskoj strani?

HISTORIJA IDEJA

Bilo bi, naravno, pogrešno ne vidjeti analogne ograničenosti hrvatskog jugoslavenstva, onog slovenskog ili nekog trećeg. Poznata je greška, koja je mnogo puta počinjena u his-

Jugoslaveni

torijama ideja: da se samim idejama pridaje manje ili više autonomno značenje, ne uzimajući dovoljno u obzir sve ono što ih određuje i pokreće, pogotovo kad postanu društvene

ili nacionalne ideje. Ponekad kratkotrajni i jedva primjetni materijalni ili politički činovi i događaji znače mnogo više u historijskom kretanju nego prisutnosti raznoraznih ideja i ideoloških opredjeljenja. O tome sam vodio računa pišući knjigu „Jugoslavenstvo danas“, uviđajući koliko sama jugoslavenska ideja u nekim razdobljima lebdi u zraku i kakvi je izvanjski pomoci, ponekad beznačajni, oživljavaju ili guraju u prikrakaj.

3 – Jovan Cvijić: „Balkansko poluostrvo i južnoslovenske zemlje“, str. 355, izd. Zavod za izdavanje udžbenika SR Srbije, Beograd, 1966. - Po tvrđenjima nekih istraživača i riječ Jugoslavija prvi put se javlja u jednom književnom tekstu: u pjesmi koju je dubrovački pjesnik Matija Ban 1845. posvetio Karađorđu. Imenicu Jugoslaveni susrećemo već prije 1816. u Bartolomeja Kopitara; izvedena je iz njemačkog Süd-Slaven (prema M. Murku, „Nova Evropa“, br. 2 1929)

TKO SU SVE BILI JUGOSLAVENI

Patriot, Zagreb

Vrlo malo Hrvata se izjašnjavalo Jugoslavenima. Možda poneki komunist ili jako, jako ambiciozan tip koji je smatrao da će mu to pomoći. Razlog tome je pokušaj zatiranja hrvatstva još u staroj Jugoslaviji. Revolt koji je stvoren je bio prejak, a da bi se normalni, prosječni ljudi izjašnjavali kao Jugoslaveni.

Sa Srbima je druga priča, Jugoslavi-

ja kao topionica naroda nije predstavljala opasnost za Srbe jer su bili najbrojniji, pa su se puno lakše odlučivali za takvo izjašnjavanje. Poznajem neke koji su odgojeni kao Jugoslaveni, a srpstvo su smatrali sporednim upravo zbog toga što je Jugoslaven-Srbin gotovo sinonim.

Bosanci su se još više identificirali s jugoslavenstvom, jer je nacija koja se zvala "Musliman" bila posljedica tolikog silovanja da je bila smiješna

baš svima, a uvjeravali su nas da nacija "Bosanc" ne postoji. Preostalo im je dakle biti Jugoslaven, Musliman, Hrvat ili Srbin.

Slovinci, rijetko, ali češće od Hrvata. Makedonci, često, ali rjeđe od Srba. Crnogorci, oni ni sami ne znaju što su, oni su uz jačega. Malo Crnogorci, malo Jugoslaveni, malo Srpska sparta, a malo Milo.

HHO IZNAD PRAVOSUĐA

Diana Majhen, Zagreb

Nekako mi se čini da su ovi iz HHO-a naprosto pomahnitali, mozak im se oteo kontroli i jednostavno više ne vode računa ni o tome što rade, ni što govore. Jedino u čemu su dosljedni to su pokušaji da se što više hrvatskih branitelja strpa u zatvore. Najbolji je primjer njihov bivši predsjednik, koji svoj posao upravo odrađuje u Haagu, svjedočeći protiv Hrvata kako uredno radi cijeli svoj život i proglašavajući pobjedničku akciju Oluja operacijom etničkog čišćenja.

No, da ni novi predsjednik HHO-a, kao i preostali članovi, ne zaostaju za bivšim predsjednikom, očigledno je iz njihovih današnjih izjava kojima su se obrušili na Vladimira Šeksa i njegovo svjedočenje u postupku protiv generala Branimira Glavaša.

HHO je ustvrdio kako je Šeks lažno svjedočio na istom, te traže njegovu ostavku na mjesto potpredsjednika Hrvatskog sabora.

Sad, ja se pitam tko je tu doista lud?

Je li lud samo HHO koji više ne zna što bi poduzeo od silne

„ljubavi“ prema Hrvatskoj i Hrvatima? Čitam kako se Puhovski u svojim svjedočenjima stalno poziva na „neke koji su mu izjavili to i to“ i nikako da shvatim, od kada se tako nešto na sudu uzima kao relevantan iskaz? Ili možda samo na haaškom sudu to prolazi, budući da im je sve ostalo palo u vodu. To se inače naziva svjedočenjem iz druge ruke i nije prihvatljivo sudu, ali izgleda da jeste kada su u pitanju optuženi hrvatski generali.

Dok su se ti isti generali borili za Hrvatsku, Puhovski je naokolo

putovao i prodavao maglu, te pisao raznorazne članke i knjige, koje bi najbolje poslužile u biblioteci ex Jugoslavije. Samo što nje više nema, pa smo mi Hrvati osuđeni na to da nas njezini štovatelji i lju-

bitelji bombardiraju ovakvim djelima.

Dakle, je li možda taj Puhovski bio na mjestu događaja, pa da može svjedočiti, ili je negdje u podrumu sastavljao skice za neka buduća svjedočenja, uz parolu „svi ćete mi vi jednoga dana platiti za rušenje Jugoslavije“? Mogu li, npr, isto tako ja svjedočiti na tom haaškom sudu i izjaviti kako sam od deset različitih izvora čula da je Puhovski najavio kako će lagati u svom svjedočenju? Bi li se i moj iskaz uzeo kao relevantan, a bio bi dan po potpuno istom principu po kojem je i Puhovski dao svoj, iz druge ruke. Nekako sum-

njam u to. Prije vjerujem da bi me „zaboravili“ pozvati da svjedočim.

Da se vratimo na Šeksa i njegovo svjedočenje. Je li Šeks govorio istinu ili nije, nikako nije posao HHO-a da utvrdi, nego posao hrvatskog pravosuđa. Bar je tako u zemljama gdje pravosuđe doista postoji kao takvo i odrađuje svoj posao kako treba. Dajući ovakve izjave, HHO se svrstao negdje iznad tog hrvatskog pravosuđa, kakvo god ono bilo. Izgleda da su pobješnjeli jugovampiri zaboravili da se na to isto pravosuđe nontop pozivaju kada treba zatvoriti nekog branitelja, ili otvoriti neki novi sudski proces protiv nekog Hrvata. Dok to rade, za njih je pravosuđe u redu. Ali kada netko da iskaz koji ne ide u korist njihovim tvrdnjama, e, onda je stvar bitno drugačija.

Onda se više ne pozivaju na pravo i pravnu državu, nego se nalaze za mjerodavnim sami uzeti u ruke vjerodostojnost nečijeg iskaza i proglašavati ga lažnim. Dakle, kada se sudi Hrvatima, onda je to pravosuđe u redu i treba ga poštivati. No, ako iskazi svjedoka ne pogoduju optužbi, onda se to isto pravosuđe jednostavno treba ignorirati i „veličine“ iz HHO-a će nam govoriti tko na sudu laže, a tko govori istinu. Nevjerojatno.

Nikada nisam mislila da će ikada doći dan kada ću se složiti s nekom Šeksovom izjavom, ali se s ovom današnjom slažem u potpunosti. Doista je riječ o besprizornom pokušaju besprizorne skupine ljudi da uzme pravdu u svoje ruke.

I pri tome ne prezaju ni pred tim da rade očiti medijski pritisak na pravosuđe, te čine upravo ono za

što su optuživali sve druge godinama.

A to što HHO tvrdi kako je Šeks svojim svjedočenjem osramotio Hrvatsku u cjelini, zanima me, u ime kojih to Hrvata govore?

Jer, ako je nešto sramotno za Hrvatsku i Hrvate, onda je to upravo HHO i njegov način rada.

Nakon svega što smo od HHO-a

doživjeli, ne treba nam druge sramote u idućih sto godina.

Čiju je Hrvatsku Šeks osramotio svojim svjedočenjem, prema HHO-u? Moju Hrvatsku svakako nije.

Ali da je njegovo svjedočenje nanijelo gadan udarac jugonostalgičarima i četničkim zločincima koji su za vrijeme Domovinskog

rata harali po toj, mojoj Hrvatskoj, to sigurno. Pa bi stoga bilo dobro kada bi HHO konačno prestao govoriti u ime Hrvatske i Hrvata i počeo govoriti u ime onih koje doista godinama zastupa.

Gdje se, uz najbolju volju, ne bi mogli pronaći ni H od Hrvatske i Hrvata.

PUHOVSKI I KRIVOTVORENJE POVIJESTI

Ninja07, Zagreb

Zahvaljujući direktnom prijenosu iz sudnice u Haag-u imao sam priliku poslušati u cijelosti argumentiranu istinu o tkz. zločinima nakon Oluje. Svjedok koji je godinama, svojim nesavjesnim i nemoralnim radom, obmanjivao javnost, Žarko Puhovski, profesor na Katedri Filozofije na Filozofskom Fakultetu, je pokazao da njegovi izvještaji koje je podastro javnosti kao istinu, su zapravo obične laži.

Takva osoba ne bi trebala imati udjela u edukaciji mladih. Pokazao je nerad, nesavjesnost i moralnu neodgovornost glede jednog vrlo ozbiljnog posla, koji je rezultirao sa optužnicama, kao i sa vrlo lošim ugledom Hrvatske u svijetu.

Osobno, tražim od FF da pokrene inicijativu oduzimanja katedre i ukidanja radnog odnosa Žarka Puhovskog na FF.

Sramotno je da jedna visoka edukativna institucija svoj ugled kalja upošljavanjem ovakvih nesposobnih, nemoralnih i manipulativnih osoba.

Kao porezni obveznik, želim iskazati svoje nezadovoljstvo što Žarko Puhovski ima priliku učiti mlade ljude kako su nerad, neodgovornost i nemoral, sasvim normalni i nekažnjivi, također me duboko uznemirava pomisao da i ja financiram mo-

ralnu nakaznost Žarka Puhovskog.

Budućnost Hrvatske ovisi o odgovornim, vrijednim i moralnim mladim ljudima, koje FF oblikuje i

Čelnik UJDI-ja Žarko Puhovski i društvo

educira na FF-u.

Žarko Puhovski nije ni odgovoran, ni moralan, ni savjestan u svom radu, to je pokazao s nizom lažnih izvještaja o zločinima, koje nije provjeravao dugi niz godina, ali ih je pasionirano plasirao po svim svjetskim i domaćim medijima.

Ne želim sugerirati da je Žarko Puhovski maliciozan i manipulativan, no i takav zaključak bi bio logičan. Vjerujem da je samo površan, lijen i tašt. Kao takav, svakako nije i ne bi trebao biti uzor nikome, a kamoli mladim ljudima koje na našu društvenu žalost, on ima priliku oblikovati.

Dragi čitatelji, ako i vi želite sudjelovati u inicijativi za smjenu Žarka Puhovskog s položaja profesora na katedri za Filozofiju, priloženo pismo možete isprintati, korigirati (ako želite) potpisati i poslati na ove dvije adrese.

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Ivana Lučića 3, HR-10000

Dekan Filozofskog fakulteta, prof. dr. sc. Miljenko Jurković

Ministar Dragan Primorac, Donje Svetice 38, 10000 Zagreb

Pismo dekanu:

Poštovani,

povod mojem obraćanju Vama kao dekanu jest svjedočenje profesora Vašeg Fakulteta, Žarka Puhovskog pri sudištu u Haagu.

Kako sam, kao građanin, imao priliku pratiti uživo svjedočenje profesora Puhovskog putem video linka osiguranog od strane haaškog sudišta, duboko su me uznemirile i potresle određene činjenice za koje smatram da se jednostavno ne mogu zanemariti. Iz tog razloga, izražavam nadu da ćete kao vodeći čovjek jedne tako ozbiljne i odgovorne institucije kao što je Filozofski fakultet u Zagrebu razmotriti moj dopis u njenoj cijelosti i s pažnjom dobra gospodara prema dignitetu i časti Vaše institucije i reagirati.

Kako smatram da je svjedočenje profesora Puhovskog pokazalo vrlo gruba kršenja Vašeg Etičkog kodeksa, a koristeći pravo iz članka 18. Vašeg Kodeksa koji kaže kako inicijativu za pokretanje postupka može uputiti i 'druga osoba koja smatra da su prekršene odredbe Kodeksa', ovaj dopis predstavlja

INICIJATIVU

za pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom protiv profesora Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Puhovski Zarka.

Obrazloženje razloga inicijative:

Haaško sudište, temeljem Zakona o suradnji sa Sudom dio je pravnog poretka Republike Hrvatske i u tom smislu, svjedočenja izrečena pred njim pod zakletvom obvezuju na krajnje ozbiljno uzimanje u obzir. Kao što vjerojatno znate, predmet svjedočenja profesora Puhovskog bilo je izvješće Hrvatskog helsinškog odbora na temu redarstvenovojne Akcije Oluja, izdano u Hrvatskoj. To izvješće, tokom niza godina, predstavljalo je polazišnu osnovu za nebrojene javne nastupe profesora Puhovskog u kojima je, pozivajući se na navedeno izvješće, iznosio razne stavove i vrijednosne sudove o događanjima kojima se izvješće bavi. Čak ne ulazeći u sadržaj tih stavova, počinio je:

1. pogreške nedopustive jednom sveučilišnom profesoru
2. najgrublja kršenja Etičkog kodeksa koji je, kako pak sam Kodeks u svojem članku 20. govori, kao obvezujući prihvatio danom potpisivanja ugovora o radu.

Konkretno, prilikom svjedočenja, postale su bjelodane i neupitne slijedeće povrede Kodeksa:

Članak 1.

Nastavnici, suradnici i znanstvenici Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (u daljnjem tekstu: nastavnici) u svom radu, djelovanju i ponašanju dužni su slijediti humani-

stička moralna načela i načela znanstvene kritičnosti.

Nastavnici temelje svoju obrazovnu i znanstvenu djelatnost na ustavnim načelima slobode znanstvenoga stvaralaštva i izražavanja te autonomije sveučilišta.

Kao odgovoran čovjek, zadužen direktno za stotine studenata, a indirektno (kada je nebrojeno puta nastupao u javnosti) i za javno mnijenje i njegovu istinitu informiranost, profesor Puhovski je, prema vlastitom svjedočenju, zanemario činjenicu da je izvješće HHOa temeljio na svemu samo ne na bilo kojoj vrsti znanstvene metodologije. Naprotiv, prema vlastitom svjedočenju, izvješće je sastavljeno na osnovi (po prirodi stvari) nepouzdanih izvora tipa: svjedočenja, prepričavanja, usputni pregledi bez ikakve znanstvene i stručne analize, ekstrapolacija protivnih bilo kojoj vrsti znanstvene metode, zaključcima van svake zakonitosti logičkih sudova i slično. Kako bi stvar bila gora, niti 14 godina nakon događaja kojima se u izvješću bavio, nije našao znanstvenog izazova niti moralne obveze da, znajući na kako neznanstvenim temeljima izvješće počiva, opetovano provjeri kako izvore tako i navode. Unatoč tome, nije prestajao u javnosti nastupati i iznositi vrijednosne sudove koje je temeljio na tako neznanstveno sastavljenom izvješću.

Navedenim je prekršio osnovno načelo djelovanja znanstvenika i profesora, a koje navodi kodeks: humanistička moralna načela i načela znanstvene kritičnosti.

Jednako tako, povredu ista ta dva načela, a k tome povredu načela 'slobode znanstvenoga stvaralaštva i izražavanja te autonomije

sveučilišta' počinio je, prema vlastitom priznanju, pristajući da u jednoj tako ozbiljnoj stvari kao što je tema Izvješća HHOa bude pa makar pod 'indirektnim, financijskim pritiskom donatora koji je odredio temu rada.' (riječi profesora Puhovskog izrečene na Sudu).

Već ovakvo stanje stvari nespojivo je s ulogom profesora i znanstvenika koji bi trebali biti moralne vertikale i simbol kritičke slobode jednog društva.

Članak 2.

Nastavnici su dužni u javnim istupima i djelovanju promicati humanističke vrijednosti, ugled struke Fakulteta i akademske zajednice te čuvati osobno i profesionalno dostojanstvo kolega.

Neznanstveni, čak niti kolokvijalni pristup jednoj tako ozbiljnoj problematici kao što su istraživanja pogibija ljudi te istraživanje ljudskih sudbina općenito, pljuska je u lice svakom humanizmu te je humanizam u okolnostima površnog i ruralnog tipa prepričavanja kao izvora tako ozbiljnih informacija – nemoguć. Neznanstvenim pristupom krajnje ozbiljnim stvarima, kao što su pitanja života i smrti mnoštva ljudi koja po svojoj prirodi zadiru u temelje dostojanstva čovjeka kao bića, profesor Puhovski učinio je nemjerljivu štetu kako ugledu struke Fakulteta ako i profesionalnom dostojanstvu i sebe i svojih kolega.

Članak 3.

Nastavnici će čuvati neovisnost i dostojanstvo kolega i studenata te slobodu znanstvenoistraživačkog i nastavnog rada. Osobito će štiti čast svojega poziva i otklanjati svaki pokušaj korupcije.

Već sam spomenuo kako je, pri svojem radu, profesor Puhovski (prema vlastitom priznanju) pristao biti (u većoj ili manjoj mjeri) direktno određen materijalnim sredstvi-

ma donatora koji je 'odabrao temu rada' (riječi profesora Puhovskog izrečene pred Sudom).

Bez prejudiciranja kako se radi o korupciji, izražavam krajnje ozbiljnu sumnju da su taj rad i djelovanja provedeni prema svim pozitivnim načelima struke kojoj profesor pripada.

Članak 5.

Nastavnici moraju trajno raditi na svojoj izobrazbi i primjenjivati suvremena znanstvena i nastavna dostignuća.

Kako vjerujem da seoska prepričavanja, usputni pregledi i kolokvijalno zaključivanje (a tako se pokazalo pred sudskom instancom, profesor Puhovski priznao je mnoge manjkavosti vlastitog rada upravo iz razloga nedostatka/nemogućnosti primjene odgovarajuće metodologije) nisu krajnji izraz suvremenih znanstvenih i nastavnih dostignuća, smatram da je time i ovaj članak na najgrublji način povrijeđen.

Napominjem, svakako nije profesorova krivnja u tome što možda u određenom trenutku nije imao mogućnosti primijeniti određenu metodologiju rada, međutim direktna je krivnja što je unatoč tome ustrajao na propagiranju rezultata, donošenju vrijednosnih sudova te lapidarnim istupima u medijima iako je bio (ili je morao biti) potpuno svjestan izostanka bilo kakve ozbiljne metodologije.

K tome, napominjem, uz izvješće koje je profesor izdao, nije priložio nikakve izvore podataka koji bi bili provjerljivi, što predstavlja osnovu bilo kakvog rada bilo kojeg znanstvenika.

Članak 7.

Nastavnici ne smiju poticati, prihvaćati ili obavljati poslove protivne ugledu struke, Fakulteta i akademske zajednice.

Prihvaćanjem da za određenu sumu novca donator odabire temu djelovanja, profesor je prekršio i ovu odredbu Kodeksa.

Članak 10.

U znanstvenim radovima, javnom djelovanju i u međusobnim kontaktima nastavnici su dužni njegovati kulturu argumentiranoga dijaloga.

Nedopustiv je laudativni pristup radovima drugih ili prešućivanje njihovih nedostataka zbog osobnih interesa, ali i kritiziranje ili ignoriranje tuđih radova zbog profesionalne ili osobne nesnošljivosti.

Ovaj članak Kodeksa, nedvojbeno je prekršen na najgrublji mogući način.

Kako je postal bjelodano prilikom svjedočenja, profesor je svoje izvješće o smrtima i stradanjima temeljio na prepričavanjima trećih osoba bez ijednog direktnog izvida koji bi bio u skladu sa zakonima struke, a da bi se mogli donositi kasniji zaključci kakve je profesor donosio. Radi se o desecima slučajeva smrti koji su popisani kao zločini Hrvatske vojske nad civilima, a da bi se kasnije pokazalo kako mnogi od njih ili nisu ubijeni ili nisu bili civili ili nisu stradali od strane Hrvatske vojske. Kako ovo nisu neozbiljna pitanja već pitanja života i smrti, samim tim i kaznene odgovornosti živih te digniteta mrtvih, ovaj prekršaj je apsolutno nespojiv sa pojmovima 'znanstvenik' i 'profesor'.

Epilog:

Prije svega, važno je napomenuti kako je sve navedeno izrečeno i pokazano pred sudištem u Haagu. Samim tim, u izrečeno pod prisegom, pred Sudom, kao priznanje manjkavosti vlastita djelovanja, nema razumne sumnje u istinitost profesorovih riječi izrečenih pred Sudom.

Kako je profesor vrlo agilno nastu-

pao u javnosti nebrojeno puta iznoseći vrijednosne i ine sudove pozivajući se na spomenuto izvješće, a koje se kasnije pokazalo kao protivno svakoj znanstvenoj metodi, a time i nespojivo sa pojmom sigurnosti (koji bi trebao biti preduvjet za ikakve tvrdnje u ozbiljnim temama), smatrami teškom ljagom i velikom mrljom na ugledu jedne takve ustanove kao što je Vaša da Vaši djelatnici na takav način djeluju u javnosti.

U krajnjoj liniji, svak od nas izdvaja sredstva iz vlastitog dohotka za obrazovanje i znanost te i u tom svjetlu postoji i Vaša odgovornost za odnošenje prema tom novcu u maniri dobrog gospodara. Neistine, poluistine i neproverene informacije ne bi trebale naći mjesta među djelatnicima institucije kao što je Vaša. Pogotovo težak prijestup i narušavanje ugleda predstavlja nemoral iskazan u nedostatku bilo kakve znanstvene kritičnosti da se krive informacije, niti tokom 14 godina, isprave. Naprotiv, niti neispravnost i neistina profesora nisu spriječili da ih plasira, prema vlastitim riječima, na 300-njak adresa u zemlji i svijetu. Jasno je kakva je poruka i o Vašoj ustanovi time poslana.

Filozofski fakultet bi trebao biti mjesto krajnje kritičkog, znanstvenog, svake predrasude i površnosti lišenog djelovanja, a ne lapidarnog, donorima inspiriranog i morala i savjesti neopterećenog.

Iz navedenih razloga, smatram da profesor ne zadovoljava elementarne etičke i profesionalne kriterije da i dalje obavlja funkciju profesora u Vašoj ustanovi.

Za kraj, odgovornost je i Vaša da krajnje ozbiljno preispitate svu ozbiljnost povreda Vašeg kodeksa jer, kako i sam Kodeks kaže:

Nedopustiv je laudativni pristup radovima drugih ili prešućivanje njihovih nedostataka...

JE LI VRAG DOŠAO VRAG PO SVOJE?

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz
Čini se da je došao kraj lopovluka i u 'tranziciji', i da predstoji početak posvemašnje restrukturacije ljudske zbilje i u državama koje su izgrljale iz živog pijeska na kojemu su mali bogovi i veliki mitomani 'radničke avangarde' gradili zemaljski raj, pozivajući narod da se divi kulama u oblacima njihovih obećanja - opravdavajući sve veće siromaštvo proklinjanjem slobodnog poduzetništva.

Valja se podsjetiti da smo slobodnim izborima nadišli strmoglavo 'odumiranje države' i svanuli se u 'društveno političkom sistemu' kao u jutarnjoj magli očekujući da nam prvi zraci pokažu gdje je istok, a gdje ostale strane svijeta u smislu one: kuda koji mili moji.

Jer, izbor vladavine prava u povodu Referenduma od 19.05.1991 u Hrvatskoj, usmjerenoj k pravnoj državi dogodio se je kao odbacivanje društveno političkog sistema u kojem je šef radničke klase bio bogatiji od mnogih monarha po svijetu, a oni koji su bili u njegovoj službi predstavljali su pravu neofeudalnu klasu.

Pa kad su stvoreni uvjeti da se zavrgne univerzalnost građanstva kao suvereni gospodar svoje sudbine, odnosno vladavina zdrava razuma, stara garda je shvatila da je najvažnije njima da održe dotadašnje pozicije: kontrolirajući novac, oružje, sredstva za javno priopćavanje, policije i diplomaciju. Idemo dalje.

Ne samo da su predmišljeno pri-

mijenili onu Kardeljevu sa zadnjeg Kongresa SKJ (u Sava Centru, u Beogradu) - da ostvare projekt 'samoupravnog pluralizma' kao novosanjanog modela za Treći svijet - oni su SKJ (sakati jugosanjari) razlomili u Hrvatskoj na dva dijela: u jednom dijelu ostali su članovi partije malo siromašniji, ali ipak posvuda prisutni, a u drugi pak dio, veći, inkarnirali su se u one Canjugine 'stališe' - u HDZ. Bratovština hazardera. Pa udri po onom što je od zahrđale Titove Jugoslavije ostalo solventnog. Šakom i kapom.

NOTA: Sve stranke koje su bile ozakonjene uoči prvih slobodnih predsjedničkih izbora u Hrvatskoj bile su prosijane na sito i rešetko kako bi sve bile smanjene fotokopije SKH: tu je diktator koji o svemu odlučuje, a statuti i ostale formalnosti - uspjeh će ako mu se omogući pristup na radio i na televiziju, a ako ne - tko te za što pita, jer te nitko ne pozna. Baraba je bio popularniji od Isusa. Isusa svjetina nije shvatila, a Baraba je pljačkao rimske legionare i svjetina je u tome vidila samo to da i legionare netko može opljačkati.

Vulgus vult decipisse - ergo decipietur!

No, premda je Hrvatska bila godinama pripremana za 'tranziciju' u namjeri da bude uzorom ostalim 'tranzicijskim zemljama', dogodilo se je to da su mitomani pretvoreni u kleptomane - opljačkali svoj narod dok se je grčevito borio na koncentracijskim linijama fronte i logora. Od Triglava do Đevđelije, pa onda - od Kablara do Ovčara. I na kraju: u

ranu zoru pa na Ravnu goru. I još goru. Sve goru i goru.

Srećom pak je naš narod stoljećima živio 'uzdajući se u se i u svoje kljuse, pa se je po tom pravilu: samoodredio, samoobranio i samoorganizirao. Kako je prezirao mitomane pretvorene u kleptomane, tako se je snalazio uz pomoć - onih koje je Tito prisilio da bježe u kapitalizam i tamo se snađu, a sad evo - nakon izdašne pomoći dobrovoljcima i 'rukovodiocima' u Domovinskom ratu, pomaže sad opet svoju rodbinu, da ne prosjači po ulicama i skapava od beznađa s ovakvim, lopovskim faktorima na vlasti, s kojima nitko pošten i ne samo u EU ne želi imati posla.

Zemlju su doveli u recesiju, ali njihovi bankovni računi, posebno oni tajni po stranim bankama za kapitalizaciju 'prljavog novca' se održavaju na razini opće fluktuacije - bez osobitih problema. Naši revizori se jadaju, tužakaju, pišu i nemoćno priznaju - šta im možeš? U njihovih rukama su i tanki ali jaki konci kojima 'diskreciono pravo' djeluje i na pravosudne organe. U toj 'novoj političkoj kulturi' ispada da su ljudi svi koji i dalje vjeruju u pravdu i u istinu o svemu što se tiče javnih poslova.

Kako se riješiti tih krpuza, ugrka, čimavica, ušiju i ostalih šarenih buha? Na raspadnutom tijelu 'društveno-političkog sistema' pojavi se ta napasna bolest korupcija, poput AIDS-a u kurvanjskim orgijama. Šta im možeš, pita se i naš Škreblin u pravoj beskrajnoj normanskoj sagi o ukletim sablastima sveprisutnih i neuhvatljivih pirata. Jadno je društvo u kojem pokradeni tuguju a lopovi se javno s njima rugaju.

No, u zadnje vrijeme se i taj kleptomansko-mitomanskoj bolesti nađe lijek! I to ne bilo gdje. U goloj stvarnosti Francuske i to - po glavi vladajuće kaste i u - zaštitu stanovnika.

Dobro bi bilo da se naš tisak opširnije osvrne na vijest koju je objavio francuski tisak pa i Drugi (državni) kanal F2 u glavnim, večernjim vijestima dne 11. veljače: Desetak uglednih osoba iz političkog i javnog života u Francuskoj su ovih dana osuđeni na vremenske kazne zatvorom i velike novčane kazne zbog 'sukoba interesa', zloporabe službenog položaja, zatajivanja nezakonito stečenog novca, nelegalnih transakcija i u zemlji i u inozemstvu, novčanih malverzacija čak i ma-

njeg iznosa od onoga koji se pripisuje sličnim kriminalcima na vlasti i pri vlasti u Hrvatskoj.

Osuđen je doskorašnji Predsjednik Ministarskog vijeća, Dominique de Villepin, nekadašnji ministar unutrašnjih poslova, Charles Pasqua, Jean-Christophe, sin pokojnog predsjednika Mitterranda, bivši Ministar vanjskih poslova Rolland Dumas, bankar i pisac visokotiražnih romana Paul-Lioup Sulitzer, itd. Još je u toku i sudski postupak protiv bivšeg Predsjednika Jacques-a Chirac-a zbog novčanih malverzacija iz vremena prije nego li je izabran za šefa države...

Vrhuška na vlasti u Hrvatskoj je dobila signal: ako misle uvesti

hrvatsku naciju u EU - oni moraju, ne samo otići s pozicija vlasti, nego i - stati pred sudsku porotu, vratiti narodu pokradeni novac i ići u zatvor!

Otkud ideja za takvu tvrdnju? Na istom francuskom TV kanalu, dne 13.02.2009 u večernjoj informativnoj emisiji upućene su oštre kritike Rumuniji, koja se već nalazi u EU, zbog sveprisutne i nesmanjene korupcije vladajućeg sloja, dok je Bugarska pohvaljena jer je počela sudski rješavati slične pojave u svom društvu. Rekoše da je bila pogrešna odluka da se u EU pojave države s korumpiranom vlašću i da se to više ne bi smjelo ponoviti. Sapienti sat!

Diana Majhen, Zagreb

U emisiji „Nedjeljom u 2“ imali prilike gledati i slušati Lepu Brenu. Valjda ovaj put Aco nije uspio dobiti Šešelja za gosta emisije, moguće ga nisu pustili iz Haaga. Al' kako je počelo, ne bi me ni najmanje iznenadilo da osvane u nekoj od budućih emisija tog tipa.

Dakle, valjda Stanković i općenito odgovorni na HRT-u misle kako je Lepa Brena od neke važnosti Hrvatskoj, te nas trebaju

ČETNOVIZIJA

upoznati s tim što ona misli, kako živi i što planira dalje. Ali, nekako mislim da je prije u pitanju najavljeni gostovanje iste u zagrebačkoj Areni. Pa joj se prije nastupa pružila prilika da na hrvatskoj televiziji, nama Hrvatima, osvane u što pozitivnijem svjetlu, valjda zato da bi joj prodaja karata išla što bolje. To sa sobom povlači pitanje, tko ima koristi u ovoj zemlji od toga da nam četnička pjevaljka zabavlja publiku?

Prikazati na hrvatskoj televiziji u pozitivnom svjetlu intervju s nekim tko je svojevremeno hodao u četničkoj uniformi pljuska je svakom hrvatskom branitelju i svakom imalo nacionalno osviješćenom Hrvatu.

A najgore od svega je to, što smo slušali neka priglupa objašnjenja dotične „dame“ kako i zašto se našla u toj uniformi. Objasnjenja koja to u biti uopće nisu ni bila, jer jedino što je izjavila je

to da je bio rat. Valjda smatra da to nama Hrvatima treba napomenuti, jer mi inače uopće ne znamo da je taj rat bio i nismo ga osjetili na svojoj koži. Izgleda ga je osjetila samo Lepa Brena, moguće joj je ta četnička uniforma bila koji broj premala, pa joj je rat ostao u ružnoj uspomeni radi toga.

Također, dotična je izjavila, i to nekoliko puta za redom, kako nikada nije učinila nešto čega bi se trebala stidjeti.

Sad, ako njoj hodanje u četničkoj uniformi nije razloga za sram, onda ne znam što bi joj bio. Ili ona srama jednostavno nema, jer da ga ima, makar mrvicu, ne bi se u Hrvatskoj niti pojavljivala.

No, nije zabrinjavajuće to što se ona pojavila kao gost u toj emisiji. Zašto i ne bi, dobra besplatna reklama, samo što još nisu obja-

vili gdje se i kada mogu kupiti ulaznice za njen koncert.

Ne, zabrinjavajuće je to što je ona uopće pozvana u tu emisiju. I za tako nešto netko bi trebao odgovarati, da postoji neka pravda i pravosuđe u ovoj zemlji.

Prisjetimo se kakve sve probleme ima Marko Perković Thompson kada treba negdje nastupiti, prisjetimo se pobješnjele grupice tzv. antifašista s Damirom Kajinom na čelu, koji svaki njegov nastup nastoje spriječiti pod svaku cijenu.

Ali im najavljavani nastup osobe koja je hodala u četničkoj uniformi nipošto nije razlog za bilo kakav prosvjed. Dapače, ne bih se iznenadila kada bi se potrudili doći osobno na koncert i to u prve redove, kako bi iskazali potporu.

Zanimljivo da je ista ta emisija, „Nedjeljom u 2“ uredno pustila snimku pjesme „Jasenovac i Građiška Stara“ u cilju diskreditira-

nja Marka Perkovića Thompsona, za koju u konačnici uopće nije dokazano da li ju je on pjevao ili nije. I ne samo ta emisija, nego je općenito hrvatska televizija u više navrata ponavljala tu snimku i to u udarnim terminima gledanosti, kako bi Thompsonu što više naštetili.

No, kad je u pitanju slika Lepe Brene u četničkoj uniformi, što se bjelodano vidi na slici, ona se nekim čudom izgleda zagubila, pa tako gledatelji nisu imali prilike vidjeti o čemu se tu doista radi, nego samo slušati nju kako demantira isto.

Izgleda da je najveća „greška“ Thompsona ta što je obukao krivu uniformu, hrvatsku. Za one koji su tu uniformu nosili, sve je manje i manje mjesta na kojima su poželjni i sve ih se manje pita za bilo što. No, zato se mjesta uvijek nađe za one koji su nosili četničke odore, bilo da je riječ o aboliciji, puštanju da se brane sa slobode ako su kojim slučajem

optuženi, ili o nastupu na hrvatskoj televiziji.

Nekako po svemu ispada da smo se svi borili na krivoj strani.

Za kraj, napomenula bih da sam osobno poslala dva puta SMS poruku u kojoj sam priložila sliku današnje Stankovićeve „zvijezde“ u četničkoj uniformi, te sam pitala što takva osoba traži na hrvatskoj televiziji.

Suvišno je za reći da se moj komentar naravno nije pojavio u emisiji, ali su oni tipa „Draga Breno, dođi što prije“ naprosto preplavili ekran.

Pouka za ubuduće: želimo li da netko objavi naše mišljenje ili naše priloge, izgleda se trebamo potpisivati sa „Vaš pokojni Slobodan Milošević, osobno“.

Čini mi se da takve stvari najbolje prolaze na našoj, „hrvatskoj“ televiziji.

OPAZE (UPUTE, SAVJETI, PRIPOMENE) KOJE VALJA IMATI KADA SE PRENOSE I PRESADUJU STABLA

Divo Bašić, Dubrovnik

I. Potrebno je izdupsti i otvoriti jamu koji mjesec prije nego se presade. Ako bi radi obilatih daždeva [kiša] u jesen ili proljeće ostala voda za dugo vrijeme u jami, valja izdupsti jedan potočac [kanalić] neka se može iscijediti voda.

II. Za izdupsti pravilno ove jame valja imati uopćeno slijedeće opaze:

Za ona stabla, koja dosta duboko pružaju svoje žile, jama ima biti dublja, a još više ima biti duboka u zemlji laganoj [mekoj] nego u

zemlji snažnoj [tvrdoj] i gnjilavoj. Ima se još prevrćati i kopati dno od jame, navlastito ako je zemlja tvrda po sebi.

Ako se sadi u zemlji koja se (za) prvi put teži [obrađuje], ne valja mnogo nakupljati zemlju koja se vadi iz jame, dalje valja prosuti je po njivi: na taj način ishodi [postaje] pretilija [bogatija, izdržljivija, krepkija]. Ako zemlja koja se vadi iz jame nije od jedne [te] iste vrste, valja odmaknuti zemlju dobru od zemlje zločeste i pokriti žile zemljom dobrom.

Na zemljama laganim za manje

vremena ostaviti će se jame otvorene. Uopćeno govoreći, dosta su tri mjeseca neka zemlja stojeći na aeru [zraku] izađe bolja. Stablo izvađeno iz zemlje ima se presaditi što se može brže.

Najbolji način za izvaditi mala stabla jest dignuti ih sa svom zemljom s kojom su obavijene njihove žile. Ako je potrebno primiti mala stabla iz daleka, najprije valja imati pomniju pokriti ih slamom ili sijenom odmah kada se izvade iz zemlje; ako su stabla dosta mekana, imaju se obaviti zemljom omokrenom ako je odveć suha, ili se imaju zamotati u

mooh [mah, mahovinu], poslije se lagano združe, dalje imajući pomnju ne stiskati ih mnogo. Tko može, učiniti će dobro zamotati ih odviše u sture [rogožina, hasura; pokrivač], neka se ne uvrijede [ne oštete, osiguraju] njihove žile. Kada poslije dođu na određeno mjesto, obilaziti će se pomnjivo, i napunivši jedno veliko vjetrovno ognojeno, postaviti će se unutra za toliko vremena koliko je potrebno neka mogu i oživiti.

Namjestiti se ima stablo sa žilom na vrhu [iznad] gnoja, kako neki čine, već vrhu [iznad] najbolje zemlje koje se ima. Ako stablo ima gran[č]ica ili žila koje nisu skladne među njima, ili ako koja gran[č]ica ili žila nahodi se istetena [oštećena], imati će se odrezati. Dalje je stvar zločesta odrezati grane i žile ili same grane neka se lađe [radije] prostru žile. Kada se postavlja stablo u jamu, jednom prije [već] pripravljenu, nema se koliko je moguće silovati nijednu žilu da se pruži drukčije nego se je naravski pružila. Ima se napuniti jama polagano, i valja

imati pomnju da žile budu dobro obavite zemljom, za[to] što trpe ako nisu dobro nasute zemljom. Zemlja ima se pritisnuti vrh žila dobro, ali ne odviše. Dalje jer je zemlja podignuta zbije se, tako valja nasuti jamu na način da zemlja nasuta bude višja tri prsta, drukčije ostala bi jedna mala jamica. Presađujući stabla malo

veća, valja imati opazu okrenuti ih kako bijahu prije, tj. ona strana koja bijaše prije prema podnevu, ima biti okrenuta iznova prema podnevu. Ako se presađuju stabla mala, ili posječena, ili posve bez grana, mogu se okrenuti jednako na koju mu drago stranu.

Najbolja dob od godišta za presaditi stabla jest jesen kada počimlje opadati lišće sa stabala. Stabla presađena u jesen, pače i u početku zime izlaze bolja nego ona koja su posađena na završetku zime, ili u početku proljeća. Na zemljama gnjilavim i mokrim valja presaditi u proljeće, ili valja mnogim troškom [teškim trudom] ponapraviti zemlje iste. Zaludu je čekati mijenu, ili mjesecinu: ovo ništa ne prudi [ne

pogoduje]. Dalje prudi [pogoduje] vrsta vremena, i radi toga valja imati pomnju [pozornost] da vrijeme ne bude odveć mokro ni odveć suho. Dalje bilo bi manje zlo da bi vrijeme bilo odveć suho zašto u kojoj god okolovštini [okolnosti] moglo bi se ovo namiriti zalijevajući stabla posađena. Ako bi vrijeme bilo

odveć mokro, a ne bi se moglo bez teške pogibljivi odmaknuti i kasniti presađenje, valja uzeti zemlje suhe i smiješati je [sa] zemljom mokrom, ako ova nije odviše mokra.

Najprva pomnja [pozornost] prije nego se posadi ima biti ova, tj. napuniti polovicu i još više svaku jamu. Najbolje bi bilo postaviti o [do]zdol tanka g(a)rma, a još bolje pruća od loze. Poslije [nego što] se naprave žile početi će se polagano bacati zemlja za pokriti ih. Poslije [nego što] se pokriju žile i postavi se stup ondje gdje ima ostati, valja donapuniti jamu na sve strane. Ako je vrijeme sušno, biti će dobro zaliti jamu, ali ne mnogo. Običajno meće se jedan kolčić odmah kada se presađuje, neka uzdrži stablo i neka ga drži u[s]pravna. Ali valja imati veliku pomnju [pozornost] ne u v r i j e d i t i [ošetiti] (s) ovim kolčićem žile, koja stvar događa se toliko često da je bolje napraviti kolčić prije nego se baci zemlja. Ovaj kolčić ima (ti) stati na stranu od podneva.

(Ponešto kroa-tizirano s ar-

haičnog na moderni književni hrvatski jezik i pravopis; Avvertenze da aversi da chi vuole trasportare, e traspiantare Alberi / Opaze koje valja imati kadase prinose, i prisadjuju Stabra, [Dvojezični tisak], Dalla Stamperia Governiale, Zadar, 1821, Državni arhiv Zadar [DAZd], Štampe, kut. 34, br. 3, str. 1-4).

BOSANSKI KARDINAL U AMERICI ZAGOVARAO DRŽAVU BOSNU I HERCEGOVINU!

Priredio **Sven Rustempašić**, Sarajevo

KARDINAL PULJIĆ ZA KTA PO POVRAJKU IZ SJEDINJENIH DRŽAVA - IZVJEŠĆE BIVŠE ADMINISTRACIJE O BIH NE SPOMINJE HRVATE

Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić bio je iznenađen bivšom američkom administracijom i njihovim poznavanjem situacije u Bosni i Hercegovini kada su u pitanju Hrvati.

"Bivša administracija me je iznenadila. Nekadašnja državna tajnica Condoleezza Rice i njezini suradnici, a prije svega Rosemary Di Carlo koja je bila zadužena za ovo područje. Gledao sam izvješće u kojem se govori o Srbima, Bošnjacima i Romima, a Hrvata u tom izvješću uopće nema. Zato sam bio začuđen", kazao je kardinal Puljić nakon što se vratio iz višednevne posjete Washingtonu i New Yorku, gdje je, među ostalima, razgovarao s političkim predstavnicima te države, prenijela je novinska agencija Fena intervju koji je Puljić dao za Katoličku tiskovnu agenciju.

SLIJEDE PROMJENE

Vrhbosanski nadbiskup je dodao da je u razgovoru s novoimenova-

nim čovjekom američke administracije za ovo područje dobio dojam da je "istinski voljan podržati nastojanje da se ispravi nanescena nepravda".

„Također su kongresmeni Chris Smith i George Radanovich, te

Kardinal Vinko Puljić

senator hrvatskog podrijetla Mark Begich pokazali spremnost zauzeti se da se nova američka administracija više uključi u Bosnu i Hercegovinu te, kako je već spomenuo američki veleposlanik u BiH Charles English, dadnu istinsku potporu procesu europske integracije", kazao je kardinal Puljić.

Nadbiskup vrhbosanski je napomenuo da je u razgovorima često spominjao nepravednost Daytonskog sporazuma, te njegovu štetnost za Hrvate u BiH.

"Morao sam upoznati svoje sugovornike da Daytonski sporazum nije proveden te da, kad god je

mijenjan, mijenjan je na štetu Hrvata. Tako smo izgubili mogućnost jednakopravnosti i u Republici Srpskoj i u Federaciji. Zato sam govorio kako smatram da taj sporazum ne može biti temelj ustava nego da treba donijeti novi ustav koji bi jamčio jednakopravnost i suverenost sva tri konstitutivna naroda na cijelom području Bosne i Hercegovine", kazao je kardinal Puljić, dodavši da je na sastancima posebice spominjao nepovratak prognanika u svoje domove, posebno kada je riječ o Republici Srpskoj.

NEMOGUĆNOST POVRAJKU

"Sama statistika govori koliko je prognanih i koliko je povratnika. Posebno sam upozorio na nemogućnost povratka zbog manjka političke volje i potpore za održivi povratak jer su, od svih sredstava koja su ugrađivana u povratak, najmanje dobili Hrvati. Dobro bi bilo vidjeti je li točno da je samo dva posto sredstava ugrađeno za povratak Hrvata u Bosni i Hercegovini posebno kada je riječ o povratku u Republiku Srpsku. Još je važnije naći način da se i onima koji su tamo osigurali životna i imovinska sigurnost jer i danas imaju poteškoća zbog inertnosti mjesne vlasti da zaštiti ljude koji su se vratili", kazao je kardinal Puljić.

SULEJMAN TIHIĆ: SAMO KOMPROMIS SPAŠAVA BOSNU (1)

Boris Pavelić, „Novi list“, Rijeka, 15. veljače 2009.

Sulejman Tihic podsjeća na svojega prethodnika Aliju Izetbegovića: blag ali uporan, nenametljiv ali politički moćan, nacionalist koji želi dogovor. Osobna mu je

sudbina strašna: poslije tortura u pet srpskih logora, u tri je mandata bio zastupnik SDA u parlamentu Republike Srpske. Prije nekoliko mjeseci, kao predsjednik SDA, inicirao je pregovore s Miloradom Dodigom i Draganom Čovićem o ustavnim promjena-

ma u BiH, koji su doživjeli ovacije međunarodne zajednice i nezadržani gnjev velikog dijela bošnjačke javnosti.

Razgovarali smo proteklog tjedna u Rijeci, kamo često dolazi.

„Ostala mi je u divnom sjećanju.

Poslije izlaska iz logora proveo sam ovdje šest mjeseci, i to mi je pomoglo da prebrodim krizu. Često se vraćam", kazao nam je taj netipični političar, čije je nepatvoreno bosanstvo razgovor učinilo izrazito ugodnim.

Pitanje:

Prudski sporazum izazvao je velik interes, ali razanj kao da se sprema dok je zec još u šumi. Kako kanite postići većinu u parlamentu?

Odgovor:

Prudski sporazum je proces.

Dogovorili smo rješenje pravnog statusa distrikta Brčkog. Narednih dana taj će projekt u parlamentarnu proceduru, i mislim da za njega imamo podršku dvije trećine poslanika. Osim SDA, HDZ-a BiH i SNSD-a, podršku amandmanu najavili su SDP BiH, HDZ 1990. i neke manje stranke. Ostala je još samo Stranka za BiH. Uspijemo li, bit će to prvi put od Dayton da se Ustav BiH mijenja dogovorom.

NEODRŽIVO STANJE

Pitanje:

Najveći interes u prudskome procesu izazvao je dogovor o podjeli BiH na četiri regije. Vodi li to podjeli BiH?

Odgovor:

Ne. Cilj ustavnih reformi integracija je BiH i drukčija teritorijalna organizacija. Sadašnje je stanje neodrživo. Ono vodi u podjelu. Četiri regije bile bi osnovane na gospodarskim, prometnim, povijesnim i zemljopisnim kriterijima. Sjedišta bi im bila u Tuzli, Banja Luci, Sarajevu i Mostaru.

Pitanje:

Hoće li granice regija prelaziti granice entiteta i hoće li ih zamijeniti?

Odgovor:

Svakako bi ih zamijenile. Kamo će se prostirati, nije dogovoreno. Dragan Čović i ja držimo da te regije treba ucrtati na cijeli teritorij BiH, ne uvažavajući pritom ni entitetske ni kantonalne granice. Koliko će političari iz RS biti spremni na to, vidjet ćemo.

Pitanje:

Što ako budu, kao što nisu?

Odgovor:

Treba se potruditi da se ta spremnost pokaže. Treba se potruditi da počnemo načinjati sadašnju teritorijalnu organizaciju, jer su njezine granice ratne, one su posljedica sukoba. Učinit ćemo to već i ustavnim amandmanom na distrikt Brčko. Možda riješimo i status Sarajeva, koje se ubuduće ne bi više prostiralo na području današnje sarajevske županije, nego na deset prijeratnih općina i u oba entiteta. O tome smo razgovarali, ali ništa nije dogovoreno.

No uspjeli dogovoriti regije ili ne, to nas ne smije obeshrabriti da razgovaramo o drugim pitanjima ustavne reforme. Prije svega o usklađivanju ustava s Europskom konvencijom o ljudskim pravima i slobodama, uklanjanju diskriminativnih odredbi prema nacionalnim manjinama te Bošnjacima i Hrvatima u RS i Srbima u Federaciji BiH. Prema sadašnjim us-

tavnim rješenjima, ako nisi Srbin, Hrvat ili Bošnjak, ne možeš biti ni na jednoj državnoj dužnosti.

Srbi iz Federacije, a Bošnjaci i Hrvati iz RS ne mogu biti članovi Predsjedništva BiH. Treba prerađivati dio ustava oko nadležnosti vlasti, što je nadležnost države, što srednje, a što lokalne razine vlasti. Prema sadašnjem ustroju, EU treba pregovarati i s državom i s entitetima i s kantonima, što otežava proces europske integracije BiH. Treba razgovarati i o efikasnijim institucijama, pa bi, primjerice, BiH umjesto predsjedništva mogla imati predsjednika, veći i učinkovitiji parlament, a umjesto Vijeća ministara, premijera i vladu s više ministarstava. Treba razgovarati i o uklanjanju blokada kao što su entitetsko i etničko glasanje. Tu će biti problema, ali i u tu možemo napredovati.

KORAK PO KORAK

Pitanje:

Ako vas dobro razumijem, zagovarate metodu korak po korak, pitanje po pitanje, od lakšeg ka težem?

Odgovor:

Jedina realna politika u BiH politika je korak po korak, politika dogovora i kompromisa, i to ne uvijek savršenih. Valja postizati kompromise koji su mogući u ovom trenutku, a teže ostavljati za kasnije. Jer, politika „sve ili ništa“ u pravilu dovodi do „ništa“. Pokazalo se to nakon rušenja tzv. travanjskog paketa ustavnih promjena prije dvije godine: oni koji su ga srušili, nisu ponudili ništa bolje. Štoviše, situacija se poslije toga uvelike pogoršala. Milorada Dodiga stvorili su oni koji su srušili travanjski paket.

Sulejman Tihić

Pitanje:

Mislite li onda da bi se o teritorijalnom preustroju trebalo razgovarati na kraju pregovora?

Odgovor:

Ustavnu reformu u Prudu smo definirali prema poglavljima: uskladiti ustav s Europskom konvencijom o ljudskim pravima i slobodama, nadležnosti, učinkovitije institucije te teritorijalna organizacija. To se može samo u fazama. U prvoj bismo trebali usklađivati ustav s europskom konvencijom, jer je to jedan od postprijemnih uvjeta za članstvo BiH u Vijeću Europe. Također, u prvoj fazi treba raditi amandmane o izborima, kako bismo 2010. izbore mogli održati prema novome izbornom zakonodavstvu.

Ostala pitanja treba ostaviti za sljedeće faze, ovisno o postojećim uvjetima za pregovore. Jer, vidjeli ste i sami: samo plasiranje ideje o regijama pokazalo je koliko javnost i u RS i u federaciji nije spremna za kompromis. Kada bi članovima predsjedništva

moje stranke, SDA, dali da nacrtaju kartu s četiri regije u BiH, vjerujem da bismo od dvadeset članova dobili dvadeset karata. Nije onda čudno ako se razlikujemo Dodik, Čović i ja.

HRVATI SE OSJEĆAJU UGROŽENI

Pitanje:

Što Hrvati dobivaju prudskim procesom? Njihov je položaj u BiH iznimno kompliciran: najmanji konstitutivni narod s ratnim opterećenjem, razapet između Hrvatske i BiH, i nezadovoljan vlastitim strukturalnim položajem u BiH. Kardinal Vinko Puljić ovih je dana u Americi izjavio da jer posljednje dvije godine Sarajevo napustilo petsto katoličkih obitelji.

Odgovor:

U sadašnjoj organizaciji BiH Hrvati se osjećaju ugroženi. U RS gotovo i ne postoje, u federaciji su Bošnjaci izrazita dvotrećinska većina. Dvoentitetsko uređenje njima nikako ne odgovara, a me-

hanizmi ustavne zaštite u federaciji štite ih samo djelomice. Najbolje im odgovaraju mehanizmi zaštite na državnoj razini, jer je tu osiguran paritet i konsenzus. Ali moramo reći i da ondje gdje su Hrvati većina – Čapljina, Stolac i neka druga mjesta – nema prava za druge. Ni u jednom javnom poduzeću ne može raditi ni jedan Bošnjak, nijedan Srbin.

Ja razumijem njihovu poziciju i smatram da je dvoentitetsko uređenje glavna prepreka da se ti problemi riješe. Sadašnja ustavna pozicija najmanje odgovara Hrvatima. Oni su u demografski najtežoj situaciji, i zbog rata ali i zbog povoljnije alternative koju imaju u Hrvatskoj. Pogodnosti koje imaju kao državljani Hrvatske utječu na njihovo odlazak iz BiH. Ne treba stvari promatrati jednostrano: ne tvrdim da netolerancije i izgreda nema, ali oni nisu jedini razlog da Hrvati napuštaju BiH. Jednom riječju, Hrvati imaju alternativu.

CEH ISPOSTAVITI HRVATSKIM LIDERIMA

Faruk Vele, „Dnevni Avaz“, Sarajevo

Upravo na podacima koje danas iznosi kardinal Puljić ogleđa se sva tragičnost fantomske "Herceg-Bosne", koju su platili Hrvati Posavine i srednje Bosne...

Gostujući u OBN-ovoj emisiji "Telering", nadbiskup vrhbosanski kardinal Vinko Puljić upozorio je na činjenicu da mu je tokom posjete SAD "veoma zasmetalo" što u Ambasadi BiH u Vašingtonu nema nijednog Hrvata, kao i da predstavnici

američke administracije nemaju podatke o izbjeglim pripadnicima tog naroda.

Nešto ranije, tokom tog boravka u američkoj prijestolnici, kardinal Puljić iznio

je niz zastrašujućih podataka poput onoga da je iz Sarajeva tokom posljednje dvije godine otišlo 500 katoličkih porodica, o iseljavanju Hrvata iz BiH, teškom položaju Hrvata u RS...

Bez sumnje, sramna je činjenica da Hrvati nemaju svog predstavnika u Ambasadi naše zemlje u najjačoj svjetskoj velesili te da isključivu odgovornost za to snose ministar vanjskih poslova Sven Alkalaj i njegova zamjenica Ana Trišić-Babić. Iskrene bh. patriote trebaju biti zabrinute i signalima o iseljavanju Hrvata.

Međutim, nije li sve ovo prilika

Posavine ima i bit će je!

da poglavar Katoličke crkve u BiH iskrenije sagleda svu pogubnost hrvatske politike u BiH u posljednjih deceniju i po te da ceh za bolne činjenice napokon ispostavi liderima hrvatskog naroda, koje je često podržavala i sama Crkva.

Upravo na podacima koje danas iznosi kardinal Puljić ogleda se sva tragičnost fantomske "Herceg-Bosne", koju su platili Hrvati Posavine i srednje Bosne. Secesionistička politika Franje Tuđmana, zločinački pothvati u stvaranju hercegbosanske paradržave, etnička cen-

tralizacija i projicirana "humana preseljenja", devalviranje osjećaja pripadnosti ovoj zemlji i smišljeno višegodišnje upućivanje bosanskih Hrvata prema matici u Hrvatskoj, za rezultat su imali njihovo iseljavanje u Hercegovinu ili često u Hrvatsku.

OBAMA RAZUMIJE VRSTU SEGREGACIJE KOJU SU ISKUSILI BOŠNJACI

Hina, Zagreb, 15.2.2008.

Bošnjački član predsjedništva Bosne i Hercegovine Haris Silajdžić pozvao je u intervjuu agenciji Bloomberg objavljenom u subotu američkog predsjednika Baracka Obamu da vrati američki utjecaj i iskustvo u BiH, kako bi prekinuo postojeći zastoj u toj zemlji.

„Obamina administracija ima utjecaj i vrijednosti potrebne da ispravi slabosti i kršenja Daytonskog mirovnog sporazuma kojim je pod američkim pokroviteljstvom završen rat u BiH 1992-95.“, rekao je Silajdžić.

„Obama vjerojatno razumije tu vrstu segregacije, etničkog čišćenja i kršenja ljudskih prava koje su iskusili Bošnjaci, a suprug državne tajnice Hillary Clinton pomogao je da se završi rat“, dodao je Silajdžić u intervjuu agenciji Bloomberg.

„To se može popraviti ako se vlada SAD-a ponovno angažira kako bi zaštitila svoje političko ulaganje i pomogla Europljanima i svima nama da učinimo ono što treba“, na-

glasio je Silajdžić i pojasnio kako je u interesu SAD-a da ima stabilnu, normalnu demokraciju u BiH.

Haris Silajdžić

Daytonski sporazum po njegovim je riječima „nepravedan“ i nikada nije provedena intencija da se u BiH obnovi multietničko društvo kakvo je postojalo prije rata.

„Tako da je ono što imamo, legalizacija etničkog čišćenja i genocida“, zaključio je Silajdžić. U Obaminoj su administraciji, po njegovim riječima, dužnosnici koji su radili i za predsjednika Billa Clintona i upoznati su s pitanjima u BiH.

On je sugerirao kako bi posebni

izaslanik SAD-a ili izaslanstvo za Zapadni Balkan, moglo imati energiju ili utjecaj potreban da se BiH politički i ekonomski pokrene naprijed. Politički zastoj je i opterećenje gospodarstvu u BiH, rekao je Silajdžić, ističući primjer da je američki General Electric „zainteresiran za projekt velike hidrocentrale snage 700 megavata“, jer u BiH vodene energije ima u izobilju.

„Vodeću ulogu u sklapanju Daytonskog mirovnog sporazuma za BiH 1995. imao je Richard Holbrooke koji je sada postao posebni izaslanik Baracka Obame za Afganistan i Pakistan, prioritete nove administracije. Ključna uloga koju je Holbrooke dobio u Obaminoj administraciji pruža nadu da će SAD biti aktivnije angažiran u problemima BiH-a“, kazao je Silajdžić za vikend izdanje The Wall Street Journala.

Naveo je kako su u američkoj administraciji sada ljudi koji poznaju Bosnu i Hercegovinu.

JEDNO MOGUĆE RJEŠENJE ZA USTAVNU KRIZU U BIH

Ibran Mustafić, autor knjige "Planirani kaos", Srebrenica

Na pitanje da li ima rješenje za političku krizu u kojoj se našla BiH i njeni građani, odgovor je: "DA, naravno da ima." Za BiH postoji rješenje koje se zove Republika BiH i to je jedino rješenje. Drugih rješenja nema.

Nakon agresije na Republiku BiH 1992-ge i nezapamćenog genocida na većem dijelu njene teritorije, uslijedio je genocid u Srebrenici u julu 1995-te kao ključni korak prema definitivnoj teritorijalnoj podjeli BiH.

Nakon izlaska sa višemjesečnog ropstva 21. aprila 1996-te, saznao

sam da je BiH podijeljena država i da je u Daytonu legaliziran genocid na cijelom prostoru BiH.

Istina, legalizacija genocidnog dijela kojeg sada nazivaju Federacija BiH dogodila se 1994-te godine takozvanim Vašingtonskim dogovorom, čime je automatski srpskoj agresorskoj strani otvoreno

stavljeno do znanja da njihova borba nije uzaludna i da će doći trenutak za legalizaciju genocida na kompletom prostoru Republike BiH.

Svi daytonski bosanskohercegovački političari, bilo oni koji su podržavali tzv. aprilski paket ustavnih promjena ili oni koji su bili protiv; svi političari koji su učestvovali na dogovorima u Prudu ili

Ibran Mustafić i kardinal Vinko Puljić

oni koji su bili izričito protiv, zakleli su se na genocidni Daytonski ustav da će čuvati genocidom uspostavljene granice podjeljene države BiH.

Da su tzv. Probosanske političke partije i njihovi lideri zaista probosanski, javno bi bili zagovornici ukidanja prve legalizovane genocidne tvorevine koja se zove Federacija BiH, a njenim ukidanjem automatski bi pravno prestala da postoji tzv. Republika Srpska.

Dok se lideri Republike Slovenije i Republike Hrvatske spore oko nekoliko kvadratnih metara teritorije jer znaju da je narušavanje državnog suvereniteta veleizdaja neovisno da li se radi o površini kućnog placa ili o polovini državne teritorije, daytonski bosanskohercegovački političari čine sve da legalizuju genocidom podijeljenu

državu BiH.

Postavlja se pitanje šta i kako dalje? Da li ima rješenje za političku krizu u kojoj se nasla BiH i njeni građani? Naravno da ima. Za BiH postoji samo jedno rješenje koje se zove Republika BiH.

Razumljivo, mnogi će se složiti, ali će pitati kako implementirati to jedino rješenje?

Veoma lahko i jednostavno, jer je to jedino rješenje na koje bosanskohercegovački narod polaže i ima pravo na osnovu internacionalnih zakona i presude internacionalnog suda pravde o genocidu.

Koje prve korake napraviti na reintegraciji Republike BiH? Prvi korak koji je neophodno učiniti je ukidanje Federacije BiH, proglašenje njene teritorije oslobođenom teritorijom Republike BiH i organizacija vlasti, kako na oslobođenim teritorijama tako

i na okupiranim teritorijama pod kontrolom tzv. Republike Srpske. Odmah po ukidanju Federacije BiH kao genocidne tvorevine i proglašenja Republike BiH, otvoriti pregovore na reintegraciji preostalog njenog najgenocidnijeg dijela kojeg sada nazivaju Republika Srpska.

Naravno da će mnogi postaviti pitanje kako reintegrirati tu genocidnu tvorevinu, jer je uvijek glavni izgovor naših političkih izdajnika kako Srbi ne žele Republiku BiH?

Političari koji se služe izgovorom kako Srbi ne žele Republiku BiH očito žele i bore se za legalizaciju genocidne Republike Srpske.

Postavlja se pitanje kakve bi bile šanse za opstanak genocidne Republike Srpske nakon proglašenja Republike BiH? Odgovor je: NIKA-

KVE. Nakon reuspostave Republike BiH na teritoriju koji sada nosi naziv tzv. Federacija BiH, Republika Srpska bi bila ono što i jeste, genocidna tvorevina, koja nema nikakav legalitet niti legitimitet u bilo kojoj internacionalnoj organizaciji, niti bilo kojoj državi na svijetu, pa čak niti u Srbiji. Takva genocidna tvorevina je osuđena na nestanak. Jedini legalitet kojeg genocidna Republika Srpska ima danas je u samom činu postojanja genocidne Federacije BiH.

Na kraju krajeva, svaka država ima pravo na reintegraciju svoje teritorije svim raspoloživim sredstvima, a treba znati da danas ne postoji nikakva mogućnost za mijesanje susjednih država u unutarnje stvari BiH.

Naravno, za reuspostavu Republike BiH treba imati političku garnituru državotvornih političara koji su još uvijek pod zakletvom Republici BiH i njenom Ustavu, a političari koji su jednom prisegnuli na genocidni Daytonski Ustav, koji još uvijek obnašaju najveće funkcije u genocidnim institucijama daytonske BiH, moraju otići na historijsko smetlište.

Genocidno Daytonsko uređenje BiH je kao mućak. Iz mućka se nikada nije izlegao novi život, to će reći genocidne institucije Daytonke BiH ne mogu transformisati same sebe u institucije normalne države BiH u kojoj će biti otklonjeni politički rezultati genocida. Ne može se očekivati od daytonskih političara u BiH da ukinu državu kojoj su se zakleli na vjernost i koja im obezbjeđuje za uzvrat ogromnu vlast i privilegije. Ako građani države BiH žele da uspostave normalnu državu moraju sami uzeti stvar države u svoje ruke, i ne čekajući da to bilo ko drugi uradi za njih izbore se za svoju Republiku BiH.

NASJEKIRALI SMO NEKE LJUDE IZ SILAJDŽIĆEVE STRANKE

dr. Muhamed Borogovac, Sarajevo

Javio nam se čovjek kojeg poznajemo kao bliskog saradnika visokih lidera stranke za BiH. Ponovio nam je staru Silajdžićevu priču kako o Bosni i Hercegovini odlučuju neki važni ljudi u svijetu, neki Amerikanci, a ne naši političari. Očigledno, nasjekiralo ih je u SBiH naše pisanje o stvarnom značaju "miješanja" Amerike u unutrašnje stvari BiH. (Ime čovjeka ne navodimo jer je on u jednoj ranijoj prepisci kazao da ne želi da se njegovo ime pojavljuje. Ako je promjenio mišljenje, ja rado ćemo objaviti o kome se radi u slijedećem Glasniku.)

Sven Rustempašić, dipl. ing.

Namjera lidera Stranke za BiH je da i dalje narod Bosne i Hercegovine drže u zabludi da neko drugi, a ne BH političari, odlučuju o Bosni i Hercegovini. Silajdžić i kompanija na taj način eksploatišu feudalni pogled na svijet koji je još uvijek ukorijenjen kod sociološki neobrazovanog naroda u BiH. U tom modelu svijeta postoje neki važni narodi i neki važni ljudi koji odlučuju po svom nahođenju o sudbinama država i naroda, ne osvrćući se na "pravila igre", tj. na internacionalno pravo i povelju UN.

Izdajnicima je od vitalnog interesa da održavaju Bošnjake u toj zabludi jer onda oni lako nalaze opravdanja za svoje učešće u podjeli države. U toj slici svijeta, da bi opravdali svoju izdaju, dovoljno je da rutinsku podršku stranih diplomata dogovaranju BH političara predstave kao ODLUKU svijeta da se podijeli BiH, u konkretnom slučaju da se provede Prud.

Kada Bošnjaci shvate da prema Povelji UN niko nema pravo miješati se u naše unutrašnje stvari, tj. "pritiskati" nas da izglasavamo zakone suprotne našem interesu, onda će izdajnicima biti vezane ruke, neće imati više mehanizama varanja naroda. (To je već sada u velikoj mjeri slučaj.)

I pored više puta ponovljenog traženja da mi gospodin iz SBiH kaže kako ih konkretno Američki ambasador English tjera da podrže Prud, on nije bio u stanju ukazati na bilo šta drugo nego na rutinsku podršku Američkog ambasadora dogovaranju domaćih političara, a koju su strani ambasadori obavezni pružati baš zato što se nemaju pravo miješati u unutrašnju politiku države domaćina, osim pomažući domaćim vlastima.

Slijede citati iz pisama gospodina iz SBiH:

"Kad već pišete o američkoj poziciji u odnosu na Bosnu i njen integritet, te na Prudski sporazum, trebalo bi da imate u vidu da američki ambasador Charles English u bh. medijima bezrezervno podržava Prudski sporazum, te da Tihića promovira u 'jedinog istinskog državnika' (kao što je izjavio u svom polusatnom intervjuu na Federalnoj TV). Ova javna podrška Prudskom sporazumu

došla je upravo u trenutku kada je spor između Tihića i Dodika u tumačenju onoga što su potpisali u vezi državne imovine zaprijetio da sruši čitav sporazum, te je na taj način English najdirektnije pozvao ovu dvojicu da se drže vlastitog dogovora i rekao da američka vlada u potpunosti stoji iza onog što je tom prilikom dogovoreno, kao što je u potpunosti stajala i iza tzv. Aprilskog paketa. Možda neko sumnja da ono što američki diplomati govore u bh. medijima nije stvarna politika SAD, ali mi nemamo nikakvih drugih signala u vezi s američkom politikom prema BiH izuzev ovih koje šalju američki diplomati u Sarajevu. Bilo bi jednostavno kada bismo za sve mogli okriviti domaće igrače, ali od 1990. iza njih aktivno stoje upravo oni strani, koji inače vole da se predstavljaju kao prijatelji ove zemlje.

Nemam namjeru da vam dalje objašnjavam, kad mislite da uvijek sve znate. Naročito da nešto znate o američkoj politici u Bosni, koju posmatrate isključivo iz svoje podaničke perspektive. Ja, za razliku od vas, govorim iz perspektive nekoga ko je najdirektnije učestvovao u rušenju tzv. Aprilskog paketa, i osjetio sam na svojoj koži koliko su nam Amerikanci "dobra" učinili sa tim paketom koji je donio i silom nametnuo Donald Hayes, kao i sa ovim Prudskim, koji najotvorenije nameće Charles English. No, vama je prilično komforno identificirati anti-bosanske snage u Bosni (pri čemu ih, u načelu, pravilno identificirate), ali nikako da se usudite takve snage identificirati u američkim ili britanskim vanjskopolitičkim krugovima."

KOMENTAR: Kako je to Hayes "nametnuo" aprilske amandmane kada oni nisu ni usvojeni? Da li su Amerikanci nešto uradili oni ma koji su glasali protiv? U stvari, jedino je Mehmed Žilić bio ozbiljno kažnjen, ali ne od Amerikanaca, nego od Tihica istjerivanjem iz SDA, pa onda od Silajdžića, koji ga je prihvatio u SBiH, ali ga nije stavio na listu za Republičku skupštinu, mada bi Žilić sigurno donio još jedno mjesto Stranci za BiH zahvaljujući svojoj

popularnosti poslije rušenja aprilskih amandmana.

Čak i iz ovoga što je ovdje navedeno jasno je da English ne pritišće Bošnjake da pristanu na kapitulaciju, jer Američka podrška Tihicu u trenutku kada je "zapelo" je mogla poslužiti Tihicu da istraje na "četiri multietničke regije", kako je on tada Prud predstavljao Bošnjacima, ali je Tihic odavno pristao na netaknutu "multietničku" RS, kako se

pokazalo u kasnijim dogovorima. Tihic se ne osvrće na otpor naroda i stranke, i ne stidi se što je totalni nekarakter, lažov, izdajnik, šta mu sve narod ne govori ovih dana.

Gornji citati najbolje dokazuju kako nam Stranka za BiH nastoji običnu ambasadorsku kurtoaznu podršku dogovaranju BH političara prodati kao "pritiske svijeta" da se podijeli Bosna i Hercegovina.

DA LI SU NAVODNE ZAVJERE IZVANA RAZLOG DA UNIŠTIMO DOMOVINU?

dr. Vahid Sendijarević,
Sarajevo

Zavjere i agresije iz vana su datost, konstanta, kao sila teže, kao što su prirodni zakoni; ne možemo ih mijenjati. Nema nacije koja nema neprijatelje iz vana. Zavjere i pritisci iz vana su izvan kontrole nacije protiv koje su uperene, ali odnos nacije i odnos lidera nacije prema zavjerama iz vana jeste odgovornost onih protiv koga su zavjere usmjerene. Ponekad se nacije oružjem bore protiv zavjera i pritisaka iz vana.

Ako je Lagumdžiji, Tihicu i Silajdžiću država Bosna i Hercegovina na prvom mjestu, zašto ne izvedu narod na demonstracije ispred svih ambasada u Sarajevu čiji diplomati vrše "pritisak" da se legalizuje genocidna podjela BiH, umjesto što koriste "pritiske" iz vana kao izgovor za izdaju domovine.

Zavjere i pritisci iz vana se ne mogu koristiti kao izgovor da oni koji su se zakleli da će čuva-

ti ustav i granice nacije izdaju ustav i granice nacije. Sama premisa da je zavjera i pritisak iz vana dovoljan izgovor da se izda ustav i granice nacije je smrtonosna za naciju i njene građane. Narod koji pristaje da mu se ustav i granice mijenjaju pod pritiskom iz vana nije vrijedan da ima državu.

Što se tiče tvrdnji gospodina iz SBiH da je pogled NKRBIH na situaciju iz "podaničke perspektive", nameće se jedno pitanje: kako to da smo "podanici" mi koji govorimo da ne treba slušati američke političare, jer, tvrdimo, oni nemaju pravo da se mijenjaju u unutrašnje stvari naše domovine, dok s druge strane Haris Silajdžić se ubi da nam dokaže da se mora slušati šta Amerikanci kažu, pa čak i ako ti kažu da ukineš državu.

VELIKE TAJNE UKLETE ZGRADE (2)

Hrvoje Petrić, Zagreb

"*Jutarnji list*", 14.2.2009. - In Memoriam Josipu Vrhovcu:

"Voljenom Josipu Vrhovcu, našem trajnom uzoru i nadahnuću, njegovi Olga, Sanja, Nika, Mia i Fedor."

Fedor Vučemilović je Vrhovčev zet. Vučemilovićev otac Nikola bio je partizan. Za komuniste nema zime, Vučemilović ima adresu Ksaver 75.

TRI ŠESTICE I DVA POPA (18)

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Još se niti dojmovi nisu slegli nakon čitanja teksta prošlog nastavka feljtona, slijedi akcija državnih tijela u suzbijanju kriminala, počinjenih od ljudi iz struktura naše države. Jasno, Napredni je turopoljac nakon dokaza kako je počinitelj kaznenih djela za koja počinjenja ga putem ODO-a Zagreb tereti moja malenkost, a za koje mu sud može odrezati kaznu i do 10 (slovima: deset) godina zatvora, morao odreagirati.

Ivan Šuker

Javnosti je upriličena USKOK-DORH-ova jednočinka u kojoj su uloge ponijeli, gle čuda, činovnici ministarstva financija RH, umreženi sa svojim kolegama kriminalcima iz drugih institucija RH. Samo vam IVAN ŠUKER može dočarati što upravo proživljava nakon javnog "otkrića" kako se zapravo radi o notornom kriminalcu tzv. ministru.

Prisjetimo se "gusjenice" koju je sačinjavala zagrebačka zločinačka organizacija, a čije je svojedobno policijsko sprovođenje TV prenosila u naše domove. Na

žalost, usamljen sam u tome jer NITKO ZA SADA NE MOŽE SVOJ POGLED JASNO I GLASNO UPRTI NITI U BLISKU BUDUĆNOST.

A tamo se lijepo vidi kako će kolutiće sljedeće zločinačke gusjenice sačinjavati i likovi poput Naprednog turopoljca. Prisjetimo li se OLIIJA iz ZG zločinačke organizacije, koji je sačinjavao spomenutu gusjenicu. Poglavitito njegove trbušine koja se vukla "po podu".

Zamislite si kakva će pak to biti zločinačka gusjenica, čiji će "kolutići" u obliku ŠUKEROVIH ili pak ĐAPIĆEVIH DROBINA brisati "patos"?! IVAN ŠUKER nam upravo "dokazuje" raskošni talent i način na koji "radi", kada ga obuzme PANIKA. Pritisnut

razni sumnjivci i u slučaju HYPO BANKE oštetili državu za nekoliko desetaka milijuna eura, koje sada država odnosno mi građani moramo vraćati HYPO BANCI. I u toj "operaciji" devastacije naše zemlje, svi vuci i ovce ostali su na broju, jer NITKO zbog štetnog djelovanja nadležnih nije snosio odgovornost.

Kako bi nam sada dobro došlo onih pedesetak milijuna eura koje je tada "netko nemaran" profučkao?!

Kao informaciju Vam dajem na znanje, kako je i HYPO BANKA dokazani dio kriminalnog miljea.

11 - 13 November 2008

Abu Dhabi National Exhibition Centre

vlastitom kompromitiranošću "brine" se za sitne lopove a kapitalce ostavlja na slobodi.

Naime država će se po koji zna puta zadužiti, 750 milijuna eura, kako bi mogla servisirati svoje obveze. Znamo kako su razno-

Promjenom-čišćenjem političke scene ove zemlje, otvorilo bi se pitanje motiva nevjerodostojnosti-laganja predstavnika te banke u MOJEM SLUČAJU. Sklon sam vjerovati kako bi nakon toga čelnici te banke bili sretni da stignu pobjeći, ne u BOSNU, već u AUSTRIJU, samo da izbjegnu sankcije zbog počinjenja kriminala...

Jasno je zašto je i takvoj banci u interesu da ovom državom gmiže gusjenica, čije kolutiće čine i trbušine i mozgovlja "ministra" financija RH IVANA ŠUKERA.

SANADER I HDZ-e SMISLILI SU PAKLENI PLAN KAKO KROZ "TRULI MIROVINSKI STUP" UZETI NOVAC OD 1,200.000 UMIROVLJENIKA

Branko Stojković, Bjelovar

Vlast je nesposobna stvoriti novac, tj. pokrenuti proizvodnju i izvoz. Jedino što ona radi je otimati od naroda i zaduživati ga na sve strane. Premijer Ivo Sanader (HDZ) je priznao da je 2. mirovinski stup promašen slučaj. No, u emisiji TV-a "Otvoreno" na HRT-u prvog programa (12.02.2009.) ministar financija Ivan Šuker je kazao da: iako se je 2. stup pokazao da nije dobar on neće biti uklonjen. Danima Vlada RH, ne može riješiti ovaj problem, koji je temelj mirovinskog sustava, to je očito da "truli stupovi popuštaju". Neki brane da 2. stup nije promašaj. U Večernjem listu od 13.02.2009., na stranici 2 i 3 piše: „Drugi stup nije promašaj, on je osobna imovina članova koji će uz nužno povećati stope doprinosa i biti jedini siguran temelj primanja mirovina u budućnosti“. Reakcija je bila Udruge mirovinskih fondova na Vladi otvorene rasprave o 2. mirovinskom stupu i mogućnosti osiguranika i njihove imovine pod okriljem države. Između ostalog je kazao i Andreas Horvai voditelj Udruge Svjetske banke u Zagrebu – da se Vlada treba suzdržati od naglih promjena. Pitam: Tko u tome svemu laže?

Tko obmanjuje građane s takvom "kurtizanskom" politikom? Samo da podsjetim da je 1991. godine u HZZO-u bilo 400.000 umirovljenika, a od onda do danas je narasla ta brojka na 1,200.000 umirovljenika. Ima li se o čemu više govoriti. Hrvatska ima oko 4,5 milijuna stanovnika i visoku stopu nezaposlenosti. Kako riješiti na ovakav način ovaj problem, isto tako od nepovoljnih izračuna, tj. crnih statistika. Znamo svi da je HZZO do temelja opljačkan i osiromašen svih ovih prošlih godina. U medijima slušamo i gledamo na TV-u kako licemjeri licitiraju s de-

magoškim izjavama, koje su vrlo štetne za ovo ionako bijedno društvo. Javljaju se razni stručnjaci, kao na primjer Danijel Nestić koji kaže: „Ne slažem se s ocjenama da je 2. stup promašaj“. Eto sve to slušajući i gledajući – neki žive u neznanju, neki lažu, a neki koji govore istinu njima se ne vjeruje. Očito je da neki narod nije lišen takvih svakodnevnih rasprava, koje mediji nameću, ali zna se zašto, jer sva ta obmana očito

ljudima odgovara.

Valjda i masi to odgovara i paše - kad šute kao zaliveni "smrdljivom pljuvačkom" i bespotrebnom nuždom urina i fekalija. Sramotno je, da građani sad trebaju izdvajati novac za svoju mirovinu, koju možda neće nikada vidjeti, odnosno uživati. Ova grešnička vlast kada siđe dolje, i kada dođe druga – oni će kazati građanima koji su izdvajali svoj novac – pa što vi hoćete, nismo mi vama ništa obećali. Pitajte one što su bili prije nas. Tako će se ubuduće ostvarivati prava građana, ..., koji sad ne znaju za što izdvajaju novac. Pošto je prošla i tko zna koja sjednica Ekonomskog vijeća što ju je Vlada oformila, mi se nismo maknuli s mrtve točke i ništa se novo nije desilo. Za neke je kriza velika prilika, a za neke je kriza propast. Gledam dok ministar hrvatskog gospodarstva Damir Polančec o vrlo bitnim pitanjima šuti, odnosno od razvoja gospodarstva nema ni "G". Ovih dana mnogi radnici su iz-

gubili svoje radno mjesto, navodno po nekoj statistici treba ove godine ostati bez posla 50.000 ljudi u Hrvatskoj. Članovi Vlade se uvijek smješkaju na sastancima koda sve najbolje štima. To je ruganje građanima – koje predstavljaju, ali očito građani mirno sve to gledaju.

Ispada kao da se oni trude da situacija bude još gora, a ne da pospješuju život građana. Predsjednik Stjepan Mesić umjesto da odgovori kao šef države, na taj način da uvede red, rad i odgovornost, ..., on se zabavlja i ruga: "Dajem traktor onome tko u dućanu nađe hrvatski češnjak." Dok Mesić tjera "šegu" i uveseljava siromašni puk, građani kraj povišice kućnih režija, dobivaju račune za grijanje i to 100 posto uvećane.

Aktualni političari stalno poručuju građanima da nam je potrebna štednja, ili bolje rečeno da trebamo zategnuti svoje kaiševe. Stvarno u tome svemu j..e lud zbunjenoga. Kakav je ovo narod? Tvrde kičme, kojemu ništa ne smeta. Mi smo u recesiji, a oni kažu da nam donose nove antirecesijske mjere i nove reforme. Tko je sve to s..nje napravio?

Kao što sam rekao: Oni hoće da sve propadne i još više – a što onda vi za njih glasate? Jeste li bedasti? Svaku večer na TV-u gledamo iste ljude, koji se nude kao sol zemlji, nude se kao alternativa, oni i dalje nude rješenja i daju putokaze, ..., a u biti su vas oni opljačkali, prevarili, i gurnuli u propast... Koji je sve to apsurd? Hrvatski narod je bolestan od "političke histerije", koja je stvorila politiku ništavila. Sve je teža ekonomska i gospodarska situacija, a političari prave viceve i komotno se ponašaju samo zahvaljujući vama. Oni su postali Bogom dani, jer su sami sebe izabrali. A vi glasajte opet za njih na izborima, pa dalje stenjite i kukajte.

"ČUVARI BAŠTINE DOMOVINSKOG RATA"

PRIJEDLOG NACRTA PROGRAMA

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Tko je bio najvjerniji branitelj slobode savjesti u Hrvatskoj? Kome se danas čovjek može obratiti za ispravno mišljenje o sve napasnijimnarsrtajima na ideju hrvatske države i tekovina Domovinskog rata?

'Glas koncila' je ponovno postao ono što su u Bakarićevo vrijeme govorili razni Tomci i Romci - 'jedino opoziciono glasilo u Hrvatskoj'. A ta 'opozicija' je bila sve ono što nije bilo učlanjeno u SKH – hrvatski narod - narod koji je 19.15.1991 glasao listom za - hrvatsku državnu nezavisnost. Tko danas, osim crkvenih otaca može govoriti u ime tako izražene i dokazane volje hrvatske nacije?

Mislim da Crkva mora živjeti u svom narodu kao duša u tijelu i - nastojati da tijelo bude, bar duševno, što zdravije. No, o briga o univerzalnosti građanstva, i vjernika i inovjernika, traži dostojno predstavništvo koje ne će narod zavađati i stranački zavoditi, nego li po zdravu razumu - predvoditi!

No, krajnje je vrijeme da se nađe desetak-petnaest vrlo poznatih, neporočnih i sposobnih ljudi u Hrvatskoj, da najave preko tiska Osnivački Sabor pokreta na reprezentativnom mjestu u hrvatskom Glavnom gradu Zagrebu.

Za Počasnim stolom Osnivačke sjednice trebali bi sjediti, zajedno s ostalima:

Mile Dedaković – Jastrebo, Branko Borković - Mali Jastrebo, Vesna Bošnjak, Biskup Jezerinac, Davor Aras, Marko Veselica, Joja Ricov, Joško Jelavić, Istaknuti Istranin, Tomislav Dragun, Ivan Miklenić i drugi znameniti ljudi iz sredstava za javno obavještava-

nje.

Nakon pozdravnog govora Domovini i odavanja počasti palim borcima Domovinskog rata, invalidima i drugim junacima Domovinskog rata te govora budućeg Maršala Hrvatske Mile Dedakovića i drugih govornika predviđenih po Osnivačkom programu, uslijedilo bi čitanje.

PROGLAS osnutka bratovštine

"ČUVARI BAŠTINE DOMOVINSKOG RATA"

To bi trebao biti svenarodni pokret a ne stranka - pokret koji bi u svom programu afirmirao samo pozitivne i konkretne nastupe da Hrvatska izgrlja iz 'poviestne (neo)zbiljnosti u slijedećem smislu:

Tim aktom, u reprezentativnoj dvorani pred TV kamere i novinstvom uopće, nacija bi trebala vidjeti tko vodi "Bratovštinu čuvara Domovinskog rata", i kakav imaju program ponuditi narodu da im pristupi što veći broj ljudi i da narod glasa za njihova kandidata na idućim Predsjedničkim izborima.

PROGRAM (Sažetak):

Borba za čast i dostojanstvo hrvatske nacije

Borba za istinu o našoj povijest bez ideoloških natruha

Borba za ljubav malog čovjeka koji je izvor svih velikih ljudi u naciji

Borba za nedjeljivost sudbine svih građana Hrvatske

Borba za savršenu jednakost među svim građanima države Hrvatske

Borba za nedjeljivost sudbine domovinske i iseljene Hrvatske

Borba za pravnu državu i za - vladavinu prava u Hrvatskoj

Borba za stvaranje ugleda hrvatske nacije u svijetu i njezino dostojno mjesto među slobodnim i nezavisnim nacijama

Vrijeme je da se u bratovštinu „Čuvara baštine Domovinskog rata prijavi što više znamenitih, utjecajnih i u svijetu poznatih ljudi. Vrijeme je da se i predstavnici raznih udruga i udruženja nađu u zajedništvu stalne fronte - u obrani časti i dostojanstva, u učvršćenju temelja i struktura nezavisnosti hrvatske države!

Stvorimo gustu mrežu rodoljublja po svim krajevima i naseljima u Hrvatskoj! Tako smišljena i u slobodi savjesti osnažena bratovština može znatno utjecati i na birače prilikom raznih izvornih procedura, a osobito prilikom narednih izbora za novog Šefa Države, koji bi morao bratski miriti a ne zavađati narod. Tek tako bi naša Domovina postala ugledna zemlja u suvremenom svijetu.

PRIZEMNI I PROLAZNI MI(T)ROVINSKI STUPOVI

Divo Bašić, Dubrovnik

Thomas Edward Lawrence (kasnije prezimenom Shaw; poznatiji kao Lawrence od Arabije, 1888.-1935.) napisao je knjigu *Seven Pillars of Wisdom* ("Sedam stupova mudrosti") koja je doživjela više pretisaka. U knjizi (napisanoj između 1919. i 1926.) autor opisuje bitke I. svjetskog rata, djelovanja protiv Turaka na Srednjem Istoku, te općenito okrutnost, osvetu i ("bolničku") odvratnost (u Damasku). Lawrenceova braća Frank i Will ubijeni su na Zapadnom frontu 1915. godine.

"Mudrost je sazidala sebi kuću, i ote-sala sedam stupova" (Stari Zavjet, Mudre Izreke, 9, 1). "Tko će uzici na goru Jahvinu, tko će stajati na Svetom mjestu njegovu? ...Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!" (Stari Zavjet, Psalmi, 24, 3, 7, 9). "Alah je sedam nebesa i isto toliko zemalja stvorio". (65:12). U hadisu stoji: (637) "Sedam nebesa i sve što je na njih i među njima prema Alahovom su Kursu (pijedestalu) samo kao halka (narukvica) bačena u pustinji, a Kursi u odnosu prema Aršu, također, kao ta halka bačena u pustinji. U drugoj verziji hadisa stoji: (638) "A veličinu Alahovog Arša (prijestolja), ne može nitko osim Alaha procijeniti". Alah Uzvišeni, zatim, kaže: "...vidite ih, bez stupova podigao", tj. oni su kao što vidite, bez stupova podignuti. Poznata je menora (sedmerokraki svijećnjak) iz židovske tradicije.

Sedam prozirnih velova (pojedi-načno za svaku boju spektra) nosila je staro-egipatska božica Izida, odjevena u dugine boje letjela je nebom grčka božica Irida, kao ogrlicu dugu je nosila norveška božica Freya, višebojnim vrpčama bio je urešen rub ogrtača boga Sunca sibirskog naroda Samoje-da. Azteci započimlju jednostoljetni pohod koji će ih smjestiti u dolinu Meksika, a tradicijom se jedan od prvih dijelova puta opisuje kao "Sedam spilja" (Chicomoztoc). Brahma je (po jednoj vedskoj priči) "oblikovao Zemlju kao sedam kružnih kontinenata", pa je tako "ispod površine zemlje poniralo 7 slojeva pakla, dok se iznad uzdizalo 7

nebeskih svodova koji su završavali domom savršenih duhova".

Dioniza su Titani "rastrgali na sedam dijelova", a Tacit i Plutarh smatrali su da je Dioniz bio izvorno židovski bog. Istovjetnost Hada i Dioniza podržavao je Heraklit, dok su "eleuzinski misteriji slavili Dioniza kao spasitelja i božansko dijete". Ugri su "zamišljali nebeski potporanj kao stup sa sedam razina, odnosno ziggurat na sedam katova i Bárabudurov hram na sedam taraca". Po jednom mitu (plemena Selisha) stvoritelj je "stvorio sedam svjetova, poslagao ih jednoga iznad drugog, a zatim ih probio stablom ili stupom". Kozmička planina je bio zigurat ("simbolička slika Kozmosa"): "sedam katova predstavljalo je sedam planet-nih neba; uspinjući se njima, svećenik bi stigao do vrha univerzuma". Korijenje Kozmičkog Stabla "ponire sve do Pakla, a grane dodiruju Nebo". Sedam ili devet grana simbolizira 7 ili 9 nebeskih razina (7 planetarnih neba), po mitologiji srednje i sjeverne Azije. Vedaska Indija bilježi da kozmički stup nastaje tako da se od drva "stabla Svijeta" načini žrtveni stup. Isto tako stup "postaje os koja povezuje tri kozmičke zone", te omogućuje komunikaciju Neba i Zemlje. Uzlazak na nebo simbolizira i penjanje tatarskog šamana po stablu koje ima 7 ili 9 usjeka: "na šestom nebu klanja se mjesecu, na sedmom - suncu". Deveto nebo je rezervirano za Svevišnje Biće (Bai Ulgan) pred kojim šaman ničice pada, te mu "daruje dušu žrtvovana konja". "Zgrada svijeta počiva na sedam temeljnih mjera kao na stupovima, jer "Salomon je u Izrekama rekao da se je Mudrost izgradila i utemeljila na sedam stupova". Ideje svih stvari sa-držane su u 7 mjera nebeskog i nižeg svijeta. Vladar sedam sfera je Usud ili Fortuna.

Broj 7 je broj Djevičanske Atene Parthenos, sedam je karijatida hrama Erehteiona na atenskoj Akropoli, a u gnostika je 7 broj Sophie (palestinski Hohma), te i Kabala raspravlja o mistici sedmokrakog svijećnjaka. Sedam je mudraca (zapravo 10-12) arhajske Grčke (iranski chirajivi, hinduistički sapta rishi), a njihov su nebeski simbol

sedam zvijezda Velikih kola, te naziv mudraca odaje 7 stupnjeva inicijacije. Sedam mudraca je, prema hinduističkoj predaji, bila ustanova slična senatu, a pripadati sedmorici mudraca značilo je postići visoki stupanj inicijacije. Sedam dahova Stvoritelja (hépta epithýmata) je, po hermetičkoj predaji, krug sedam planeta. Sedam je stupnjeva Mitrinih misterija, a njih simbolizira 7 spilja koje se otvaraju jedna iz druge. Najviši stupanj ekstaze je sedmi stupanj, "potpuni prijenos i prijelaz svijesti u božanski svijet, u nadsvjet-sku sferu iznad Polarne zvijezde". "Sedam stuba Mitrinih misterija gotovo je istovjetno sa sedam stupnjeva kon-templacije u srednjovjekovnog Bona-venture i sa sedam stupnjeva iskonske hinduističke yoge vasishte". Sedmoz-raki Mitra (heptaktina theon) bio je "bog sedam zraka". U Knjizi proroka Henoka stoji: "Na krajnjoj točki zemlje vidjeh nebeski svod nad njom. ...A na stupovima neba ugledah nebrojene vatre koje se nisu uzdizale u visine, niti spuštale u dubine. Iznad tih izvora vidjeh mjesto koje nad sobom nema ni svoda ni neba, a pod sobom nema čvrstoga tla. ...Ondje vidjeh sedam zvijezda, poput golemih plamtećih planina..." (XVIII. poglavlje, 8, 13-14). Hodočasnik u Meki "ušavši unutar šve-te ograde, sedam puta kruži oko Čabe (poput drevnih Arapa), ljubi sveti crni kamen u spomen na Abrahama i pije na bunaru Zamzam, čija je voda čudotvorno izvirući u pustinji ugasila žed Ismaelu". Sedam zaokruženih točaka na prikazu minojskog Faistovog diska naznaka je za Plejade ("Vlašići"). "Sedam" je naziv za grupu demona, podložnika bogu Erri/Nergalu, ali i nebeski poistovjećenih dobročinstvenih bogova (Plejade). "Pobjednik" (kao i Buddha, "u obličjima koja postaju vidljiva") bijele boje, koji sjedi na lavljem tronu držeći kotač sa sedam prečaka u svojoj ruci, zagrlivši Majku (Gospodaricu) Nebeskog Prostranstva", pojavljuje se pred umrlom osobom. Prvobitni čovjek je nakon poraza uputio "sedam puta zaredom molbu Ocu Veličine da ga spa-si" (zarobljenštva dna paklene tame).

"I znamenje veliko pokazalo se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj

pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. ...I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, zmaj, velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam kruna, a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih - i obori ih na zemlju. (Ivanovo Otkrivenje, 12, 1, 3-4). Naravno, ovdje se radi o simbolici zapisa putovanja u onostrano, koje se događa u duhovnoj sferi (posmrća), ali na prekretnici dugih vremenskih era (eona), na jednoj široj razini, znade se slično dogoditi u razmjerima materijalnog svijeta što obično nazivamo "smakom svijeta" (života).

Heraklovi stupovi (lat. Columnae Her-

culis) bijahu po predaji stupovi koje je postavio mitski junak Heraklo kada je razdvojio Europu i Afriku (današnji Gibraltar). Prema mitu (i "korupciji" priče), Heraklo je morao Eristeju dovesti Gerionova goveda, pa je stoga morao p(r)oći kroz pećine koje su vez (iv)ale Europu s Afrikom. Heraklo ih je raskinuo i spojio Atlantik sa Sredozemljem, a onda na uspomenu toga postavio s obje strane stupove (današnja Gibraltarska vrata). Te "stupove" čine Mali Atlas u Africi i s druge strane gora Kalpa današnjeg Gibraltara. Starim Grcima to bijaše "kraj svijeta". Doći do krajnje točke, kraja nečega, čak i do (valjda materijalne) besmislice, značilo je "doći do Heraklovih stupova".

U najnovije vrijeme vidimo kako se trguje mirovinskim stupovima. Mogli bi to nazvati "gospodare-njem" život(im) a ljudi, ali su (kao) takvi bemisljeni i upredmećeni pokušaji pojedinih ljudi da "spase" narod(e), kao neko poslušno "blago" u RH-štali. Razvidno i nerazložno prilično jadni pokušaji. Kao da čujem glas dubrovačkog parca Sv. Vlaha na vrhu istoimene crkve u starom Gradu koji prste svoje ruke, spremne za blagoslov, pretvara u teškim situacijama u ruku upozorenja, moguće uz ove prešutne riječi: "Onaj tko se poigrava miro(vino)m i srećom naroda mogao bi izgubiti svoju vlastitu".

U SIJEČNJU 2009. GODINE OSTALO JE BEZ POSLA 18.000 LJUDI U HRVATSKOJ

Branko Stojković, Bjelovar

Predsjednik Mesić kaže da čaj ne liječi bolesti nego već dekamenti. Na upit novinara o krizi – on kaže da ne vidi izlazak iz krize. To znači da je državi odzvonilo i da je ona gotova. Kad se Stjepan Mesić obraća narodu kroz medije govoreći: „Borba s recesijom treba biti odlučnija“, kome on to govori? Nekome iznad sebe, ili je Mesić u opoziciji? Grozno je u ovoj nezaposlenosti dobiti otkaz, ali je još gore biti izbrisan iz evidencije na Zavodu za zapošljavanje. Teško je tamo doći kao „nova masa“ na čekanje. U trenutku kada je narodu najgore - što rade vodeći političari? Za Valentinovo Mesić je pričao viceve, Bandić je plesao, a Đapić je dijelio ruže...

Hrvatski narod je teško ugrožen, a Mesić i njegovi pričaju nam „Markove konake“ i zabavljaju nas. Imamo državu samospaljenu, a političari se komotno ponašaju. Kao da rade na tome da još i gore propadnemo. Premijer Vlade RH Ivo Sanader sastavio je neko eko-

nomsko „vijeće mudraca“, od kojega nemamo ništa, jedino što oni uredno sastanče. I plaše ljude da će ove godine u Hrvatskoj ostati bez posla još oko 50.000 radnika. Neki pametni ljudi se smiju i kažu za „vijeće mudraca“, da je to njihov „smokvin list“.

Nenad Stazić, saborski zastupnik SDP-a spočitao je Jadranki Kosor da je ona išla u Kumrovačku školu. A Kosorka je Staziću odgovorila da SDP-e u svojim redovima ima pijance koji bježe policiji. Evo vam Hrvatske! Vi narode plaćate TV-e pretplatu, a što za to dobivate? Svako veče gledamo cirkus i lakrdiju. Kao što sam rekao politika imagnacije ima zadatak da vam zamrača um. I dalje komunistički moćnici drže vlast u Hrvatskoj, nikada nikome je nisu predali. Iako je u Saboru RH, 30. lipnja 2006., donijeta antikomunistička deklaracija u kojoj se osuđuju svi komunistički zločini i totalitarno vladanje. Mesićeve godine vladavine osiromašile su mnoge Hrvate. Oni danima pričaju (takve) budalaštine, koje nama ništa ne donose, nego nam štete. Njihove su metode u potpunoj suprotnosti od nacionalnog interesa hrvatskog naroda.

Recesija znači: proizvodnja uhićenja, mučenja i prijeki sudovi, tj. montirani sudski procesi, to će biti raspon događanja, odnosno velikih čistki... Uzmimo naprimjer generala Ljubu Ćosića Roj-

sa, optuživali su ga za najgore stvari i povlačili ga devet godina po sudovima – na kraju je on oslobođen. Koliko danas takvih primjera ima u Hrvatskoj, kome je to sve pokriće i cilj? Solidarnost je u narodu nestala, nema ni malo humanosti, sve je (to) tako namjerno stvoreno, da narod se (ne)može organizirati i ujediniti za svoju slobodu. S druge strane ubacuje se antisemitizam, da se njime svađaju ljudi. Sad su na tapeti Slovenci kao zločest i krut narod, koji nešto kao imaju protiv Hrvata.

Sve bitne i važne stvari se zaboravljaju, o njima se ne priča i ne raspravlja... Predsjednik RH, Mesić prozvao je Sanadera, Šukera i Polančeca da izađu pred javnost i objasne stvarno stanje u kojem se nalazi Hrvatska; od zaduženosti i dugova koji dolaze na naplatu. Mesiću počinje teći posljednja godina (drugog) mandata, to što nas je on dopeljaio u takvu situaciju, nitko ga još ozbiljno ništa ne pita. Mesić i dalje s lažnim obećanjima obmanjuje građane: „Hrvatska treba pomoć MMF-a“. Mislim da Hrvatskoj više ni dragi Bog ne može pomoći, a kamoli neke strane institucije. U bjelovarskom Zavodu za zapošljavanje zabilježen je novi porast nezaposlenosti. U siječanjskoj krizi u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji ostalo je čak 870 radnika bez posla, odnosno ukinuto je radnih mjesta.

POŠTANSKE MARKE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (4)

Tekst prema knjizi: **KATALOG POŠTANSKIH MARAKA JUGOSLOVENSКИH ZEMALJA**, Biro za poštanske marke, Beograd, 1974.

1941. GODINA (br. 62, 64, 65 i 66)

Br. 62 - Plitvice
10 kuna, tamnojorgovanska
(1.000.000 primjeraka)

Br. 65 - Hvar
20 kuna, smeđa
(960.000 primjeraka)

Br. 64 - Veliki Tabor
12,50 kuna, sivoljubičastocrna

Br. 66 - Motiv iz Srijema
30 kuna, crnosmeđa
(600.000 primjeraka)

VRSTE TISKANIH MARAKA

Tiskana su redovna izdanja poštanskih maraka (187 vrjednosnica), doplatne marke Crvenog križa (2 vrjednosnice), doplatne marke za ratnu pomoć (5 vrjednosnica), službene marke (18 vrjednosnica), porto marke (25 vrjednosnica), bojno poštansko zamotne marke (2 vrjednosnice), lokalno izdanje Banja Luke (2 vrjednosnice) i lokalno izdanje Šibenika (5 vrjednosnica).

U svemu marke Nezavisne Države Hrvatske tiskane su u 246 vrijednosnica.

SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

OZBILJNOST POVIJESNOG TRENUTKA ZA NAS HRVATE (3)

iz biblijske perspektive
razumijevanja i gledanja

ZAKLJUČAK GOSPODINA MILE PRPE

iz nebiblijske perspektive razumijevanja i gledanja

"Ovaj povijesni trenutak Hrvatske više je problematično obojen gospodarski nego trenutno u političkom smislu". Piše u svome izvrsnom tekstu iz nebiblijske perspektive razumijevanja i gledanja gospodin Mile Prpa i nastavlja:

"U njemu bi trebalo isplivati na površinu, na uvid javnosti, sav državni dužničko-vjerovnički kredibilitet i nekredibilitet. Stanje inozemne i unutarnje zaduženosti. Visine otplatnih rata i tko bi ih trebao plaćati.

U što su se trošili međunarodni zajmovi. Programirani, reprogramirani, ili oni nepovratni iz Eu pristupnih programa. Pred narod bi trebalo položiti sve račune, jer grješke politike plaća narod. Mi više ne želimo plaćati račune ni za čije političke ili gospodarske pogreške.

Ali vjerovati da će se takav račun položiti na uvid javnosti predstavlja samo iluziju. Mi u hrvatskoj politici imamo politički potpuno istrošene ljude gotovo na svim

nivoima više državne politike, oni su ispucali svu svoju bojovnu municiju, izgubili su potpuno kredibilitet naroda, preostaje im samo još da pucaju ćorcima, kao što su uštede na pogrebu branitelja ili oduzimanje prava na darove za Božić, što ih je pretvorilo u prave političke karikature. A kao najveću zamjerku narod će im pripisati, na političkom planu, što su dozvolili i podržati sveopću kriminalizaciju Domovinskog rata, bez imalo odupiranja haaškim gospodarima balkanskih prstenova i njihovim nevidljivim sponzorima. Time su obezvrijeđene sve nacionalne vrijednosti, a narod sa svojim braniteljima postao je ošamućen (kao pčele kad ih se dimom želi preseeliti u neku drugu košnicu).

A na gospodarskom planu svako najveća zamjerka bit će im što su širom otvorili domaće tržište stranim trgovcima i uvozu njihove robe. Time su Hrvatsku pretvorili u potrošačko društvo, i to tuđe strane robe, a zapuštali su proizvodne djelatnosti koje stvaraju nove vrijednosti i na kojima se jedino može zdravo graditi budućnost gospodarstva oslonjenog na vlastite snage. Na ovaj način mi bismo vrlo brzo došli u našu gospodarsku krizu, i da takve krize nema u svijetu i u Europi. Te političke strukture održavaju se na vlasti samo još zahvaljujući rasprodaji narodnih dobara (telekomunikacija, energetike i sl.), ali ti 'prirodni' resursi su dobro na izmaku i više nove garniture takvih političara neće moći ozbiljnije računati na tu stavku kojom se krpa Državni proračun.

Zadržavanje na vlasti zahvaljujući i onoj starorimskoj sintagmi 'kruha i igara'.

Izgradnjom samo šest mastondonskih rukometnih dvorana (koje će godišnje više od 300 dana zjapiti prazne), umjesto toga, moglo se je kompletno zdravstvo obnoviti, dovršenjem i opremanjem novih modernih bolnica i sl. Ali kako vidite - igre su važnije od zdravlja! I tu se nažalost ništa više ne može učiniti, jer u pitanju je sportski (ne nacionalni ponos). Nacionalni ponos je davno i nepovratno izgubljen i pogažen u samoj Hrvatskoj."

Moj osvrt iz biblijske perspektive razumijevanja i gledanja i zaključak.

Istina je, što gospodin Mile Prpa piše. Hrvatsko gospodarstvo je u komatoznom stanju! Istina je, da je hrvatsko izvozno gospodarstvo posrnulo! Istina je, da hrvatsko selo propada i ti problemi se ne mogu riješiti preko noći! Istina je, da je hrvatska država zadužena vani do grla! Istina je, da se političke strukture održavaju na vlasti samo još zahvaljujući rasprodaji narodnih dobara (telekomunikacija, energetike i sl.), ali ti "prirodni" resursi dobro su na izmaku! Istina je također, da su još današnji hrvatski političari na vlasti zahvaljujući onoj poznatoj sintagmi "kruha i igara"! Istina je, da u hrvatskoj politici postoje mnogi potpuno istrošeni ljudi gotovo na svim nivoima više državne politike!

Istina je, da se na nove garniture hrvatskih politi-

čara neće moći računati, jer oni su djeca današnjih neodgovornih i korumpiranih i bezbožnih političara. Istina je, da je nacionalni ponos u Hrvatskoj, a ja bi kazao i u iseljenoj, na niskoj razini, ali on se ne može nepovratno izgubiti!

U svemu tome ima mnogo težine i istine, htjeli mi to priznati ili ne priznati! Ali, što je s našom osobnom svakodnevnom duhovnom borbom? Razmislimo malo o nama kad se probudimo svakoga jutra i ne znamo što nas čeka tog dana. Vjerojatno imamo plan i cilj, znamo što želimo uraditi, ali ne znamo što će se dogoditi tijekom dana? Često smo žestoko napadnuti od Sotone. Sotona je duh s kojim svakodnevno vodimo rat, rat koji je jednak ratu koji vode borbene jedinice na bojištu avionima i tenkovima. Svaki od nas je svakodnevno u borbi protiv najžešćeg neprijatelja koji postoji, a to je Sotona!

Bez obzira tko smo, koje smo vjeroispovijedi ili nacionalnosti, ovdje se govori o istini Božje riječi, koja nam govori o duhovnom ratu u kome svaki čovjek svakodnevno sudjeluje. Posljedice toga rata unose u naše duše strah i sumnju u postojanje Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista i budućnost. Sve te reakcije u našim životima rezultati su žestoke borbe koje se vode u razumu i u srcu svakog čovjeka na ovoj našoj kugli zemaljskoj!

Mnogi od nas zanemaruju činjenicu da je Bog, naš Spasitelj, Sin Božji, Gospodin Isus Krist, Bog ljubavi, dobrote i milosti. Mnogi ljudi ne znaju da je Bog poslao svog jedinog sina Isusa Krista na ovaj svijet da transformira naše živote, poklanjajući nam što nam ovaj svijet ne može dati; mir, radost i sigurnost spasenja! Evanđelist Ivan ovako opisuje razlog

dolaska Isusa Krista na ovaj svijet: "Bog nije poslao svojeg Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu!" (Ivan 3,17)

Ako Isus Krist nije u našem životu, apsolutno je nemoguće razumjeti značenje ovih riječi! Život bez Krista je život bez nade i smisla, mračan i pun neizvjesnosti i bojaznosti.

Nije uopće čudno da je današnji svijet toliko zbunjen, depresivan i apatičan. Mnogi Hrvati nisu iznimka u svemu tome, jer žive bez istine poslanja Isusa Krista!

Ali, najbitnije u svemu tome jest što Bog, naš Spasitelj, Sin Božji, Gospodin Isus Krist u Svetom pismu, Bibliji, Božjoj riječi kaže: "Ja sam put, istina i život!" (Ivan 14,6)

Isusova nauka od koje nema ništa ljepšega i pametnijeg na ovome svijetu stavlja Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista uvijek i u svemu na prvo mjesto.

Ovdje nema mjesta za filozofiranje i manipuliranje u bilo kojem obliku. Povijest čovječanstva i pojedinih naroda, pa tako i Hrvatskog, zapisano je odavno u Svetom pismu!

Naša motivacija mora se temeljiti po Božjoj riječi, a mi sami, pojedinačno moramo se mijenjati ili kako Sveto pismo piše: "Trebaš se nanovo roditi!". (Ivan 3,3)

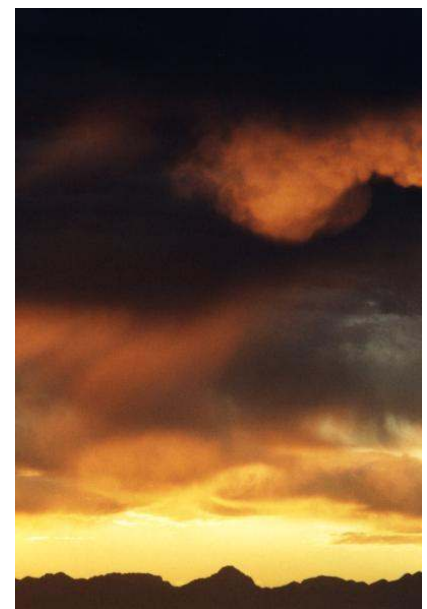
Temelj kršćanske vjere i djelovanja jest Sveto pismo, Biblija, Božja riječ! U njoj, naime, izravno doznajemo da je: "Sveto pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek bude savršen - opremljen za svako djelo ljubavi" (2 Timoteju 3: 16,17)

Ja ipak ovdje ne iznosim vlastito stajalište, nego biblijsku perspektivu razumijevanja i gledanja. Mi, domovinski i iseljeni Hrvati, možemo ignorirati Sveto pismo, Bibliju ili ne vjerovati Božjoj riječi, koja nam nepokoljebljivom sigurnošću stavlja istinu pred oči.

Sve tvrdnje nevjernih ljudi to ne može pobiti pa makar se netko od njih i držao čvrsto svojih stajališta. To ništa ne mijenja na činjenicama o kojima Sveto pismo, Biblija, Božja riječ govori. Mi možemo ne vjerovati u Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, ali to ne znači da On ne postoji!

Pametno i mudro je pitati, tražiti i kucati na vrata kaže Bog, naš Spasitelj, Sin Božji, Gospodin Isus Krist, jer ako pitamo, dobit ćemo, ako tražimo naći ćemo, ako kućamo, vrata će nam se otvoriti!

Pametno i mudro je upitati se sada, što ćemo mi Hrvati, domovinski i iseljeni "opet" zajedno učiniti? Odgovor i upozorenje piše nam u Svetom pismu, Bibliji, Božjoj riječi: "Ako je u sebi nesložno, svako će kraljevstvo propasti. Ni jedan grad ili dom, ako je u sebi nesložan, neće opstati!" (Matej 12,25)

VELIKI ZNAK - UKAZANJA I PORUKE PRESVETE DJEVICE

S odobrenjem crkvenih vlasti, Biskupski ordinarijat Šibenik br. 1004 od 5. studenog 1975. s napomenom da „Imprimatur“ znači samo izjavu da knjiga ne sadrži nikakve doktrinalne ni moralne zablude.

Uredio **Josip Sukner**, Pribić Crkveni 27, 47230 Krašić

KERIZINEN (8)

25. travnja 1961. Presveta Djevica: „Žao mi je što sam uzaludno govorila tako dugo. I to sam govorila suznih očiju. Moje su objave kao apokalipsa Ivanova. Poklapaju se s njegovim izjavama. Širite moje obavijesti, budite apostoli ljubavi prema bližnjemu. Bog se ne javlja svijetu da utaži njihovu radoznalost, nego da upozori svijet na opasnosti, koje mu prijete. Sve ove poruke treba prostudirati. One su svjetlo za budućnost. Već je 200 godina zlo na svijetu, a sada ono prijete čovječanstvu više nego ikada. Bog se služi sa mnom da obavijesti svijet o tome što ga čeka radi grijeha. Služi se sa mnom da obavijesti o ratu, o strahovitom oružju

uništavanja, o razaranju i o uništenju, ali i o Božjim djelovanjima na svijet. Pakao hoće razoriti svijet, a služi se ljudima...

Neka nitko ne sumnja u to da će svijet imati svoj mir i da će nestati previranja i da će opet doći sreća na svijet! Pomozite mi svojim molitvama. Molitvenom borbom pobijedit ćemo zlo na svijetu. A to će biti događaj svih vremena.“

Isus: „Moje je Srce ranjeno, ali sam sama milosrdna ljubav! Želim spas svijeta po Srcu svoje presvete Majke. Ona dolazi kao spasiteljica. Bog je imao stotinu mogućnosti da dođe na svijet, ali je htio da dođe iz krila presvete Majke, da vam bude uzor i da vam iskaže dobročinstva. Moja je Majka kao zlatni most između mene i čovječanstva. Posrednica nade. Put mome Srcu punom ljubavi. Želim da ovdje bude mjesto hodočašća. Ako me ljubite, ne dopustite da se i dalje vrijeđa Bog.“

7. listopada 1961. — Presveta Djevi-

ca: „Ne dolazim na zemlju da činim čudesa, nego da obraćam i donesem spas mnogima. Sadašnje je vrijeme ozbiljno, tužno. Ljudi se ne prihvaćaju nikakvih sredstava spasenja. Ne mole se. Postoji u svijetu borba, o kojoj ništa ne znaju. To je borba duha. Tu je borbu nametnuo sotona. On je protiv svega što je kršćansko. On razara pravu slobodu djece Božje. On uništava čistoću srca i ostale kreposti. Prijeti zarobljavanjem duha slobode i znanja. Ja sam Kraljica krunice, pobjednica u toj borbi za opstanak kršćanskih kreposti. Povratit ću se da smirim i sredim svijet. Slušajte moje poruke, slijedite ih i po njima živite. Imajte pouzdanje u mene. Ne,... ja vas ne zaboravljam, ali mene su mnogi zaboravili. Zaboravili su i Boga. To tišti moje srce. Svijet je u plamenu zla. Svijet je u opasnoj igri. Vlada oholost. Svi teže samo za novcem i užicama. Zašto tolika mržnja? Zaboravljate na druge. Letargija. Kršćani, budite budni. Budite apostoli. Naoružajte se molitvama.“

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (11)

Mieczystaw Malinski

UČINIT ĆU VAS RIBARIMA LJUDI

To ne vrijedi samo za Petra. Niti samo za apostole. Niti samo za učenike. Isus upravlja riječ svakom od nas: „Učinit ću Vas ribarima ljudi.“

Što si više kršćanin, veća je tvoja briga za spasenje, otkupljenje, dobrobit ljudi; ovih, što s tobom idu kroz život, ali i onih što su izvan tvog vidokruga. Što si više kršćanin, veća je tvoja briga za spas djece, mladih, odraslih, starih, umirućih. Bez te brige ne bi se ni sam mogao spasiti.

3. nedjelja kroz godinu A,
Mt 4, 12-25

HAJDETE ZA MNOM

Želiš popravljati svijet i ljude: svoju ženu, svoga muža, djecu, svoje kolege, svoju okolinu, svoj narod, čovječanstvo.

A kad se otvoreno pogledaš zamjećuješ, kako izvikuješ svoje dojmove i otkrića, dijeliš lekcije tvrdeći da ti je stalo do istine. Zapravo ti je najviše stalo do tvojih prava.

Želiš popravljati svijet i ljude. A svojom ih bezobzirnošću i grubošću samo vrijeđaš, ponizuješ, ozlojeđuješ, bacaš na tle, razapinješ, udaraš po glavi ...

Budi razborit: Uočavaj što ljudsku dušu podiže, kad je zlo pritisne. Iskoristi svu svoju spretnost da čovjeku pomogneš. Čini to tako neprimjetno da on ni ne opazi, da ti se ni ne sjeti zahvaliti.

3. nedjelja kroz godinu B,
Mk 1, 14-20

GLAS O NJEMU PUČE PO SVOJ OKOLICI

Mi bismo se zapravo trebali dati na put da naviještamo Krista. Cestama uzduž

i poprijeko. Udvoje. Bez torbe s hranom. Morali bismo krenuti od grada do grada, od mjesta do mjesta. Barem u slobodno i pogodno vrijeme. Možda bi se ljudi strčali da nas poslušaju, možda bi se obraćali, udarali u prsa i činili pokoru.

Inače volimo davati savjete bližnjima. Ponekad u četiri oka, češće iza njihovih leđa. Znamo kako se treba vladati. Osobito kako se drugi trebaju vladati prema nama.

No, riječ nije najvažnija. Ne traži Isus, naš Gospodin, da pođeš od mjesta do mjesta i propovijedaš njegove prisposode. Naprotiv, rekao je: „Po tom će ljudi upoznati da ste moji učenici, ako ljubite jedni druge.“ Tražio je samo to – ništa manje.

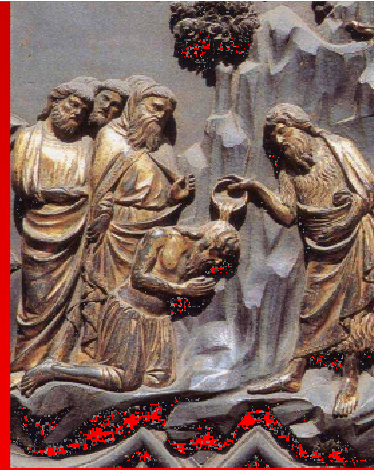
3. nedjelja kroz godinu C,
Lk 1, 1-4; 14-21

KRŠTENJE GOSPODINOVO

GODINA B

Mk 1,7-11

**U ono vrijeme:
Propovijedao
je Ivan:**

**"Nakon
mene
dolazi
jači od
mene.**

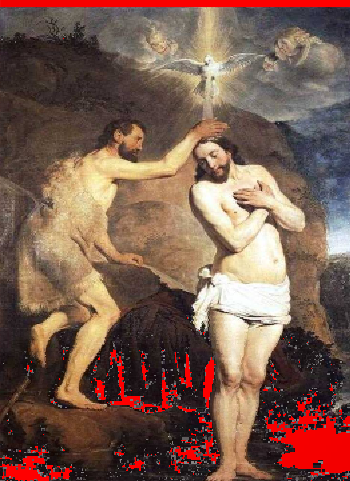
**Ja nisam
dostojan
sagnuti
se i
odriješiti
mu
remenje
na obući.**

**Ja vas krstim vodom, a on će vas
krstiti Duhom Svetim."**

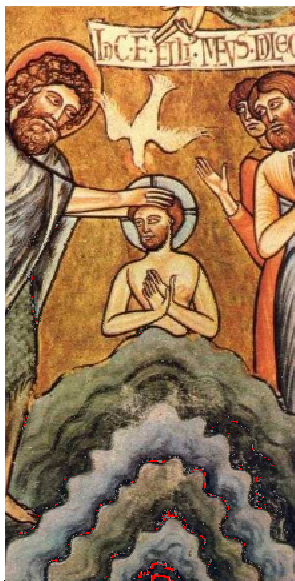
**Onih dana dođe Isus iz Nazareta
gallejskoga i primi u Jordanu
krštenje od Ivana.**

**I odmah, čim
izađe iz vode,
ugleda otvorena
nebesa i Duha
poput goluba
gdje silazi na nj,**

a glas se zaori s nebesa :

Priredio:

**Franjevački samostan
Sv. Nikola Tavelić, Rijeka**

o. Božidar N.

**„Ti si Sin moj,
Ljubljeni! U tebi mi
sva milina!“**

LITANIJE DUHU SVETOM (2)

fra Petar Filić, Zagreb

Milosti budi, oprosti nam, *Gospodine!*

Milosti budi, usliši nas, *Gospodine!*

Od svakog zla, /Oslobodi nas, *Gospodine!*

Od svakog grijeha,

Od napasti i đavolskih zasjeda,

Od preuzetnosti i zdvojnosti,

Od poricanja objavljenih istina,

Od grešne okornosti i bezbožnosti,

Od svake ljage duše i tijela,

Od duha bludnosti,

Po Tvojem izlaženju od Oca i Sina,

Po divnom djelovanju Tvoje milosti,

Po bezgrešnom Začecu Djevice Marije,

Po otajstvenom Začecu Isusa Krista,

Po Tvom silasku nad Isusa u Jordanu,

Po Tvom silasku nad apostole,

Na veliki dan suda Božjega,

Mi grešnici, /Tebe molimo, usliši nas!

Da po Tebi sveto živimo,

Da vazda budemo Tvoj sveti hram,

Da po Tebi ne popuštamo grešnim željama,

Da po Tebi Bogu živimo,

Da vazda čuvamo i širimo Kristov mir i ljubav,

Da bježimo od zabluda i grijeha,

Da se uvijek podlažemo Božjoj istini,

Da obnoviš u nama pravednost i poštenje,

PRAVI KOLJAČI

Gen Kameni, Zagreb

* * *

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Danas je sa mnom i g. glavni urednik.

B: Bog g. Dragun. Nema Vas dugo. Znam, poslovi. Ipak kao nepatvoreni ljubitelj Nove Ustaške Stranke morali biste češće navraćati.

Dr. sc. Tomislav Dragun: Nastojat ću.

B: Danas Vas nešto posebno zanima?

Dr. sc. Tomislav Dragun: Da. Jutros me nazvao prof. dr. sc. Žarko Puhovski, nadspecijalist za hrvatske zločine, posebno one iz Oluje. Reče mi da su do Vas stigli pravi koljači.

B: Točno. Nalaze se u susjednoj sobi. Idemo.

Dr. sc. Tomislav Dragun: Stanite g. Antica. Pa, to su hrvatski generali. Zar su oni koljači? Pravi koljači!

Rano jutrom na kol(j)aćima kod Antice: general Rahim Ademi, general Ljubo Ćesić – Rojs i dr. sc. Tomislav Dragun, glavni urednik Glasnika

B: Ne. Nisu oni koljači, osobito ne pravi koljači, nego su samo ljudi koji su došli na kol(j)ače. Krivo je čuo g. Puhovski. Kao i inače. Vole domaću kuhinju. Pridružite im se.

Dr. sc. Tomislav Dragun: Hoću. Čovjek se više ne može pouzdati niti u UJDI, kamo li u KOS. Sve se raspalo otkad je umro Drug Tito. Dobar dan gospodo generali. Sretan rođendan generale Rojs! Dobro Vam zdravlje generale Ademi!

General Ljubo Ćesić Rojs: Hvala, ali jučer mi je bio 52. rođendan.

General Rahim Ademi: Dobar dan g. doktore. Upravo, od srca, tamanimo domaće kol(j)ače.

* * *

Dr. sc. Tomislav Dragun: Oprostite na smetnji. Sretno u nove pobjede gospodo generali! Vidimo se uskoro g. Ustrajnić.

B: Ništa, ništa! Pozdravite uredništvo. Navratite. Na čaj. Romanij-ski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

Đakovačka štrudla

Sastojine:

10 tankih kora za štrudlu i
1 kg voća.

za premaz:

3 jaja, 1 šalica šećera,
1 šalica ulja,
4 žlice griza i
malo praška za pecivo.

Izrada smjese za premaz:

Mikserom izraditi 3 jaja, 1 šalicu uja i 1 šalicu šećera dok ne bude pjenasto. Dodati malo praška za pecivo i 4 žlice griza, te izmiješati.

Slaganje štrudle:

Prvu koru namazati smjesom za premaz te na nju staviti još jednu koru i opet namazati smjesom za premaz. Na to staviti voće (višnje, šljive ili naribane jabuke) po tri višnje do kraja tijesta, gusto jednu do druge (to je širina oko 4 cm), zatim zamotati. Tako zamotanu štrudlu staviti u namašćenu tepsiju.

Snimio: Marko Stjepan Mirković

Od deset kora napraviti 5 štrudli koje treba slagati u tepsiju jednu pored druge. Kad su složene, potrebno ih je premazati smjesom razmućenog jaja i malo ulja.

Peči u pećnici zagrijanoj na 200° C oko 15-20 minuta dok štrudla ne porumeni.

Dobar tek!

MLIKARICE

Vinko Nikolić

Ujutron, kad prvi se pivci za kućon javu,
Mlikarice bidne se dižu
I muzu kravu.

Kroz cilu noć božju nisu se zgrijale jadne,
Nit se naspale.

Pa doklen smo mi spavali jošter,
Sa stanova svoji'
Došle su u naše štrade.

- Ženske, mlika, ženske - - -!
Evo još politre ovo, aj kupi mi bona,
Dica me čekaju kući - - -!

Sve prozeble i modri' usta,
Popucali' obraza o' vitra.
Mlikarice tužne prodaju bilo mliko
U bilu zoru.

Sa dna in duše dolazi vapaj
Debel i mukal, šta štradon se gubi:
U njen ostaje dunboka tuga,
Svagdanja patnja
I glad.

Siromašne ove žene!
A ja kada i' čujen
Jošter se više uvučen pod pokrivače,
I dobro se pokrijen.

I meni je lašnje pri duši, kada se sitin,
Da ima još puno judi,
Što in je težje neg meni.

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava
građana

Pete poljanice 7

10000 Zagreb

Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756

fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com

www.hrvatskauljudba.hr

www.svakovamdobro.hr

www.pravednostiljubav.hr

www.borovnicaunas.hr

www.redangus.hr

www.blackdragun.hr

www.laudonovgaj.hr

www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun

glavni urednik

091/33-88-431

Hrvoje Mirković

grafički urednik

091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.

oec. za izdavača

091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7

hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:

© Hrvoje Mirković